

ВЕЛИКА СРБИЈА

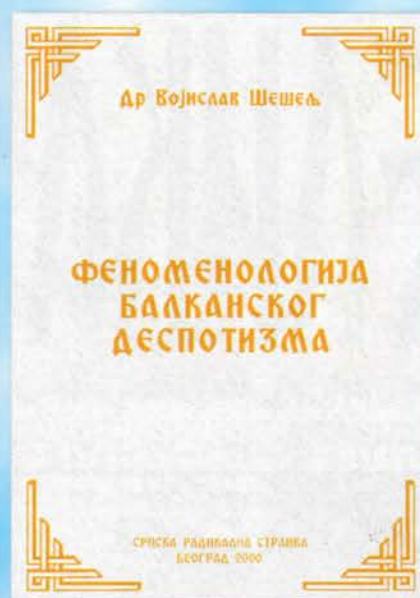
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ЈАНУАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1601

ГДЕ СУ ОБЕЋАНИХ ШЕСТ МИЛИЈАРДИ ДОЛАРА?

**Књиге др Војислава Шешеља
могу се купити у седишту
Српске радикалне странке
Трг победе 3, Земун**

ТВРДИ ПОВЕЗ

ЗЛАТОТИСАК

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА

Све информације на телефон: 011/316-46-21

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић Раловановић

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Дејан Анђус, Ивана Томић,
Јадранка Шешељ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Дејан Лукић, Злата Раловановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери
Крсто Голубовић
и Марко Поплашен

Лектор
Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеца

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20. октобра 2,

11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

САОПШТЕЊЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је на својој редовној седници актуелну политичку, економску и социјалну ситуацију у отаџбини.

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатује да Америка и друге западне земље све ужурбаније и жешће траже од ДОС-овог режима испуњење своје стратешке политике на територији наше земље. Обећана помоћ од 6 милијарди Србији више се и не помиње, али су захтеви за испоручивањем Срба Хашком трибуналу све острашћенији, а помоћ и подршка црногорском и шиптарском сепаратизму све очигледнији.

Запад тражи да му се врати све што је уложио у октобарску револуцију у Србији и то са стоструком каматом. По изручењу Срба Хашком трибуналу, уследиће захтеви за багателним откупом наших привредних гиганата и најзначајнијих инфраструктурних и комуникационих система, затрпавањем српског тржишта расхођаним западњачким производима и потпуним уништењем српске производње. Дугорочно посматрано, последице свеукупне политике ДОС-овог режима ускоро ће се показати погубним и на политичком, и на економском, и на социјалном плану.

Захтеви режима Црне Горе за сецесијом од Савезне Републике Југославије све су озбиљнији, а надлежни савезни органи не предузимају ништа да сецесију спрече. Готово ниједан од савезних, државних органа, не функционише на територији Црне Горе. Савезна полиција, Савезна управа царина имају надлежност искључиво на територији Србије. Наводно демократске промене нису допринеле успостављању стварних прерогатива власти савезне државе на целој територији земље. Напротив. Платформа за решење проблема у федерацији, коју нуди ДОС-ов режим, кажу, иде у правцу Југославије. Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да је нашем народу у Србији и Црној Гори потребна озбиљна заједничка држава, а не креатура од државе без икаквих прерогатива и одговорности у функционисању целокупног система.

Председнички колегијум српских радикала подсећа ДОС да је 25. децембар одавно прошао, а да су територије у три српске општине на југу Србије и даље окупиране.

Уместо да се ДОС-ова власт бави овим суштинским проблемима нације и државе, њих једино занима прогон политичких противника, истеривање са универзитета, медијска хајка и физички линч.

Београд,
16. јануар 2001. године

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

НЕСПОСОБНОСТ НОВЕ ВЛАСТИ

После скоро три месеца од "јуначке" паљевине ДОС-овог Херострата, Макија, у обновљеној палати Савезне скупштине, која је само на први поглед враћена у првобитно стање (недостају неке "ситнице": уметничке слике, скулптуре, књиге, теписи, завесе и делови намештаја), копча су укрстили посланици актуелне опозиције и нове власти

Кључне тачке дневног реда седнице биле су Декларација о заштити националних и државних интереса Савезне Републике Југославије и Савезни буџет за 2001. годину. После Информације о стању безбедности на југу Србије (28. новембра) и Експозеа председника Савезне владе о стању безбедности и ескалацији албанског тероризма на Косову и Метохији и у копненој зони безбедности на југу Србије (7. децембра), новопечена коалиција октроисала је "свом" народу "Декларацију". Док њени политички комесари пискарају, "преговарају" и зидају мостове пријатељства са Загребом, Сарајевом, Љубљаном, Тираном и другим светским метрополама, шиптарски балисти и терористи жаре и пале по Србији

Иако су посланици Српске радикалне странке, чије комплетне говоре преносимо, указивали на слабости и пропусте овог владиног "начертанија" (као и буџета за 2001. годину и других предлога закона), Декларација о заштити националних и државних интереса Савезне Републике Југославије, буџет и остали владини пројекти усвојени су вољом већине

Расправом до компромисног решења

Др Војислав Шешел: Даме и госполо, пошто два овлашћена предлагача имају предлог по истој тачки дневног реда, најбоље би било да у оквиру једне тачке разматрамо оба предлога, па да се кроз расправу изјаснимо за један или други или можда кроз расправу дођемо до неког средњег решења. Можда ће бити добрих елемената и у једном и у другом предлогу.

Не би било паметно да прво расправљамо један предлог па да гласамо, па да гласамо за други предлог. Може се десити да оба одбијемо, а овако кроз расправу можемо да нађемо компромисно решење.

Владини "умници" и увреда српске светиње

Др Војислав Шешел: Даме и госполо савезни посланици, ми се данас изјашњавамо о једном документу Савезне владе који већ у старту показује да имамо неписмену Владу, можда најнеписменију коју смо до сада имали.

На пет места у овом документу влада пише "УМНИК". Не каже се "УМНИК" него "УНМИК", ако је реч о зубима који људима расту у зрелим годинама.

Ако сте мислили на нешто друго, онда је требало да стоји "УНМИК" - Уједи-

Ноћна мора тзв. ДОС-а: др Војислав Шешел

њене нације Мисија за имплементацију на Косову.

Ово што пише "УМНИК" је крајње неозбиљно од Савезне владе, поготово што је овај документ објављен давно пре у медијима па је само про форме достављен Савезној скупштини, а објављиван је као да је већ усвојен.

Овде се дешавају и неке друге ствари о којима Влада ћути а које су веома озбиљне. Влада нам није поднела целовиту информацију о свим збивањима и о свим медијима које предузима. Зато Савезна влада има своје новине, новине Савезне владе зову се "Борба", то је орган Савезне владе и финансира се из савезног буџета. Та "Борба" је у уторак, 26. децембра, на насловној страни објавила вест: "Положаји ослободилачке војске Прешева, Бујановца и Медвеђе на врху Свети Илија код Врања били су напуштени неколико часова пре него што су до њих дошли припадници Министарства унутрашњих послова Србије, рекао је Агенцији 'Бета' извор близак по-

нично Владиног органа титулише ту наводно ослободилачку војску Прешева, Бујановца и Медвеђе, заправо терористичку организацију, између осталих и два доминантна врха која се налазе у околини Светог Илије.

Албански извори у Приштини су рекли да је прејучерашња акција полиције део договора КФОР-а, власти у Србији и представника политичких странака косовских Албанаца које имају утицаја на "ОВПБМ", што значи ослободилачка војска Прешева, Бујановца и Медвеђе. Ти извори наводе да већи део "ОВПБМ" неће реаговати на акције МУП-а Србије итд.

Што нам не кажете какве сте договоре направили?

Прошли пут је Влада обманула Савезну скупштину тврдећи да је само 100 километара квадратних окупирано од стране терориста. Испоставило се да је реч о више од 200 километара квадратних, ко зна колико, и да су албански терористи продрли и на територију ван безбедно-

кав сте ви закулисни договор постигли о томе би требало да положите рачуне Парламенту.

Премијер Жижкић је говорио и о ситуацији у Црној Гори. Тамо је ситуација паравно критична. Али, ситуација се додатно компликује из Београда од стране Савезне владе и посебно Народне банке Југославије.

Господо, надам се да сте видели новчаницу од 20 динара. Погледајте је према светлу. Намојте ми рећи да је ово случајно урађено. Када се новчаница од 20 динара погледа према светлости види се да је реч о тешкој увреди Његоша. Али, они који су ово урадили треба да знају да Његош није само светиња црногорских Срба него свих Срба. Ово није увреда само Црне Горе да би се даље закомпликовала ситуација, него је увреда целог српског народа. Ово је нешто невиђено у досадашњој историји наше земље.

Имам ли још времена, господине Мићуновићу?

лицији". То потврђује чињеница да током акције није било жртава, те да је посао окончан у рекордно кратком року, рекао је "Бетин" извор, додајући да је преузимање Светог Илије део ширег политичког договора више страна укључених у решавање кризе у Прешевској долини. Исти извор наводи да би полиција у следећих неколико дана на сличан начин требало да преузме још неколико истурених положаја ОВПБМ – ослободилачке војске Прешева, Бујановца и Медвеђе – без наводника, значи зва-

сти зоне. То нам никада овде нисте званично саопштили. Ви сте са њима сада заправо постигли неки компромис. О том компромису извештавају новине Савезне владе, али Савезна влада о томе не извештава Парламент.

Кажите нам какав сте компромис постигли. Ко је преговарао и у чије име? Терористи очигледно остају на нашој територији али је враћен врх Свети Илија који није био брањен, а ви говорите о успешној акцији јединица МУП-а. Мени је драго што нико није погинуо, али

Председавајући др Драгољуб Мићуновић: Имате, је ху вас опоменути кад истекне.

Др Војислав Шешељ: Господине Лабус, треба да видите ту новчаницу, ви сте потпредседник Савезне владе. Треба ли да вам објасним то? Ја то не бих објашњавао јер је сувише вулгарно за мој укус. Али, ово што ви и ДОС-овци радите заиста је превршило сваку меру. Погледајте новчаницу према светлости.

Треће, војвођанска Влада, односно Извршно веће Аутономне Покрајине Вој-

водине, формирало је експертску групу која је направила декларацију о неутуђивим сувереним правима грађана и народа Војводине. Та декларација је била спремна за ову седницу Скупштине Војводине, у време изборног хуताња када је обезбеђен и директан телевизијски пренос, а онда је нека странка из ДОС-а интервенисала и рекла да би то ДОС-у могло нанети велику штету пред саме изборе и да је боље да се то остави за после избора.

Али, документ постоји. Ја га проследујем. То је све показатељ у каквој се ми ситуацији налазимо. Овде Савезна влада није имала храбрости ни да каже ко је организовао упад терориста у Прешево, Бујановац и Мелвећу, заправо и у Општину Врање. Савезна влада напада само терористе, а не и њихове шефове и њихове организаторе.

Са њиховим шефовима и њиховим организаторима ми се суочавамо већ десет година. И зато немојте да бежите од истине. Да погледамо ко из Београда разбија Савезну државу, јер очигледно је да воду на Буковичево воденицу одавде усмерава, мржњу потенцира и изазива нове раздоре. Да видимо ко спрема отцепљење Војводине, ко спрема проглашење суверене Војводине. Да ли то ради албански терористи? Не раде? Ово ради нека друга врста терориста из ДОС-а и треба народу Савезна влада све то да објасни и да каже шта је она поводом тога учинила. И, наравно, Влада Србије треба то исто да ради, шта је она учинила поводом очигледног сепаратистичког продора у структуре власти Аутономне Покрајине Војводине, које се манифестују и изразом декларације о суверености Војводине.

Разговори отварају врата (шиптарским терористима!)

Зоран Жижић: Господине Шешел, у недостатку аргумената да критикујете Савезну владу, ви радите двије ствари. Критикујете дактилографе из Савезне владе, који јесу заиста погријешили ово што је написано и то је тачно. То је једно. И критикујете новинаре листа "Борба", који не уређује Савезна влада, без обзира што је то савезна јавна установа, за неке чланке који заиста нису довољно разумљиви. Али, то толико и није битно. Мислим, заиста је грешка у кушању Декларације и то нико не спори.

Међутим, оно што је много битније, јесу друге чињенице. Прије свега, Савезна влада ништа не крије и све јавно износи овде пред савезне посланике. Дакле, нема никаквог тајног споразума. Никакав тајни споразум није склопљен, никаквих тајних погодби нема, господине Шешел. И ви то знате, као што и ја знам, али то је потребно да кажемо и да поновимо још једанпут пред грађанима, да би грађани знали.

Оно што се ради, ја сам рекао, јесу дипломатски контакти, дипломатски контакти и према Савјету безбједности и дипломатски односи који ће бити успостављени са Албанијом, уз напоре које

имамо. Знате да је њихов однос према ономе што се дешава на Косову и Метохији другачији него што је био до сада, и ако се такви знаци покажу таквим, биће успостављање дипломатских односа. Побољшава се сарадња између Војске Југославије и КФОР-а. Настоји се да се Албанци, који се налазе у општинама Прешево и Бујановац, који су легално и легитимно изабрани, укључе у институције система, да прихвате Савезну Републику Југославију као своју државу.

Дакле, то су ти контакти који се врше и истовремено се позива господин Ругова на разговоре око ситуације и око решавања неких питања на Косову и Метохији. Јер, кад се не разговара, врата су затворена. Кад се разговара, врата су макар одшкринута и без обзира да ли се ми договорили или не договорили, потребно је, господине Шешел, разговарати, ви то знате. То је једно од основних правила политике.

Оно што желим да кажем јесте следеће, да ни у једном од тих договора, ни у једном од тих разговора, уколико до њих дође, и они који се евентуално сада воде, ми нећемо дозволити да будемо учешћени било каквом недостојном учешћем, нити ћемо понизити и довести у питање наше национално и државно достојанство. То могу да кажем у име Владе, то мисли читава Влада и могу да кажем овде пред грађанима и пред савезним посланицима да ће то бити тако. Онога момента када се на било који начин понизи наше национално и државно достојанство у овим разговорима, онога момента када ми будемо прихватили било какав недостојан услов, нечестан услов, господине Шешел, за неке разговоре, онда заиста, не само ви, него и сви посланици можете не само критикувати Владу, и треба да је критикујете, него покрените и питање њеног поверења.

Прозивка Савезне владе

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, овај материјал нису дактилографкиње послале Савезној скупштини, него Савезна влада. Ово није материјал дактилографкиња, него материјал Савезне владе. Да ли су то купали министри или дактилографкиње, мене то не интересује.

И друго, ја нисам критиковао никакве новинаре. Ово је званично гласило Савезне владе. Ово Савезна влада финансира из савезног буџета. Текст о коме је реч објављен је на насловној страни, а Савезна влада се уопште није огласила. Зашто, ако ово није истина? Ово је разлог за смену и генералног директора, и главног и одговорног уредника. Онда је ширење лажних вести. Сви сте знали, сви сте ћутали.

Можда ви не знате, господине Жижићу, да неко у ваше име преговара и склапа споразуме, али сви су изгледали да је реч о размени територија. Шиптарски терористи узму више него што им у првој фази треба, па онда преговарају са на-

шим званичницима, да се с једног дела повуку, да би остатак сачували под својом контролом. Било би интересантно, господине Жижићу, да се као председник Савезне владе, изјасните и по питању ове новчанице од 20 динара и по питању Декларације о неутуђивим, сувереним правима грађана и народа Војводине.

Невешта одбрана савезног премијера

Зоран Жижић: Двије реченице.

Господине Шешел, хајде, молим вас, нема никаквих размена територија. Нема потребе да стварамо, заиста, посебно због тих грађана доле, у општинама Бујановац и Прешево, забуну. Ја вас заиста сада молим да не стварамо без потребе забуну и да том становиштву, које се иначе доле налази у једној независној, грозној ситуацији, још ми одавде не доливамо уље на ватру. Ви сте један озбиљан политичар, лидер једне озбиљне и јаке партије и, заиста, мене просто чуди да сте то рекли за овим микрофоном, без обзира што сте у опозиционим круговима. Нема ништа од тога, господине Шешел. Немојмо због њих то да радимо. То је једно.

Још једна реченица. Око новчанице, то је ствар Народне банке. Зовите Динкића. Нека дође овде у Скупштину, па нека он то објасни. Народна банка је самостални монетарни орган. Она води политику. Господине Шешел, тражите. Како бих ја поступио на вашем мјесту? Ја бих сада тражио од господина Мићуновића да дође господин Динкић и да се да пауза док господин Динкић не дође, па нека он објасни око те новчанице.

Без аргумената:
Зоран Жижић

Увреда с предумишљајем: "Динкићева" повчаница од 20 динара

Влада за све крива

Др Војислав Шешељ: Господине Жижићу, ја немам намеру да овде позивам Млађана Динкића, јер ви сте га изабрали за гувернера, а не посланици Српске радикалне странке. Ви као председник Владе позовите Динкића да он то објашњава, затражите од господина Мићуновића паузу док Динкић не дође, а не ја. Ја вас критикујем као Владу, пошто сте ви одговорни за целокупну унутрашњу и спољну политику земље.

И друго, реч је о вашем гласилу, господине Жижићу. Ово је гласило Савезне владе. И ово што ја кажем све схватите као критику Савезне владе. Ако је ово лаж, онда предузмите мере, јер ово је страшна, опасна лаж. Али, нисте одговорили на питање зашто је Влада обманула Савезну скупштину у погледу површине коју су терористи заузели. Пропустили пут, кад смо имали расправу, Влада је рекла 100 километара, ја сам тврдио да је више од 200 километара, односно 20.000 хектара. У међувремену се то повећало на још већу површину. Ја не знам тачно ни коју. А ово што су терористи у договору радили, како пише "Борба", враћено је ван безбедности зоне, где је забрањена употреба тешког оружја. Они су овде продрли, а то није територија унутар зоне. А око Војводине видим да избегавате да се изјасните.

Поштовати процедуру

Маја Гојковић: Слажем се са тим да треба коначно, када расправљамо о важним темама, искључимо емоције, емотиван приступ о догађајима у нашој земљи, да укључимо коначно рацио.

Ова Декларација је један рационалан приступ, али бојим се, господине председниче, да ће то остати само мртво слово на папиру, лепе речи, лепа обећања, без икакве акције и без икаквих рокова.

Али, то је већ на вама, да се припремите за следећу седницу.

Морала бих нешто да кажем и колегама из Социјалистичке народне партије Црне Горе, колеги који је говорио пре Ивице Дачића, да се уздржи од честитки партијама које су победиле у Србији на претходним изборима, јер њихов приступ политици и изборној кампањи је био да се изборна обећања дају да би се кршила. И овај циничан приступ политици видим да су успешно пренели и на рад Савезне владе.

Немојте да заборавите да сте ви са тим партијама, којима сте упутили честитку, у коалицији на савезном нивоу и да су у коалицији партије које припадају партијама ДОС-а и, наравно, Социјалистичка народна партија Црне Горе. Како су вас увукли у ту игру, не верујем баш у вашу политичку наивност. И ви помало већ пристајете на један пасиван однос о озбиљним проблемима у нашој држави. Видим да вас увлаче да доносите неке празне декларације, да се ништа друго не ради.

Тај пасиван однос може да се тумачи тиме да их не интересују ти проблеми и не могу да вас амнестирам или неко од вас не сме да одреди конкретне титуларе, односно кривце за ове догађаје на југу Србије, ко све стоји иза тога.

На прошлој седници Савезног парламента доживели смо једну катастрофу, јер посланици Демократске опозиције Србије нису хтели да присуствују тој дискусији, нису много били заинтересовани, а нису били заинтересовани ни министри Савезне владе. Председник Владе се јавио за реч и напустио седницу. Добро, не може он да стигне баш све да ради, али је оставио несрећног министра Живковића, који сам признаје да се не разуме у ту материју.

Стекла сам утисак касније, на изборној кампањи Демократске опозиције Србије, да један концерт Ђорђа Балашевића у Новом Саду може да окупи више ми-

нистара из Демократске опозиције Србије, претежно министре из Демократске странке, и на том концерту је више министара из Савезне и Републичке владе, него што може да их окупи председник Зоран Жижић и овако једна озбиљна тема, па би межда могли да пређемо на неке естрадне теме, можда би више било министара који су из Демократске опозиције Србије.

Јесте господине Савићевићу, тако је било. Хоћете да вам кажем да је био и министар полиције на том концерту, док имамо овако озбиљне проблеме на југу Србије. Више га је интересовао тај концерт. Ту се, вероватно, убирају већи политички поени код млађих људи него када треба нешто озбиљно да се расправља.

Башили сте акценат у овој Декларацији на дипломатско решавање проблема, то понављате већ други пут. И прошли пут смо о томе разговарали, односно посланици са камерама и заинтересованим грађанима Србије и Југославије, који су гледали тај пренос, али никако да у овај парламент уђе и господин Горан Свилановић, министар дипломатије, и да нам каже шта је до сада урађено на том плану.

Можда је Савезна влада чекала да види каква ће промена настати и у америчкој администрацији, ко ће извојевати победу, али сте заборавили да је ова криза на Косову и на југу Србије започела много раније, и то 80-тих година, јер је амерички лоби, који је потпомогао ове аспирације косовских Албанаца, био тај лоби који је сада извојевао победу. Дакле, они стоје иза свих ових догађаја и не знам зашто се стално устежете да Декларацијом то коначно и одредите, а и за овом говорницом.

Молила бих вас да коначно позовете господина Свилановића да објасни своју изјаву, јер у прошлом Извештају о стању на Косову и Метохији и на југу Србије, имамо једну његову дипломат-

БОРБА

ПРЕШЕВСКА ДОЛИНА

Положаји Ослободилачке војске Прешева, Буја новца и Медвеђе на врху Свети Илија код Врања били су наруштени неколико часова пре него што су до њих дошли припадници Министарства унутрашњих послова Србије, рекао је агенцији Бета извор близак полицији. "То потврђује чињеница да током акције није било жртава, те да је посао окончан у рекордно кратком року", рекао је Бетин извор, додајући да је преузимање Светог Илије део ширег политичког договора више страна укључених у решавање кризе у Прешевској долини. Исти извор наводи да би полиција у следећих неколико наредних дана на сличан начин требало да преузме и још неколико истурених положаја ОВПБМ, између осталих и "два доминантна врха која се налазе у околини Светог Илије". Албански извори у Приштини су рекли да је прекјучерашња акција полиције "део договора Кфора, власти у Србији и представника политичких странака косовских Албанаца, које имају утицаја на ОВПБМ". Ти извори наводе да "већи део" ОВПБМ неће реаговати на акције МУП-а Србије, али да постоји опасност од евентуалних провокација неке од група наоружаних Албанаца које делују у тој зони, објашњавајући то "лабавим системом команде".

Факсимил чланка објављеног 26. децембра 2000. у "Борби" (органу Савезне владе) који промовише терористичку паравојску (тзв. ОВПБМ)

ску изјаву да је обавестио госпођу Медлин Олбрајт да Војска Југославије и полиција неће повредити зону безбедности од 5 километара на административној линији Србије. То је његова изјава, то је дипломатска изјава и дипломатски корак који је наша држава учинила за све ово време.

Друга изјава је била председника Кошћунице. Он је понудио разговоре са господином Ибрахимом Руговом, сматрајући да је један од водећих политичара на Косову и Метохији, да се нешто разликује од шиитарских терориста.

И прошлог и овог пута изјављујем да је он само једна идеолошка интелектуална потпора свим овим догађајима са којима смо ми данас суочени и на југу Србије и на Косову и Метохији, што не бих никако раздвајала.

Уследио је одговор. Ви сте нас данас поново обавестили да ће се разговарати са господином Ибрахимом Руговом, али југословенска и српска јавност је већ обавештена од Ибрахима Ругове да он нема шта да разговара са југословенском страном и да се Срби баш ништа неће питати о решавању проблема Косова и Метохије и овим догађајима у зони безбедности.

Молила бих вас да нам коначно кажете докле ћемо се ми бавити празном дипломатијом? Да ли постоји неки рок којим ћемо ми испитговати све ово што је Горан Свилановић и Савезна влада обећала Медлин Олбрајт и другим челицима високе међународне дипломатије и када ћемо прећи на неке конкретне акције?

Знам да после тих акција ми нећемо бити уопште симпатични америчкој страни, али ћемо бити симпатични и драги грађанима Србије и Југославије. Решивемо проблем који се појавио на југу Србије, а о симпатијама и антипатијама ја сам више да на том решењу проблема будем симпатична свом народу и да успоставим територијални интегритет на својој територији.

Амнестирање владе

Председавајући: Дужан сам да, као неко ко је водио прошлу седницу када није било кворума, констатујем следеће – да су колективно напустили седницу пре истека сви посланици Српске радикалне странке, сви посланици ЈУЛ-а. Овим не желим да амнестирам Владу од тога што је мали број министара био присутан, него просто да констатујемо једну чињеницу.

Дакле, то се односи на све посланике да нису дочекали крај те дебате. То је виђено на камерама и нема смисла да о томе говоримо. Ја помињем само што је ноторна чињеница.

Лекција председнику Скупштине

Маја Гојковић: Господине председнице, нећемо се бавити неистинама. Мој политички манир није да изговарам за овом говорницом неистине и

Рационалан политичар:
Маја Гојковић

немојте ни ви. Ја сам била у парламенту до 23 часа, докле је трајала расправа, а ви сте завршили расправу тиме што сте објаснили да нема кворума.

Српска радикална странка има пет посланика. Ја знам да смо ми врло утицајна, јака партија и политички моћан фактор у овом парламенту – објасните како смо ми могли да вам направимо кворум. Ипак, Демократска опозиција Србије и Социјалистичка народна партија Црне Горе имају већину и они ће данас о овој Декларацији гласати и они овог пута чине већину. Према томе, немојте се "вадити" на то да није било три или четири посланика из Српске радикалне странке, било је, ми смо говорили.

Са лепих речи на конкретна дела

Срђан Николић: Даме и господо, поштоване колегинице и колеге савезни посланици, поводом ескалације албанског тероризма на Косову и Метохији и у копненој зони безбедности у три јужносрбијанске општине – Прешеву, Буја новцу и Медвеђе, није довољно само подржавати, "пружати пуну подршку", констатовати и оцењивати, дакле имати крајње пасиван приступ у решавању горућег проблема у нашој држави. У питању је део територије Савезне Републике Југославије површине преко 200 километара квадратних на коме смо изгубили суверенитет.

Има ли ишта прече и важније за једну државу од успостављања територијалног интегритета и суверенитета на целој својој територији. Треба са лепих речи, које никога не обавезују, прећи на конкретна дела. Југ Србије – Косово и Метохија, унутрашња су ствар Србије

и Савезне Републике Југославије и тако их треба и решаваати.

Докле мислите да упућујете захтеве УНМИК-у, КФОР-у, Уједињеним нацијама и да тражите да они решавају наше проблеме? У 5. тачки Декларације се каже да Савезна Република Југославија има легално и легитимно право, а у исто време и обавезу да сама реши тај проблем применом свих међународно дозвољених мера борбе против тероризма. Зашто тако и не урадити? Сетимо се поступка земаља које нас данас уче демократији.

Шта су оне радиле у сличним ситуацијама? Како Велика Британија решала проблеме тероризма у Северној Ирској? Да ли је Маргарет Тачер чекала одлуку Савета безбедности да крене ратном морнарицом и авијацијом на Фокландска, односно Малвинска острва која су на крајњем југу Атлантског океана и од Велике Британије удаљена око 15.000 километара? Како Шпанија решава проблеме терористичке организације ЕТА у Баскији? Ове државе такве проблеме решавају без страног уплитања и мешања, без чекања одлука Савета безбедности и других међународних фактора, решавају их као своје унутрашње ствари

"Пуна подршка" није довољна:
Срђан Николић

у складу са својим законима. Докле ћете се ви правдати пред међународном заједницом и тражити помоћ за решавање наших унутрашњих проблема?

Када смо на прошлој седници Савезне скупштине, одржане 7. и 8. децембра, расправљали о проблему јужносрбијских општина, у делу тампон-зоне површине 200 квадратних километара, односно 20 хиљада хектара, било је 200-300 шиптарских терориста и сепаратиста, а данас их на том простору има између четири и пет хиљада.

Значи, док сте ви ишли по свету у дипломатске мисије, шиптарски терористи и сепаратисти су довлачили појачање у људству и техници. Да би успоставили стање дефинисано Резолуцијом Уједињених нација број 1244 и Кумановским војнотехничким споразумом, данас је потребно много веће ангажовање снага МУП-а у људству и техници и постоји далеко већа опасност за животе наших полицајаца него пре 20 дана.

Не треба тражити од Савета безбедности рок да предузме мере за хитно повлачење шиптарских терориста и сепаратиста из копнене зоне безбедности јер Савезна Република Југославија има легално и легитимно право, али у исто време и обавезу, да сама реши тај проблем применом свих међународно дозвољених мера борбе против тероризма. Ми смо ти који Савет безбедности и друге међународне факторе треба да извести мо да смо сами себи дали рок, а рок је одмах.

Одговорност скупштинске већине

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, мислим да бисте ви овде требали да разјасните неке ствари а, колико чујем, ја сам био привремено одсутан, јутрос сте и сами допринели по питању одговорности за кворум.

Председавајући: Неоправдано.

Др Војислав Шешељ: Одговорност за кворум у парламентарној систему сноси само скупштинска већина. Критиковати опозицију због недостатка кворума је смешно, дилетантски, неозбиљно. И немојте више никад опозицију да критикујете. Опозиција је ту да се бори против већине, а не да помаже већини. Кад видимо да сте на ивици кворума, ми ћемо опет изаћи да докажемо да владајућа већина није у стању да одржава нормалан рад парламента. Немојте да постављате питање – зашто смо сви. Ми ћемо сви гласати против ове Декларације зато што сматрамо да је Декларација лоша, да није обухватала све аспекте проблема. И не може нико да вреднује наш поступак тог аспекта, да ли је требало да гласамо или не, о томе сами суверено одлучујемо.

Предлог закона о посебном порезу на промет производа и услуга за 2001. годину

Два аршина ДОС-а

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, Српска радикална странка ће гласати против овог законског пројекта.

Прво, сматрамо да доношење овог закона није у складу са Уставом.

Друго, подсећамо вас да су све партије из ДОС-а својевремено критиковале Закон о посебним таксама за финансирање, како је то гласило, ванредних начина за одбрану земље или нешто слично, а сада, када су се дочепале власти, желе да тај закон остане и да имају сло-

Са 6 милијарди долара спала књига на
15 милиона марака: Владан Батић

боду располагања тим средствима. Ако су раније средства могла само да се намењски користе, а прошле године смо имали рат, ове године смо опорављали војску од тог рата, па је и било и неке ургентне потребе за ванредним приходима у савезном буџету, који би се намењски користили, овога пута за такав закон нема никакве потребе.

Ви сте, господо, дошли на власт обећавајући шест милијарди долара, које тамо негде на Западу чекају промену власти да уђу у земљу, а сад, видели смо из пројекта Закона о буџету, да очекујете само 15 милиона марака донација за југословенски буџет, и наравно, ударате намет на вилајет да бисте финансирали власт.

Овај законски пројекат је противу уставан, Скупштина не сме да га усвоји после овог упозорења. Ако га усвојите, ви ћете свесно да кршите Устав. Овакве врсте прихода Савезна скупштина не може да прописује, нити Савезна влада да наплаћује.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о савезним административним таксама

Дестимулативан закон

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, овај закон ако буде усвојен деловаће веома дестимулативно на многе привредне гране, привредне активности, а посебно на извозне послове.

Пошто ће ДОС да обезбеди 6 милијарди долара помоћи у инвестицијама за потпору буџета и тако даље, сасвим је непотребно да уопште постоје савезне административне таксе, а ако већ постоје да остану на затеченом нивоу. Очекујемо да ће и динар остати чврст и стабилан.

лан, па зашто онда повећати таксе. Повећање такси, као и повећање пореза и увођење нових пореза, делује на раст цена на тржишту, делује на повећање трошкова живота. Ако желимо да имамо штедљиву владу и рестриктивну буџетску политику за следећу годину, онда не смо да прихватимо повећање савезних такси.

Предлог закона о измени Закона о савезној тржишној инспекцији

Бекство од обавеза

Др Војислав Шешељ: Српска радикална странка је против доношења Закона о изменама закона о Савезној тржишној инспекцији зато што се и овога пута, као и раније, у неколико наврата овај закон само про форме мења. Не постоји добра воља да Савезна тржишна инспекција преузме све оне послове који су Уставом предвиђени за њену надлежност од републичких тржишних инспекција.

Очигледно, Савезна влада бежи од тог посла, и аутоматски жели да се он пролонгира до 31. децембра 2001, па ће то бити до 2002, 2003. и тако даље. Крајње је време да се тај проблем реши на онај начин на који то прописује Устав.

Ако Савезна влада није стигла за ова непуна три месеца, од када је формирана, да тај посао уради, било би коректно да је тражила рок од наредна три месеца, до 31. марта или 30. јуна да покаже добру вољу да се ипак у тај проблем упусти, а не само овако про форме до 31. децембра, а сви ми који овде седимо знамо да не мисли Савезна влада озбиљно да све ствари тако преуреди и припреми да 31. децембра следеће године не буде потребе да поново изгласавамо сличан закон. Ако је Савезна влада спремна да тај рок ограничи најдаље до 30. јуна, и српски радикали би били спремни да гласају за закон. Ако овако тражите само аутоматски на годину дана, одна заиста видимо да Савезна влада не показује дужан степен озбиљности да овај проблем реши.

Дугогодишње препуцавање тржишних инспекција

Др Миролуб Лабус: Господине председнице, даме и господо, тачно је да постоји овај проблем између републичких инспекција и Савезне инспекције. Ако сте добро погледали текст закона, видећете да постоји покушај од 1996. године да се усагласе ти послови. Значи, четири године овај проблем постоји, четири године Савезна скупштина није успела да реши овај проблем. Ми смо свесни да, не само у овој области него и у другим областима, постоји кршење Устава.

Ми не желимо овог пута да на силу применимо Устав пошто нас наредних месеци очекује један политички демократски дијалог о организацији наше земље. Када се заврши тај дијалог, када се народ слободно изјасни у ком облику жели да види Југославију, онда ће бити

јасно и какве су функције и тржишне инспекције и других савезних органа.

Предлажем да усвојимо овај закон и да, након политичког договора и промене Устава, решимо све ове проблеме који заиста постоје.

Закон само за Србију

Др Војислав Шешељ: Дама и господо, ако бисмо прихватили мишљење господина Лабуса онда би требало да и онај претходни закон који је изгласан о посебном порезу на промет оставимо за оно време после постизања политичког договора, јер сви знамо да ће се онај закон о посебном порезу на промет произво-

та до сада одлагана. Одлаже се сада по том наслеђеном аутоматизму. За ове три или четири године ниједан политичко-правни субјект, који је морао да ствара услове за пренос послова платног промета у пословне банке, ништа није учинио да се створе ти услови, ни ова Савезна влада ни претходна власт. Ми смо и претходну власт критиковали по том питању.

Миролуб Лабус: Учествовали сте у раду Савезне владе.

Др Војислав Шешељ: Учествовали смо тек последњих пола године у Савезној влади, господине Лабус. Немојте овде да уносите забуну.

Ван домаћаја власти савезних институција: Подгорица

да, ради попуне савезног буџета, примењивати искључиво у Србији, као што је то и раније био случај са Законом о финансирању ванредних послова одбране земље. Један закон који ће се примењивати, а сви унапред знамо да ће се примењивати искључиво у Србији, изгласавамо, а што се тиче овог другог закона, где је суштински проблем у питању – да ли ћемо имати јединствену Савезну тржишну инспекцију која ће обухватати целу територију земље, како то Устав прописује, одлажемо до постизања политичког договора. Ово није принципијелно постављање проблема на дневни ред Скупштине. Тамо где је Савезној влади корисно да узме што више пара, усваја се закон без обзира што није обезбедила да се закон примени на целој територији земље, а тамо где може да пролонгира извршење једне своје обавезе и тешког озбиљног посла, она то чини чекајући политички договор.

Предлог закона о измени Закона о платном промету (1)

"Одбојка" претходне и актуелне власти

Др Војислав Шешељ: И примена Закона о платном промету је у неколико наврата одлагана. Мислим да је већ три пу-

Председавајући: Молим вас, без ометања посланика Шешеља.

Склоност владе ка пуком администрирању

Др Војислав Шешељ: Добацивао је господин Лабус. У Савезној влади нисмо учествовали. Ви то изгледа не знате. У Савезној влади смо учествовали тек у последњих шест месеци мандата. За овај закон никада ни раније нисмо гласали – за продужење рока. Тако нећемо ни сада. Да сте рекли да вам је потребан краћи рок, као и у претходном случају, имали бисмо разумевања. Овако, видимо само вашу намеру да се један "врху кестен" пролонгира што даље у будућност.

Шта ћете ви да радите целе следеће године ако одлажете оно што је била најургентнија потреба да се што пре реализује за неку даљу будућност? Ми очекујемо и у децембру следеће године, надам се да неће бити ове владе али ће бити нека следећа, да се и она опет појави са предлогом да се пролонгира пренос платног промета у пословне банке.

Платни промет у пословним банкама је правило у светској пракси у земљама са тржишном привредом. Ви би то требали да знате као професор политичке економије. И откуда сад, чим сте по-

стали власт, склоност ка пуком администрирању, уместо да сте се први заложили да се што пре платни промет пренесе у пословне банке, да се платни промет ослободи државних стега, а да држава преузме само контролну функцију. Ви и даље држави дајете и креативну функцију, тако да држава контролом платног промета једноставно може да премешта те паре са рачуна на рачун, да манипулише субјектима у платном промету, или сторинирајући исплате, успоравајући исплате, да тај новац користи за нешто што нема везе са вољом власника новца.

Предлог закона о измени Закона о платном промету (2)

Погрешан концепт Савезне владе

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, свесни смо ми свих проблема који постоје у банкарском систему и у платном промету, али је погрешан концепт с којим наступа Савезна влада.

Савезна влада чека да све пословне банке буду способне да преузму платни промет, па да им онда повери вођење платног промета. Ми морамо бити свесни да никада тај тренутак нећемо дочекати. Постоје неке пословне банке које су одмах данас спремне да преузму послове платног промета, па треба и да га преузму. Оне које не могу, те га неће преузети. Једном треба прво завести ред у банкарском систему. Ако ви чекате да све пословне банке буду спремне, онда чекате нешто што је немогуће дочекати. Препустите оним банкама које су способне да обављају те послове, а оне које нису способне, остаће без великог броја комитената, па ће отићи под стечај и то је најбржи начин да оне нестану. Имамо неколико стотина пословних банака које само глуме да су банке у правом смислу речи, али су неспособне да основни банкарски посао обаве.

Крајње је време да се концентришемо на неколико пословних банака које ће бити банке у правом смислу речи, и које ће моћи да обављају све оне послове које у цивилизованом свету банке уопште обављају. Савезна влада се декларативно заклинје у отворену тржишну привреду, у отвореност према свету, а ми видимо да бар наредне године нема ништа од тог отварања. Ви задржавате један чисто административни приступ. Вама ће банке бити сервис за монетарно-кредитне операције, а не самостални пословни субјекти у привредном систему, који треба да буду изложени ризицима тржишта, као и сви други субјекти.

Предлог закона о изменама Закона о поморској и унутрашњој пловидби (1)

Савезно министарство саобраћаја "за украс"

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, реч је о једном закону који већ пуне две године не може да се примени, а Савезна влада избегава да каже зашто не може да се примени и одлаже његову примену на годину дана. Одмах се овде намеће питање – зашто на годину дана, зашто не на пет година или 10 година.

По Закону о приморској и унутрашњој пловидби све поморске и речне луке, лучке капетаније, инспекције, управни органи и тако даље саобраћајна контрола у територијалном мору и у пловним рекама у надлежности су савезног министра саобраћаја.

Пошто је немогуће да се овај закон примени на целој територији земље, онда нам се намеће питање зашто постоји Савезно министарство саобраћаја.

Дајте да укинемо Савезно министарство саобраћаја, све док се не створе услови за примену овог закона на целој територији земље.

Хајде, покушајте ви из Савезне владе сада барску луку да преузмете, њену лучку капетанију, контролу поморског саобраћаја, цивилну контролу, а не ону контролу коју врши Ратна морнарица, али питање је можете ли и Ратну морнарицу да преузмете из Ђукановићевих руку. Нећете ни да покушате да преузмете, а примену Закона једноставно одлажете. Имаћете ви још стотине таквих одлагања ако овако наставите. Или, да укинемо овај закон, да мењамо Устав, па да се питање контроле регулисања речног и поморског саобраћаја препусти федералним јединицама. Зашто се овде играмо, зашто бежимо од суштинских проблема? Нисте у стању да их решите, признајте да нисте. Некад је добро и оставку да поднесете ако нисте у стању да разрешите суштинске проблеме.

Предлог закона о изменама Закона о поморској и унутрашњој пловидби (2)

Прсти Мила Ђукановића

Др Војислав Шешељ: Тачно је да Савезно министарство саобраћаја има још неке надлежности и то врло озбиље надлежности, али махом ни те надлежности не обавља. Савезно министарство саобраћаја има много надлежности у сфери ваздушног саобраћаја, али не само што нисте у стању да извршавате своје надлежности, него вам Мило Ђукановић још ускраћује те надлежности, стално их сецка. Чак вам је преузео и аеродром у Подгорици.

Што се тиче Контроле летања, то је орган где се преплићу надлежности цивилне и војне власти, а ми смо видели како сте кризни штаб покушали тамо да успоставите, негде у октобру месецу. Поседујем документ са потписом пенз-

ионисаног генерала Момчила Перишића по том питању. Дакле, ја не спорим да Савезно министарство саобраћаја има по Уставу и закону веома важне надлежности, али кад сведете биланс ускраћених појединачних надлежности, поставља се питање шта ћете ви да радите док вам се све те надлежности не успоставе.

Предлог закона о измирењу обавеза Савезне Републике Југославије на име чланског улога у капиталу Европске банке за обнову и развој

Паукова мрежа Европске банке за обнову и развој

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, овде се, прво, намеће питање рационалности и целисходности учлањавања у Европску банку за обнову и развој. Који су разлози и шта може да се постигне?

Може нам се врло лако десити да наш оснивачки улог буде и номинално већи од евентуално повољних кредита које би могли да добијемо од те банке. Оно што нам се дешава код Међународног монетарног фонда, вероватно и Светске банке – да ћемо морати да подигнемо велике кредите, отприлике 150 милиона швајцарских франака, па од тога онда измирити 120 милиона заосталих обавеза према тим међународним кредитним институцијама.

Ми ћемо наредних неколико година бити у ситуацији да све кредите, које наша паметна и способна Савезна влада обезбеди, трошимо искључиво за плаћање заосталих обавеза, и то ће бити једина конкретна последница победе "булдожер демократије". О новим, високим,

Камате ће појести кредите ММФ-а и Светске банке: др Шешељ

повољним кредитима не може бити говора. Од њих ни наговештаја нема, јер видите шта се све дешава за ова три месеца – то нешто мало пара и што је стигло на име донација, потрошено је да нико жив не зна ни како, а основна последица промене власти, након три месеца, је што цела Србија нема струје и што скоро ниједна фабрика у Србији не ради, не производи. Производње нема.

Да видимо онда које то ми кредитне можемо тражити и добити од Европске банке за обнову и развој, за шта кредит, да ли за попуњавање фискалних расхода, односно измиривање фискалних обавеза, да ли за инвестиције наших фирми или ће то бити кредити које ће користити стране фирме за инвестиције у нашој земљи и тако даље?

Било би веома добро да је поводом овога закона, веома важног закона, заменик председника Савезне владе, господин Јабус овде, прво, поднео експозе, да нам саопшти своја очекивања од ових кредита, евентуалне гаранције које смо добили, да не би то остало на основу празних шпекулација, шта је Карађоле постигао, који су били тајни разговори овамо, који тамо и тако даље.

На основу онога што јавност у нашој земљи зна, на основу онога што знам о пословању Европске банке за обнову и развој и на основу овог законског пројекта, видим да перспектива сарадње са Европском банком за обнову и развој није ни мало оптимистичка. Да видимо шта очекује Савезна влада од овога, да се не испостави да више дајемо на име чланског улога, него што ћемо добити у току следеће године – кад би паре биле најпотребније.

С обзиром да је Савезна влада већ предвидела у Нацрту закона о буџету свега 15 милиона марака донација за попуњавање буџетских празнина, а да не рачуна на задуживање у иностранству – ради испуњавања буџетских обавеза – да ли овим, можда, кредитима од Европске банке за обнову и развој жели да обезбеди потпору стабилном динару, или можда да иде у одређене инвестиције? Па, да видимо које су то инвестиције, да ли су рационалне и оправдане, или нису?

Тек кад бисмо све те податке имали, могли бисмо исправно да се одредимо по прихватању или неприхватању овог закона о измиривању обавеза Савезне Републике Југославије Европској банци за обнову и развој. Јер, они од нас траже, колико ја знам – ми никад нисмо раније били члан те банке, јесмо ли, господине Јабус? Били смо Светске банке, били смо Међународног монетарног фонда, колико ме сећање служи – Европске банке за обнову и развој нисмо били чланови.

Тек се сада, евентуално, учлањујемо, а они од нас траже, као да смо заостали са уплатама чланских улога и за претходне године; од кад постоји та банка да платимо за сваку годину. Па, слушајте, ми смо тек ове године створена држава. Председник Савезне Републике Југославије се одрекао међународног правног континуитета. Како ми можемо да плаћамо обавезе према Европској банци за обнову и развој неколико година уназад кад формално-правно наша земља постоји од ове године? Наша земља постоји од победе "булдожер револуције". До тада, као држава, нисмо постојали.

Највиши државни органи су се одрекли континуитета. Није вам ово докуп радног стажа; није остварен радни стаж – нисмо постојали тада – али, плаћањем постижемо и то. Онда би се могло, теоријски, негде чланство тако далеко у прошлости уплатити да испаднемо најстарија земља на свету.

Поразна искуства земаља у транзицији

Др Војислав Шешел: Даме и господа савезни посланици, чим се ЈУЛ и ДОС по неком питању тако лако усагласе, то је разлог да будемо двоструко опрезни.

Јасно је да Европска банка за обнову и развој жели да што пре постанемо њен члан, и да уплатимо оснивачки улог, и чак да уплатимо улог и за претходне године када ми формално-правно нисмо ни постојали, јер се савезно државно руководство противуствано одрекло међународно-правног континуитета.

Али, да видимо каква је перспектива наше сарадње са Европском банком за обнову и развој, са Светском банком и Међународним монетарним фондом. То искуство имају Русија и остале источноевропске земље. Искуство је поразно.

И Европска банка за обнову и развој ће нам постављати услове који ће бити социјално неподношљиви у својинској трансформацији наше привреде. Затим, Европска банка за обнову и развој вероватно ће бити спремна за финансирање одређених приватних пројеката, али се нигде не каже да ће то бити само приватници из наше земље. Може кредит из наше квоте, зависно од тога колика ће бити та квота, да узме и страна фирма,

страни приватник, да би откупљивао наше фирме, а наша квота ће бити на тај начин коришћена.

Друго, како је могуће, ако наше банке нису спремне и способне да преузму послове унутрашњег промета, да успешно послују са Европском банком за обнову и развој, и да се преко наших банки пласирају кредити Европске банке. Како је то могуће. Постоје ли унутрашњи системски услови за пласирање тог капитала? Не постоје. Још увек наше банке прописују камату на месечном износу. Камате Европске банке за обнову и развој су на годишњем износу. Ако дође неки кредит од те банке да се пласира преко наших пословних банака – биће то нови извор шпекулација и корупције. Само онај ко има јаку везу и ко потплати, моћи ће да добије кредит на који плаћа камату у годишњем износу, а остали ће настављати да се задужују и плаћају камату на месечном износу.

Шта ће се друго десити? Неко ко има добру везу, или системом потплаћивања се дочепавше трансхе девизног кредита Европске банке за обнову и развој, или ће у пласирање тог кредита и наплаћивати месечну камату. Ко ће то да контролише? Не постоје системски услови да се то примени. Шта ће, дакле, бити последица ове наше велике жртве, жртвовања значајних новчаних средстава да бисмо регулисали чланство, то да наш улог у Европској банци за обнову и развој буде много већи него што је био 1991. године, када нас опет блокирају, а блокираће нас или по питању независности Косова, или по питању независности Црне Горе, по питању независности Војводине, по питању испоруке Срба Хашком трибуналу, или због неког другог разлога.

Лакомислено, најлакше је вама који ништа не знате. Ви можете да додајете до миле воље, да се исмејавате, јер незнање је блажено. Срећни су они који памети немају, њима је све равно до мора.

Међутим, ово је веома озбиљно питање. Ми се овде залећемо грлом у јагоде, од нас траже паре уместо да нам дају, а обећавали су непрекидно да ће да дају, одрекли се међународно-правног континуитета, сада се задужујемо да бисмо платили Европској банци за обнову и развој. Задужујемо се да бисмо платили Међународном монетарном фонду и Светској банци, па ће доћи на ред да исплаћујемо камате на основу оних страних Титових кредита. Сви кредити које будемо узимали само ће бити потрошени на исплату камата, и то дела камата, главница ће се повећавати, а ми, заправо, свежих пара за унутрашње инвестиције нећемо имати.

Што се тиче процеса приватизације, ако тим процесом буде управљала Европска банка за обнову и развој, онда је боље да у тај процес и не улазимо.

Предлог закона о потврђивању споразума између Савезне владе и Савезне Републике Југославије и Владе швајцарске конфедерације у вези са финансирањем уписа капитала Савезне републике Југославије у Европску банку за обнову и развој

Новум у међународним споразумима

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, расправа о два претходна закона логично води схватању суштине Предлога закона о потврђивању Споразума између Савезне владе и Владе швајцарске конфедерације. Тај споразум који се заправо данас ратификује, садржи члан 7. под називом "Условност". Ово је један новум у међународним споразумима које потписује наша земља на билатералној основи а који имају финансијску подлогу и финансијски садржај. Услови су политичке природе и веома широко формулисани тако да их може тумачити пре свега друга страна, с обзиром да унапред можемо претпоставити код сваког решавања спора пред предвиђеним телом, односно арбитражом, односно судом, како се то овде каже, који ће бити на штету наше земље у одређеном моменту.

У ставу 1. члана 7. се каже: "Поштовање демократских принципа и основних људских права, што је посебно прецизирано у Повељи о општим људским правима, налаже унутрашњу и међународну политику страна уговорница и представља битан елемент подједнако важан као циљеви овог споразума". "Подједнако важан као циљеви овог споразума", а формулација крајње широка, невероватно широка. Онај ко тумачи заправо је у ситуацији да ствара нову прав-

ну норму када је она норма коју тумачи довољно широка.

Шта овде може да дође у обзир?

Прво, сви следећи међународни споразуми овог карактера садржаваће сличну, или можда и прецизнију одредбу на нашу штету. Ми их навикавамо на то. Стављамо до знања да је то могуће, да је могуће тамо где је реч о финансијским аранжманима да се постављају чисто политички услови. Који ће то бити политички услови? Швајцарци могу да кажу да је један од основних предуслова озбиљне зреле демократије кантонизација. То ће бити постављено у захтеву за кантонизацију Србије.

Затим, може се поставити питање самоопредељења грађана Косова и Метохије, они ће рећи – "грађана Косова". По њиховом мишљењу, демократско право грађана Косова је да се самоопредели и прокламује сопствену државу. По њиховом мишљењу, господин Грубач то већ ради, колико ја знам, заједно са господином Чанком, и Војводиња има право да буде суверена, недељивог или подељеног суверенитета, да је њен суверенитет неутуђив и да буде република. По питању Рашке области или Санскака постоји читав низ сличних захтева.

Овако кредитни аранжмани били су могући 1992, 1993, 1994. и 1995. године да је било политичке воље да се прихватају политички услови. Овога пута се очигледно прихватају политички услови чије значење је непредвидиво, чије последице могу бити катастрофалне.

Савезна скупштина би требало да одбаци све билатералне финансијске аранжмане који садрже политичке клаузуле. Довољно је што смо потписници свих резолуција Уједињених нација и ОЕБС-а, свих декларација које се тичу грађанских права и људских слобода.

Наш Устав је гарант тих права и слобода. Чему онда посебна формулација у овом уговору о зајму? Швајцарска кон-

Заједно "бабе" и "жабе": политички врх ДОС-а

фелерација нам даје бескаматни кредит, он није бесплатан, видите да се плаћа, зато сам намерно питао господина Лабуса, заправо исправљао сам га када је рекао да је бесплатан, рекао сам да није бесплатан него бескаматни. Да није бесплатан показује и ова одредба и да може веома скупо да се плати.

Швајцарска удица

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, ја нисам указао само на људска права, него и на демократске принципе.

Кад се унесе формулација "демократски принципи и основна људска права", онда је то најшира могућа формулација. Не знам која би била шири од ове. Немогућа је шири, је ли тако господине Лабус?

Др Мирољуб Лабус: Односи се само на Повељу.

Др Војислав Шешељ: Не, не, молим вас. Не односи се само на Повељу. Овде стоји: "Што је посебно прецизирано у Повељи", посебно је у Повељи, али није само у Повељи. Где је то друго? Ми имамо искуства са свим међународним организацијама, које су веома лоше, погубне. Оно што важи за Косово, не важи за Корзику, оно што је важило за неки други крај наше земље и претходне Југославије, не важи за Бастију, или за Северну Ирску, или за Шкотску, или Велс и тако даље. Широка формулација представља океан манипулације и веома је опасна.

Основна људска права су гарантована нашим Уставом, грађанска права и људске слободе, мислим да је та формулација код нас боља. Демократски принципи су садржани у нашем Уставу, али не може неко да нам сутра каже, демократски принципи је да се Црна Гора отпе-

Против финансијских аранжмана са политичким клаузулама: др Шешељ

пи, ако то одлучи режим у Подгорици, па макар имао и референдум, а по нашем Уставу та могућност није предвиђена. Не може нико сутра да нам каже да је демократски принцип да грађани Косова имају право на самоопредељење. То није индивидуално право, то је колективно право, а ми говоримо у глобалу о грађанским правима и људским слободама.

Слобода је индивидуална, али и слобода може бити колективна, слобода једног народа, слобода једне државе и тако даље. Није то сад битно. Овде је реч о демократским принципима, шта је то демократски принцип. Зашто у овом уговору да се то наглашава, а не наглашава се ако Швајцарска потпише уговор са Пољском, или потпише уговор са Грчком, или са Кипром, или шта ја знам са којом земљом. Зашто само у случају потписивања уговора са Савезном Републиком Југославијом намеће овакву клаузулу? Шта се крије иза тога? Која је намера?

"Познавалац" правних норми

Др Владан Батић: Поштоване даме и господо народни посланици, ради се о споразуму, ради се о уговору двеју страна. Не ради се о једностраној вољи било које уговорне стране и одређе члана 7. Односи се на обе уговорне стране, не само на Савезну Републику Југославију, него и на Конфедерацију Швајцарску, чија је Влада потписник овог споразума. То се може констатовати анализом читавог споразума, а не само једне тачке споразума.

Друго, не знам коме може да смета поштовање демократских принципа и основних људских права који су инкорпорирани у Повељу о општим људским правима. Алимантирањем над неким временом, када се у овој земљи нису поштовала елементарна људска права и елементарне слободе. Према томе, то је нешто што је у духу савременог света, савремене демократије, савремених принципа и основних слобода и права. И понављам, не односи се само на једну, него на обе уговорне стране. То се може констатовати, како год хоћемо да тумачимо правну норму и семантички и телолошки, и етимолошки, и граматички, и логички, и то свако ко се иоле разуме у право, схвата у најбољем значењу ове речи. Нажалост, очито не и неки бивши професори Правног факултета.

Највећи кредити у време комунистичке диктатуре

Др Војислав Шешељ: То што Владан Батић мисли да сам ја бивши професор Правног факултета, то је само крунски доказ демократских принципа које заводи ДОС, да ДОС-овски министар Владе декретом каже, од данас више ниси професор. Па да видимо, сада ће бити на испиту правосудне инстанце ове земље и тако даље. ДОС ће имати прилику да падне на још једном испиту. А што се тиче Гаше Кнежевића, он ће изгледа

опет ускоро напуштати Правни факултет, али својом вољом, због своје психичке болести. Болестан човек.

Али, он није овде битан, ни негова болест, за његову болест постоје психијатри. Овде је битно нешто друго. Није тачно да су овој земљи ускраћивани кредити, кад се у њој нису поштовале људске слободе и грађанска права. У време кад су се у овој земљи масовно кршиле људске слободе и грађанска права, ова земља је добијала највеће кредите. Није било никакве слободе. Била је диктатура, комунистичка диктатура, титоистичка, најгора - имали смо највеће кредите.

Швајцарска, кад склапа финансијске аранжмане са Саудијском Арабијом, Кувајтом или земљом са сличним режимом, не пада јој на памет да уводи овакву клаузулу у споразуму.

Зашто се ова клаузула уводи само кад је реч о Савезној Републици Југославији. То је оно што је у старту сумњиво. Да то размотримо. Или је то можда због Гаше Кнежевића. Да ли се очекивало да он обује чизме, задужи пендрек и јуриша по Универзитету или постоји нека друга опасност? Да видимо која је то опасност, да је сагледамо овде. Да није ДОС-овска власт већ прешла тај праг опасности? Да није можда реч о "булдожер демократији" или нарушавању демократских принципа критиком "булдожер демократије"?

Размишљање једног обичног српског министра

Зоран Живковић: Пошто слушамо цело послеподне, а и, ваљда, пре подне, пошто нисам био ту, "мудра" излагања пензионисаног професора Шешеља, не знам да ли је пензија инвалидска или старосна, ја бих рекао зашто сада долазимо до тога да морамо да потписујемо овакве уговоре, да морамо да се враћамо тамо где нам је одувек место било, због чега морамо и у овим уговорима да се обавезујемо на поштовање људских права и слобода. То је зато што нам нико не верује као држави, а то је због тога што смо ми као држава дозволили да имамо власт која је десет година тропила дневно много већи новац од овог износа који је у овом уговору за уништавање, пре свега, свог народа и, пре свега, својих грађана.

Па, кад се види та широка галерија ликова која је водила ову државу - разни председници, министри, потпредседници, шта смо све ту имали и кад људи виде да су сви ти ликови били спремни да униште свој народ, своје грађане, као и све околу, како онда да верују да то неће поново да се врати кад исти ти још увек седе у неким клупама које се зову скупштинске клупе, па још увек добију право да вређају уважене професоре, да отварају разне дилеме које су јасне пре 200 година.

Зато ми сада морамо да дођемо у овај положај да не можемо да скупимо 17 милиона било чега, па макар и долара, да морамо да се позајмимо, зато што сте ви

Незнање је блажено:
Зоран Живковић

уништили ову државу, ви са осмехом, ви без осмеха, али осмех ће вам бити ускоро само фашијални грч. Због вас, не претим ништа.

Господине Шешел, постоји комбинација. Значи, постоје људи који су паметни и глупи, који су вредни и који су лењи. Најгори су глупи и вредни.

"Демократско" мукање у моди

Др Војислав Шешел: Морао је министар Живковић опет овде да се испољи као једна незналица.

Најгори су глупи и лењи, господине Живковићу. Јер да ви имате имало мозга, знали бисте да и глуп човек вредноћом може у животу нешто да постигне, а глуп и лењ не може ништа, осим ако му случајно нешто падне с неба. Овога пута је цело небо пало, господине Живковићу, да бисте ви постали министар. Али, која ће бити последица вашег министровања, што ми ускоро нећемо ни имати савезне државе. Све су ствари кренуле у том правцу.

А, то, колико вам је Гапо Кнежевић, једна ноторна битанга, уважени професор, то говори о вама и о њему.

Председавајући: Господине Шешел, молим вас, немојте о људима који нису овде.

Др Војислав Шешел: Не, ево га, овде је. Како није овде?

Ево га овде и не стиди се ничега.

Председавајући: Онда не можете вриједати посланике. Молим вас, немојте!

Др Војислав Шешел: Ви сте требали да спречите вређање овде.

Шта хоћеш ти, Савићевићу?

Шта ти хоћеш Гавриловићу?

Овде ви дозвољавате да се афирмише данашњи противуставни и противзаконити поступак Гапе Кнежевића, који је министар за високо и више образовање и који је данас издао решење о мом уклањању с Правног факултета.

(Аплауз)

Е, лепо! Е, лепо! Е, лепо, ово су ти демократски принципи.

Ево, видите, овај што муче овде. Он је негде дошао, где је мукање у моди. Имате ли још нешто да добаците?

Председавајући: Молим вас, немојте добацити. Да дозволимо да посланик Шешел заврши.

Др Војислав Шешел: Какви демократски принципи? Можда су били везани за овај уговор. Можда су управо на те демократске принципе мислили Швајцарци, јер министар Живковић овде мисли да удаљује посланике из Скупштине.

Овде они који се не свиђају новој власти не би смели ни да опстану у Парламенту.

Показала је то нова власт, али та нова власт је наишла на тврд орах.

Председавајући: Вријеме, господине Шешел.

Др Војислав Шешел: На том тврдом ораху нова власт ће да поломи зубе.

ДОС опасну мрежу плете

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, пошто ваша демократија тријумфује само онда кад супротности спречите коришћење права на одговор, у расправи о појединостама опет ћу своју пажњу концентрисати на члану 7.

Више пута сам у Савезној скупштини, и док смо заседали у згради Скупштине Србије, а и на данашњој и јучерашњој седници, скретао пажњу на постојање једног документа у чијој изрази је учествовао и Момчило Грубач. Реч је о Декларацији о неотуђивим сувереним правима грађана и народа Војводине.

Иста власт која спрема такву декларацију за Војводину усваја и овај закон о ратификацији билатералног међународног уговора финансијског карактера. Овде се плете једна опасна мрежа. Финансијски учинак ће бити или безначајан или за нас само оптерећујући код оваквих споразума, а политичке последице стравичне.

Министру Живковићу би боље било да мало научи топографију и да измери мало територију коју су заузели шиптарски терористи. Видели сте како је то изгледало кад је он објашњавао топографску карту и стање на терену. Дана сам вам указао на податке да су вођени неки тајни договори да се Шиптари повуку са Илијиног брда изнад Врања и врате у безбедносну зону. Ви желите галаму и скретање расправе са суштинских проблема, заправо да суштину тих проблема маскирате. Нисам ја овде први поменуо овде поступак Гапе Кнежевића, него ви из ДОС-а који сте мени реплицирали.

Тај поступак је такав да је он као министар за високо и више образовање поништио акт министра за високо образовање, а то по Закону о управном поступку једноставно не може. Кршење закона вас не интересује. Уосталом, ви нисте ни покренули истрагу против оних

који су спадали ову зграду а спремни сте за ситне паре да судбину државе препустите туђину у руке.

Овај акт, овај споразум, са Владом швајцарске конфедерације показује како ви земљу продајете за ситне паре.

Предлог закона о Савезном буџету за 2001. годину

Нереална основна буџетска пројекција

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, експозе господина Лабуса по питању пројекта буџета за следећу годину има неке унутрашње контрадикције. Извесни ставови су у колизији по питању планирања раста производње за следећу годину, очекиване стопе инфлације, пораста трошкова живота.

Буџет је декларативно рестриктиван, са аспекта експозеа. Међутим, кад погледамо номинални износ буџета видећемо да он и није рестриктиван. Прошле године смо имали буџет од 22,5 милијарде динара. Сада се планира преко 45 милијарди динара, скоро 46 милијарди динара. Повећање је веће од два пута, негде 203% је индекс повећања, више од 100 кредит % је повећање. Кад поредимо то повећање са курсом динара видимо да га двоструко превазилази. Курс динара је у децембру прошле године био негде око 20 динара једну марку. Сада је 30 за једну марку.

Динар је изгубио 50% од вредности у току ове године, а буџет, у односу на то, је повећан за више од 100%. То је прва контрадикција. Наравно, заступник буџетског пројекта може да одмах изађе са контрааргументом – да су порасли трошкови живота, односно да је раст цена на мало био негде око 100%. Да, али то прекорачење се десило у последњих неколико месеци кад је кренуо онај стампедо цена из октобра месеца.

Шта се даље десило? Дошло је до великог застоја у индустријској производњи. Мислим да од 1993. године није било таквог застоја. Скоро ниједна фабрика не ради.

Одмах се поставља питање: где ће овај буџет бити наплаћен, од кога, ко ће да плаћа порез? Фабрике неће моћи да плаћају порезе, јер не рале, не производе, немају профита; радници неће да плаћају порезе, јер неће имати ни плате. Како ће те фабрике бити покренуте? Рестриктивном монетарном политиком те фабрике се не могу покренути.

Затим, нереална је и ова прогнозирана стопа раста цена на мало за следећу годину. Није могуће да то буде 10, 11 или 12%, апсолутно је немогуће.

С друге стране, чујемо изјаве економских експерата, блиских ДОС-у или чланова ДОС-а, да струја треба десет пута да буде скупља. Сада је струја, како кажу, негде око 0,8 центи за киловат. То је по зимској тарифи. Само ако се цена струје повећа десет пута, то ће већ изазвати стампедо у расту свих других трош-

кова живота, свих других цена, и на мало и на велико.

Основна буџетска пројекција је, према томе, нереална.

Зашто код нас нема струје и зашто су оволике несташнице? Пре свега, да би народ дошао у ситуацију да каже: да је по било којој цени, само нека је буде! Наравно, има и метеоролошких разлога, али неки веома важни разлози су и у чињеници да су у октобру поломљене неке важне машине којима се експлоатисао угаљ у Колубари, и те машине ни до данас нису поправљене.

Не знамо ми каква ће бити жетва следеће године, али смо чули изјаве ДОО-ових економских експерата да се очекује цена хлеба 16 динара. То је на основу садашње пројектоване цене хлебног жита следеће године, коју је утврдила Савезна влада. Чујемо најаве, како кажу будућег министра пољопривреде Србије, Драгана Веселинова, да би откупна цена пшенице морала да буде 32 пфенинга за килограм. Он је то сада понављао и као припадник владајуће партије. Кад је био опозиционар, сматрало се да му се разне неозбиљности могу дозволити, али он то сада понавља као припадник владајуће партије.

Шта ће се ту десити? Неће бити усаглашене економске политике између Савезне и републичких влада, поготову са Републичком владом Црне Горе, неће бити могућа она очекивана наплата пореза и такси коју планира Савезна влада, и на тај начин ће и овакав буџет бити угрожен. Ако крене инфлациони стампедо, пошто господин Лабус најављује флукутирајући курс динара, прљаво флукутирајући, што значи да ће Народна банка да га спутава, да спречава његов раст и тако даље, али самим тим што ће он бити флукутирајући, ту нема великих могућности спутавања његовог раста, поготову кад је производња мала.

Нама се десило од септембра до данас да је вредност марке у Србији пала, и то у врло високом проценту, куповна моћ марке је пала – због мале производње, и наравно, због стампеда цена у неким основним животним намирницама чије су цене до сада из социјалних разлога држане под строгом контролом.

То су све елементи који показују да нема много разлога за оптимизам.

Друго, и структура планираног трошења буџетских средстава је поприлично измењена у односу на прошли буџет, и ту је најгоре прошла одбрана. За 2,7% је смањено учешће трошкова одбране у укупном буџету. Поготову је смањено учешће трошкова за развој и опремање Војске Југославије. И у номиналном износу то је пало у односу на ову годину. Било је 2 милијарде и 94 милиона, а сада се планира милијарда и 937 милиона.

Дакле, и у номиналном износу та ставка је, заправо, најважнија за Војску Југославије. То значи, практично, да ће за више од 50% Савезна влада да смањи трошкове опремања Војске Југославије. То је веома опасно у садашњој ситуацији, у ситуацији континуираног напада ши-

птарских терориста на јужне општине Србије, веома ровите ситуације у Рашкој области, поготову са аспекта података да се поприличан број муслиманских фундаменталиста обучава у логору код Пећи и да долазе наизменично из Рашке области на ту обуку, и да се планира заузимање територије Србије у тзв. зони безбедности у области Рибарића, колико на пролеће ове године.

То су све ствари које указују да за оволики оптимизам Савезне владе нема скоро никаквог разлога.

И, учешће које се односи на инвалидско-борачку заштиту и ставки које се односе на помоћ избеглицама, у буџету је њихово учешће смањено. То, кад се гледа у овим процентима и није тако стра-

скадашњој ситуацији се морало мало доштампати, и можда се сећате полемике из септембра прошле године кад сам ја отворено рекао да је делом и новцем из примарне емисије финансирана одбрана земље, а он пожурио да то демантује, а раст новчане масе у оптицају је био толико очигледан да се одмах знало ко је у праву и ко говори истину.

Садашња Савезна влада је очигледно на папиру и јавним изјавама пуна полета и великих очекивања. Реална ситуација, у којој она делује, није ни мало оптимистичка, и први њени потези су веома обесхрабрујући.

Постоје неке ставке у буџету без којих је буџет могао да буде. Можете одмах да кажете да то нису неки нарочито

Лабусово масло: Народна банка најављује флукутирајући (колебљив, нестабилан) курс динара

шно, али у укупном износу новца реч је о веома значајним сумама. Савезна влада је морала овоме приступити на мало озбиљнији начин. Крутим монетаризмом не може се подстаћи економски развој. Ту је морала бити флексибилнија, а, с друге стране, морала је да тражи варијанте за подстицање привредне производње, наравно, користећи негативна искуства претходних гарнитуре, користећи негативна искуства из 1994. године кад је за време гувернера Аврамовића олако Народна банка Југославије са милијарду динара ушла у финансирање производње душтвеног сектора, па те паре никада нису враћене; негативног искуства програмирање инфлације и програмирање девалвације динара, којом се руководио претходни гувернер, с тим што сматрам да му је највећа грешка била што је хтео да прикрије доштампавање новца. Уместо да јавно каже – у

велики износи, али даљим буџетским тесањем, тесањем буџетских корисника, опет се могло доћи до неке уштеде – 100, 200 или 300 милиона динара, и мислим да је ова Влада требала по том питању да буде храбрија од претходне.

У претходној је био такав однос снага да велика буџетска кресања једноставно нису долазила у обзир, упркос сталном залагању Српске радикалне странке. Пошто је, бар до сада видимо, јединство у овој новој Влади веће, ви сте могли храбрије да кренете у кресање корисника буџета, да смањите њихов број, без обзира што то није нарочито велики финансијски ефекат. Јер, 200 или 300 милиона динара не значи неку велику суму новца данас, али то је могла да буде добра поука свим осталим корисницима буџетских средстава, поготову у ситуацији када се припрема израда и републичког буџета Србије, који мо-

ра бити саображен савезном буџету и који би морао да буде уравнотежен у одређеној мери са савезним буџетом.

Да ли ће се и ту нешто постићи велико је питање, а очекивања нам ни у том случају нису оптимистичка.

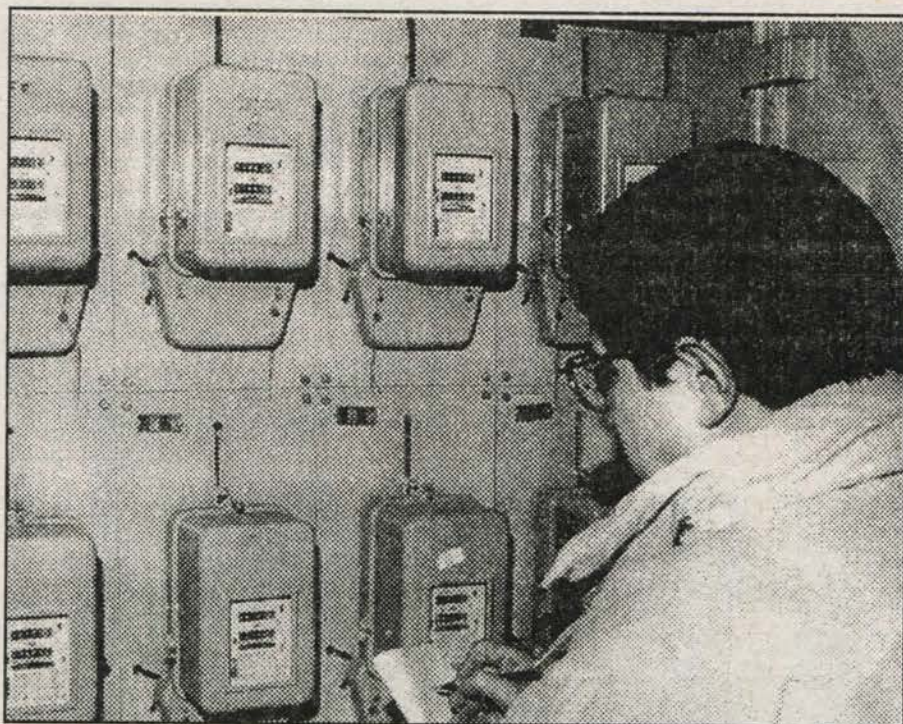
Обећања ДОС-а "пуне" буџет

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, овај предлог буџета за 2001. годину, нажалост, нема ни назнаке општег консолидованог биланса јавне потрошње Савезне Републике Југославије за 2001. годину, те је неприхватљив за разматрање, а још мање за усвајање. Не може се утврдити да ли је јавна потрошња у 2001. години усаглашена са републикама чланицама и да ли опште постоји економска политика као заједнички документ за 2001. годину.

Према неким знацима, процењује се да ће друштвени производ у 2001. години бити 525 милијарди динара, а укупни обим јавне потрошње око 223 милијарди динара. Ауторима Предлога буџета за 2001. годину није познато колико је учешће република чланица, нити појединих сектора привреде и услуга. Наводе да ће редефинисати јавну потрошњу, и то: рестрикцијама права која се односе на пензије, зараде, инвалиднини, партиципације, рационализацију државне управе, социјално и здравствено осигурање. Сматрају да ће се на тај начин јавна потрошња довести у реалне могућности земље, а у ствари најављују незадрживи пад животног стандарда. Надају се да либерализација спољнотрговинског промета и реформи у области приватизације, фискалног система и јавне потрошње могу омогућити позитивне стопе раста индустријске производње, а у ствари глуме власт у реформама области које су у надлежности република чланица.

Буџет под лупом:
Филип Стојановић

Чекајући "струјни удар": ДОС најављује енормно поскупљење

Како мисле да наплате приходе по основу пореза на промет акциза или царина, рецимо у Републици Црној Гори? Нема ниједне речи у Предлогу закона, па чак ни у образложењу о томе.

Констатују да ће раст цена у 2000. години бити 115%, и то само за три месеца ДОС-ове владавине у 2000. години око 75%. То је нормално и истерано до краја, како нам је поручио ДОС. Нажалост, то није до краја, јер ДОС најављује још око 65% инфлације у 2001. години, што је сасвим нормално. Уосталом, на тој изборној платформи ДОС даје себи право да без струје, са високим ценама и Динкићевим динаром, наводно стабилним само у Србији – врши власт, угрожава све поступке јавне државе. Све то није сметња да се повећају расходи за трошкове парламентарних делегација за 750%, тако да ће господин Мићуновић 15 милиона динара имати за задовољење своје потребе да странцима објашњава октобарску револуцију у Србији, а ваљда ће им објаснити и оних 200 милиона динара – планираних за набавку опреме и одржавање зграде Савезне скупштине.

Мораће да им објасни да штету на згради Савезне скупштине није направио НАТО, већ Маки, Веља и други пучисти, који су сада министри, посланици и функционери ДОС-а. Неки ће од њих бити и амбасадори, што мора имати у виду Генерални секретаријат Савезне владе. Поред енормног опремања, имаће и значајне трошкове службених путовања у иностранство и међународне сарадње, и то преко 265%. Слично ће бити и са парама за рад дипломатских и конзуларних представништва у иностранству, за шта ће се трошити преко 2 милијарде динара.

На прошлој седници Већа грађана посланици ДОС-а нису желели да буду

присутни када се расправљало о тероризму на југу Србије, јер су одређивали ко ће гле бити амбасадор и ко ће потрошити ова средства. Узгред, ти односи са међународним организацијама у виду чланарина и доприноса компете нас преко 673% више него у 2000. години, и као трошкови естрадиције, који ће бити више, преко 465%. Да апсурд буде већи, планирате да ће Закон о енергетици Савезне Републике Југославије коштавати милион динара, а њим не можете решити неспособност обезбеђења струје, коју смо некада извозили.

Ранијих година господин Лабус је све буџете у којима је издвајање за војску и одбрану учествовало око 65%, проглашавао војним и ратним буџетима, а данас то сматра нормалним. Ја му не верујем, као што не верујем у глуму обећања Г17 плус. ДОС и Г17 плус обећали су, кад доћу на власт, неће бити проблема у односима са Црном Гором, да ће стабилизovati динар, да ће милијарде долара доћи, да ће цене бити стабилне, да ће привреда радити и тако даље. Од обећања нема ништа, већ је још горе. Са Црном Гором стање је још горе у погледу царине, наплате и пореза. Функционерима савезних органа и динар, Динкићев, се не признаје. Не могу га оснажити ни Динкићева мењачница, ни пријатељи из иностранства.

Привреда не ради, све је скупо, а самоуправљање је, у најгорем виду, као стресно, уведено како би се све уништило. Онај ко је финансирао кампању, управо је на то рачунао, и ви морате уредно да глумите и завршавате плаћени посао.

Зато ћу гласати против Предлога овог закона, јер не желим да будем учесник, нити статиста у вашој представи.

Предлог закона о изменама о ваздушном саобраћају

Авиони ниско лете

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, на основу ових неколико закона могли сте да се уверите да посланици Српске радикалне странке гласају за добре законе, али кад је неки законски пројекат лош, онда га искритикујемо и гласамо против.

Закон о изменама и догунама Закона о ваздушном саобраћају је лош, јер затечено стање, које је лоше, пролонгира за целу следећу годину.

Гранична контрола између Србије и Црне Горе: потребна реформа полиције

Закон о ваздушном саобраћају, који је донесен 1998. године, предвидео је да Савезна полиција обавља преглед – то је контрадиверзиони – то се тако зове, преглед путника у домаћем и иностраном ваздушном саобраћају.

Закон о унутрашњим пословима још није доношен, али је припремљен, спреман већ неколико година, и чуђи ме што нова Савезна влада с њим није могла да изађе пред Савезну скупштину. Можете одмах да питате – а зашто није претходна? Није могао да се постигне политички договор, а Српска радикална странка је била за то да се донесе Закон о унутрашњим пословима, јер Савезна полиција мора да предузме све граничне прелазе и мора да преузме контрадиверзионе прегледе путника, пре свега у међународном саобраћају.

Ми још немамо савезну полицију, заправо, скоро да је немамо. Осим оне бригаде која штити зграде савезне администрације, ми скоро да уопште немамо савезну полицију. Ви нисте ни предвидели формирање те савезне полиције. Видимо из овог нацрта буџета да о томе нисте ни размишљали.

Савезна Република Југославија мора да има савезну полицију, ако уопште планирате да опстане Савезна Република Југославија. Судећи по свему овоме, не размишља се озбиљно о томе.

Ако се не планира опстанак, онда ми је јасно што се не планира ни планирање савезне полиције, у складу са Савезним уставом. Савезни устав налаже постојање те Савезне полиције и из тог Савезног устава је сасвим јасно шта треба да ради Савезна полиција, а не да препушта своје надлежности полицијацима федералних јединица.

Ниједна модерна федерација у свету то не ради. Свака модерна федерација по-

прека управо било то што су републичке полиције развластиле Савезну полицију, уз акламацију данашње посланичке већине.

Сигурно је да, ако имамо савезну државу, треба да постоји полиција која треба да обавља послове који су примерени пословима федералне полиције у савезној држави. То је одређење и ове владе и министарства и политичке опције.

Коначно, мислим да ћемо у јануару или фебруару идуће године имати политички јасну слику о судбини савезне државе, а самим тим и о судбини Савезне полиције. Сигурно је да полиција треба да контролише граничне прелазе и не само граничне прелазе, него и целу границу, јер то је модерно решење које је примерено свуда у нашем окружењу, односно у Македонији. Ако се уђе у једну такву редифиницију улоге Савезне полиције, а потребна је и реформа полиције у Србији и у Црној Гори, имаћемо управо оно што је смисао Савезне полиције, а то је да контролише пре свега границе, да има ту своју примарну улогу заштите државе од криминала.

Четвртина власти у рукама српских радикала

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Уставним законом за спровођење Устава Савезне Републике Југославије из 1992. године, предизвирано је да када треба да се донесе нови закон о унутрашњим пословима.

Нисам стигао да погледам, иако сам почео да листам Устав, да ли је то било до 31. децембра 1992. године или следеће, али није битно, одавно је тај уставни рок прекорачен. Не можете господине Живковићу да оптужите садашњу опозицију због тога, може те само делимично да оптужите.

Што се тиче Српске радикалне странке, рекао сам да није било политичке сагласности, а наше учешће у претходној Савезној влади било је свега 25%. Међутим, 1992. године, када је требао да се донесе тај закон, Демократска странка је била владајућа, а ми, српски радикали, били смо у опозицији. Ви сте били у Влади Милана Панића. Био је господин Миодраг Перишић, потпредседник ваше странке, господин Грубач, можда и још неко, не могу да се сетим пошто се те владе тако брзо мењају.

Тада Савезна влада није излазила пред Савезну скупштину са законом о унутрашњим пословима и то је било немогуће постићи и наредних година вероватно због неспоразума између Социјалистичке партије Србије и Демократске партије социјалиста Црне Горе. Закон о унутрашњим пословима из 1985. године већ одавно не би смео да се примењује, а поготово сада када сте се одрекли континуитета са претходном Југославијом. То је ургентна потреба. Један од првих закона који би почетком следеће године морао да донесе Савезна скупштина је закон о унутрашњим пословима.

ли рачуна да има јаку федералну полицију, и одељење јавне безбедности и службу државне безбедности. Тамо где федерална држава нема јаку полицију, њен век трајања није нарочито дуг.

Савезна полиција "без портфеља"

Зоран Живковић: Потпуно се слажем са овим што је рекао претходник, али Савезна полиција је доведена у ово стање у коме се сада налази управо политичком вољом садашње опозиције у овом парламенту и директним учествовањем многих од овде присутних, па и вас, господине Шешељ. Према томе, ова Савезна влада и ова политичка опција, која сада држи власт у Југославији, Србији и у свим градовима у Србији, има за одређење то да Савезна полиција ради оно што у Закону пише да треба да ради. За то није потребан нови закон о безбедности савезне државе, јер и онај стари закон, који је из 1985. године, може да се примењује.

Сигурно да постоји потреба за доношењем новог закона, али у овом тренутку није тај закон препрека, него је пре-

Зоран Живковић: Закон о безбедности СР Југославије је у плану и мог министарства и Савезне владе за први квартал следеће године, тако да је то обавештење. Ја прихватам извињење господина Шешелја због његовог двадесетпето-процентног учешћа у томе што Савезна полиција сада изгледа овако као што изгледа.

Др Војислав Шешел: Прво, господине Мићуновићу, није ми јасно зашто ми тако невољно дајете реч када је то моје право по Пословнику. Али, ја морам да вам признам једну ствар, када сте ви били одсутни, овде је скоро дошло до инцидента јер није имао ко правовремено да интервенише. Овде су се појавили посланици који су се хвалили како су ме министарским декретом отерали са Правног факултета.

Председавајући: То сада није предмет реплике.

Др Војислав Шешел: Нису могли кроз колектив у пет седница, па онда министарским декретом, али то није битно.

Председавајући: У мом одсуству су вас напали? Када сам ја ту, ја вас штитим.

Др Војислав Шешел: Ви то не бисте дозволили, у то сам убеђен.

Српска радикална странка поготово сада инсистира да се смањи овај рок. Зашто до 31. децембра, када је министар Живковић најавио у првом кварталу следеће године пројекат закона о унутрашњим пословима. Ако ћемо ми до марта донети закон о унутрашњим пословима онда овај рок бар треба преполовити. Ставимо до 30. јуна, ако се слаже Савезна влада. Значи, до 30. јуна да важи овај закон и ова одредба, а од 30. јуна да Савезна полиција преузме контролу путника и пртљага бар у међународном саобраћају.

Предлог закона о финансирању политичких странака

Политика на туђ рачун

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, Закон о финансирању политичких партија требало је много раније донети. Било је међустраничких расправа на ту тему, договора, али никада није дошло до реализације. Максимум који је у ранијем периоду постигнут је финансирање изборних трошкова политичких странака, али што се тиче последњих избора, ту није дошло до извршења, иако је закон постојао, и то солидан закон. Овај закон у први план ставља и забрану финансирања политичких странака из иностранства и то је добро. Да је раније постојао такав закон, вероватно би и ДОС дошао под удар, јер како видимо из писања многих листова, ДОС је десетине милиона долара добио за своју претизборну кампању. А ако тврдите да то није истина, пошто је било неких који су тврдили да није истина, добро би било да одмах поднесете тужбу против "Вашингтон поста", "Нувел опсерватера" и многих других западних листова и ту бисте наплатили стотине милиона долара одш-

Податак "Вашингтон поста":
ДОС добио милионе долара
за изборну кампању

тете за такво пласирање лажи преко штампе. Јер, тамо су државе са озбиљном правним поретком и недозвољавају да се нека таква лаж пласира, као што се код нас пласира, па Батић непрекидно понавља и измишља афере у земунској општини, измишља многе друге итд.

Што се тиче имовине бившег Савеза комуниста, неспорно је да је то државна својина. Савез комуниста у комунистичком систему није био приватна организација нити приватно правно лице. Био је државни фактор. Уставом је регулисан његов рад. Цело једно поглавље Основних начела Устава томе је било посвећено, и у савезном и у републичком уставу. Затим, имао је монополистички положај. Држава му је давала нешто имовине, не знам тачно колико, вероватно се и то може утврдити, а и оно што је на основу чланарине стигао, такође је на основу коришћења монополистичког положаја. Јер онај који је желео да буде професор на универзитету, као господин Лабус, ко је желео да буде професионалац у било којој професији, са нешто већом стручном спремом, морао је да буде члан Савеза комуниста. Било је два милиона чланова Савеза комуниста, а још је вероватно плус два милиона оних који су некад били па су престали, пре него што је престао да постоји Савез комуниста.

Имовина бившег Савеза комуниста морала је да буде државна имовина и Социјалистичка партија, и Нова демократија, и ЈУЛ немају никакво право на ту имовину. Прво, Социјалистичка партија Србије је формирана 1990. године. Оно што је стекла од 1990. године на овамо, то је њено. Оно што је стекла пре 1990. године, није имала од кога да стекне, није Савез комуниста оставио тестамент нити је било којим правним прописом предвиђено да има правног наследника.

Датум уписа у регистар политичких странака ваше политичке партије је датум вашег почетка правног постојања.

Шта је било пре тога, то нисте ви.

То је било нешто друго у сасвим другачијим условима.

Тако је исто и реч о Новој демократији која је преузела имовину Савеза социјалистичке омладине, или о ЈУЛ-у који је преузео имовину преко Савеза комуниста покрета за Југославију као генералске партије од претходног Централног комитета Савеза комуниста Југославије. То, једноставно, овим законом треба да се разреши. Не овим, можда би требало неким другим. То је била наша начелна примедба. Наш представник на консултацијама код министра правде је сматрао да то треба неким другим законом, али ако то није био општи консензус, више није битно којим.

Шта је основна слабост овог закона код финансирања политичких странака које учествују на изборима?

Погрешно је унапред давати новац политичким странкама на основу пријављених листа, јер постоје у великом броју вештачке политичке странке чији власници желе искључиво да се дочепају овог новца, па само због тога пријављују листе. Био је чуден случај неког Сакитха из Крушевца који је и свој оца, и своју жену, и своју ћерку, убацио на листу; себе кандидовао за председника Републике. Ту је добио око 15 хиљада гласова 1997. године, а и на основу пријаве страначке листе такође значајну суму новца.

Да би се то избегло, а с обзиром да је тренд и у Србији по новом Изборном закону да странка да би се регистровала, односно да би регистровала своју изборну листу, мора потписе да овери у суду појединачно и још да плати таксу за ту оверу. Мора да има неку препреку којом доказује да уопште постоји као политичка странка. Зато финансирање избора треба да се базира искључиво на броју освојених мандата и никако другачије.

Ми смо имали те амандмане. На Одбору нису прошли.

Предлажем министру правде да још једном брзо размисли или целој Влади да се прихвати те амандмани, јер то је једино рационално решење и да се поједностави политички живот и на савезном нивоу, као што је поједностављен на нивоу Србије. На нивоу Србије на изборе су могле изаћи само странке које реално постоје и доказале су своје постојање са 10 хиљада судски оверених потписа појединачно, уз плаћену таксу. Све остало је вештачки изигравање парламентаризма и изигравање добре идеје да се политичке странке финансирају из буџета јер су политичке странке фактор унутар политичког система, а не нешто страном ван система.

Припремио:
Синиша Аксентијевић

БУЏЕТ ЗА ПОСНУ 2001. ГОДИНУ

Упоредо са Већем грађана, под истим кровом, заседало је и Веће република. У много мањем саставу (по 20 посланика из сваке федералне јединице) горњи дом парламента Савезне републике Југославије је брже, али не и са мање варница, усвојио све тачке дневног реда, чему су се, аргументовано, супротставили посланици опозиционе Српске радикалне странке

**Предлог Декларације о принципи-
ма заштите националног и државног
интереса СР Југославије пово-
дом ескалације албанског теро-
ризма на Косову и Метохији и у
копненој зони безбедности**

Тероризам и насиље САД

Александар Вучић: Ја бих само молио за мало пажње. Дакле, господин Краповић је рекао на седници Већа република да иза тога стоји једна велика сила, пре свега Сједињене Америчке Државе и био је у праву. Поставља нам се питање, зашто то не стоји овде у Декларацији, да ли из разлога вођења поново неких дипломатских игара или ће нам они можда помоћи или су нам у међувремену постали савезници па се говори да су за то стање одговорни искључиво КФОР и УНМИК. Одговоран је искључиво амерички контингент у саставу КФОР-а и то су спровели Американци уз помоћ својих обавештајних служби, мислим да је то наша дужност и према нашем народу, али и према свима у Европи и свету да кажемо шта је истина и ко је заиста одговоран за то стање.

Друго, ми осим једне, у правом смислу те речи декларације у којој изражавамо свој политички став, овим правним актом не нудимо ништа. Овај правно политички акт не нуди решење. Понавља се оно што је већ речено десетинама и стотинама пута, и пре годину, и пре две године. Ми ћемо инсистирати да се проводи Резолуција 1244. Ми, српски радикали, одавно смо упозоравали да они неће желети да испуне, посебно у оним оквирима у којима им то не одговара, у којима им то не иде у прилог, нарочито када је реч о повратку наше војске и полиције на Косово и Метохију.

Поставља се питање који је то датум када ћемо ми повратити суверенитет на отетим, односно окупираним територијама на југу Србије. Група 17 је саопштила јавности, у новинама, да ће то бити све завршено 25. децембра. Та изјава је дата четири дана пред одржавање ванредних

Противуставно понашање Савезне
владе: Александар Вучић

парламентарних избора у Србији. Данас је, ако се не варам, прошао 25, а у Трнову, Лучанима и свим осталим местима шиптарски терористи и даље држе своје бусије.

Добро би било да нам неко каже, без обзира на ову Декларацију, који је то дан, па макар то био и 1. март или било који дан, али да знамо да ће после тог дана бити слободна српска територија, а не да се бавимо онако празним реторичким стварима које не воде ничему, или суштински неће променити ништа.

Мислим да је то веома значајно за предстојећи период, јер морамо коначно конкретизовати сва наша решења, више нема никаквих избора, више нема замагљивања очију бирачима. Сада морају неки конкретни потези и конкретне ствари да се решавају.

Правдање противуставног понашања Владе

Слободан Краповић: Поштовани председнице, поштовани посланици. Заиста постоји примедба да је пред посланицима ова Декларација дошла након њене презентације у јавности. Али, такође треба уважити брзину догађаја који су се дешавали. Пре свега, Савезна влада и Влада Републике Србије засједали су на самом терену, то није урађено из неких маркетиншких потеза, него због суштинске и због суштинског упознавања са атмосфером, са ситуацијом на самом терену, и одлука донесеним на томе мјесту. То има једну додатну, да тако кажем, тежину. Истовремено, у сутрашњем дану је засједо Савет безбедности који је ипак једно тело на чије смо одговоре и одлуке рачунали, те је у том смислу наш представник, министар иностраних послова, тамо присуствовао, па је у том смислу можда ово и дато у јавности да тај израз "народна воља", што је превасходна амбиција ове Декларације, да се кроз скупштинска вијећа, гдје је кроз посланички легитимитет изражена народна воља, прихватањем ове Декларације у чини једна политичка подршка и потка за дјеловање државних органа у складу са том вољом. У тој Декларацији је ипак сублимирана пре свега једна подршка досадашњим потезима власти који су дали резултате, а такође и одлучност да се заштите национални интереси, нарочито у сфери безбедности ове земље.

То је амбиција ове Декларације и што је било неких, да тако кажем, у том тајмингу мимоилажења, не треба узети за велико зло. Важна је суштина и важно је да се Парламент на такав начин одреди према Декларацији.

То што сам ја у ранијим иступањима у овом Вијећу одредио, да тако кажем, поближе, по сопственом мишљењу и сазнању, једног кривца – немојте ми то пуно злоупотребљавати. Можда то и није било дипломатски, односно на неком рафинираном дипломатском нивоу, није. Уосталом, то је била моја слобода, на основу неког свог сазнања и немојте

ми то злоупотребљавати. Рекао сам искрено како сам мислио и каква сам сазнања имао.

Међутим, у једној декларацији на овом нивоу, која се овде предлаже, ипак се мора имати нека друга доза и дипломатске рафинираности, узевши у обзир да су се у међувремену промениле неке ствари у свијету, па се и персонално промијенила администрација у САД, што је значајан моменат који ми морамо, ако мислимо ријешити своје питање, узети озбиљно у обзир.

Без обзира на много ружне и тешке ствари које су нам се дешавале, неке анимозитете које природно имамо, морамо стављати можда у неки други план у односу на могућности које нам се јављају новим дешавањима, да на најбољи и најјефтинији начин, то мислим у смислу живота и страдања и других потешкоћа, ријешимо питање своје националне безбедности и укупног прогреса ове земље.

Мислим да ова Декларација на такав начин треба бити прихваћена и мислим да не би требало имати никаквог разлога да је и посланици у овом смислу не подрже. У међувремену, морам рећи да су се десиле такође многе ствари које оправдавају досадашњи однос и политику према овом проблему. Десило се то да је почело и размишљање и неки сигнали из међународне заједнице о неким конкретним корацима који би могли допринјети најбезболнијем решењу тога питања, као што је, рецимо, постављање питања и прихватање у одређеној мјери иницијативности да се размотри Војно-технички споразум и уопште питање постојања копнене зоне безбједности. Већ имамо из неких врло значајних земаља такве сигнале.

Истовремено имамо акције КФОР-а које се у том смислу чине са оне друге стране на административној линији према Косову.

Нормално:

Група 17 плус преварила бираче

Имамо такође и јасне покрете и спремност наших снага. Сужава се простор у међународном окружењу за дјеловање екстремизма. Постоји јасна осуда, постоји потпуна промјена у вокабулару који се односи на то дјеловање. То су велики, крупни помаци о којима до скоро нисмо могли ни да размишљамо.

Ова Декларација ће дати додатну подршку власти да истраје на том путу са великим изгледима да тај проблем реши. Наравно, постоји и друга могућност, вјерујем једино у ограниченим и очајничким покушајима екстремистичких група да направи неки додатни мањи или крупни инцидент.

У Декларацији такође постоји, нарочито у члану 5, одлучност да у том моменту ова земља реагује. Дубоко сам увјерен, такво реаговање неће изостати, ако сва друга средства буду исцрпљена, али немојмо бити, бар у том правцу, јер та нестрпљивост није добра.

Континуитет америчке политике

Александар Вучић: Даме и господа савезни посланици, интересантан је покушај оправдања министра Краповића једног противустановног понашања Савезне владе и челника савезне државе. Ја, приметили сте, нисам желео посебно да инсистирам на томе, али ћу сада то додатно образложити.

Неко је у јавност изашао са закључцима Савезне скупштине, а да Савезна скупштина такав правно-политички акт није донела. То је, чини ми се, до сада без преседана, и ми ћемо сада ретроактивно донети једну одлуку, да би њом била покривена Савезна влада и челници савезне државе. То је, пре свега, оно што се догодило, односно што се данас збива у Савезном парламенту. То је оно што морају сви да констатују, јер просто, то је чињеница.

Ја не злоупотребљавам ваше речи, господине Краповићу. Само их се сећам, и није за то потребно неко нарочито добро памћење, и чинила ми се та вајна изјава добром.

Што се тиче промене администрације у Америци, подсетићу вас на изјаве неких њихових челника који су на овим просторима провели много времена. Рецимо, Жак Клајн је већ рекао како је оно што је најважније и најстандардније, односно једино стандардно у америчкој спољној политици, то је континуитет. Али, ако се већ то толико променило, мени се поставља питање: зашто ми не контролишемо у целини општине Бујановац, Прешево и Медвеђу?

Посебно ми се то питање поставља, ако ви кажете да сарађујете са свим тим земљама, да се све променило – од промене њиховог вокабулара, или речника, што би се рекло на српском језику, ми немамо ништа или готово ништа.

Што се тиче седнице Савета безбедности, због које су савезни органи прекршили највиши правни акт ове земље, као лекс супериор ове земље, морам да кажем да је ту уследило само председ-

ничко саопштење, које нема ту врсту обавезности, као што би имала резолуција, и зато је управо и донео председничко саопштење и после тог председничког саопштења ништа се није догодило.

Што се тиче резултата власти који су на том подручју постигнути, они су катастрофални. Колико ја видим, није ништа постигнуто, осим што је окупирана територија која није била окупирана. Ако се ја не варам, до пре два месеца та територија је била под контролом српске полиције и југословенске војске. Не говорим, дакле, о копненој зони безбедности, већ говорим о ономе што је ван копнене зоне безбедности, а у копненој зони безбедности су патролирали наши полицајци.

Дакле, то је оно што се догодило после овог периода.

Друго, да не причам о томе шта су доле радили поједини представници Владе. Неки су ишли да раде свој посао, а неки су ишли да се обрачунавају са политичким противницима, и само им је за то служио пут доле, као потпредседнику Владе Републике Србије, прелазне владе, Небојши Човићу, који ни због чега доле није ишао осим да нареди Српску радикалну странку и још неке друге политичке странке, па му је много тешко паљо, када је видео да су радикали други у Бујановцу. Толико о његовој активности.

Предлог закона о савезном буџету за 2001. годину

Лабус прећутао стратешки план

Др Миролуб Лабус: Даме и господа, за мене је част и задовољство што ми је Савезна влада поверила ову улогу да могу да говорим о економској политици за наредну годину, у оквиру тога да представим савезни буџет. Ви сте добили два материјала – један је савезни буџет а други материјал је изјава о економској политици. То је, у ствари, материјал Владе који је Влада усвојила у финалној верзији 5. децембра ове године, и то је материјал на основу кога је Влада водила економску политику у протеклом периоду и на основу тог материјала ми смо презентирали економску политику и постали чланови Међународног монетарног фонда.

Желели смо да презентирамо и тај материјал и буџет и да упознамо нашу јавност на тај начин са преговорима и економском политиком, коју смо преговарали са Међународним монетарним фондом. Ту немамо никакву шок терапију. Ту нема никаквих условљавања, штавише позиција Међународног монетарног фонда била је врло бенеvolentна овог пута, али већ на следећим преговорима добићемо третман као свака друга земља и следећи преговори биће много компликованији него ови.

Пре него што вам изложим основне елементе економске политике, желео

бих да урадим оно што сам урадио и пре подне на седници Већа грађана.

Желим да вам се извиним што вам је овај материјал овако касно упућен. Знајте да сте имали јако мало времена да га разматрате. Просто, уз извињење, објашњење, што смо желели овом приликом заиста да направимо буџет који ће бити заснован на приходима а не на жељама и који ће да представља редукацију пореског оптерећења за привреду. То није било једноставно и ми смо кренули од износа од преко 100 милијарди динара, па је то сведено на 78, па на 58, па на 53. Пре пар дана направљен је детаљан буџет и онда смо скресали на 45 и нешто више милијарди динара. У реалном износу, по тржишном курсу девиза, то је милијар-

Ми смо имали шок на прелазу из септембра у октобар, цене су биле 27 посто увећане тог месеца, следећег месеца нешто испод 17 посто, а у децембру инфлација ће се смањити на око 5 посто, с тим што ће у јануару и фебруару и даље да дође до смањења цена. Очекујемо у првом тромесечју да се постигне циљ да цене не расту више од једног процента месечно.

На тај начин желимо да стабилизујемо макроекономске прилике у земљи и да на тој основи припремимо могућност за спровођење других структурних реформи.

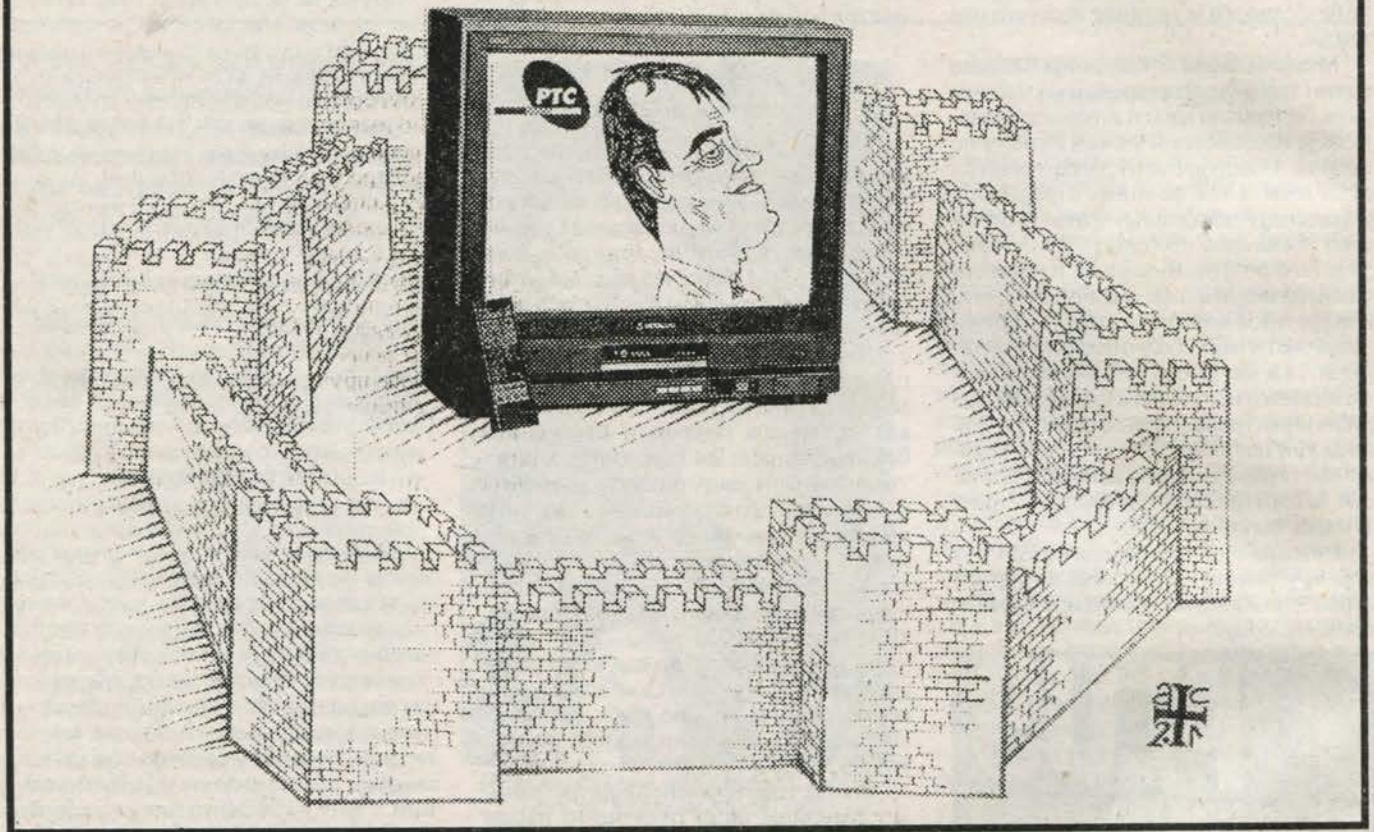
Што се тиче саме монетарне политике, у техничком смислу оно што смо ми радили протеклих месец дана, то се зо-

На другој страни, искључили смо сваку примарну емисију без девизног покрића. Ни држави, ни банкама, ни предузећима то више није било могуће да се ради негде од средине октобра ове године. И убудуће сматрамо да основ за емисију новца треба да буде девизно покриће.

Смањили смо цену новца, укинули смо ограничења везана за обавезно полагање девиза приликом увоза или за обавезну продају девиза приликом извоза, смањили смо наплату, таксу, односно провизију Завода за обрачун и плаћања приликом девизних трансакција. То је значајно допринело да се стабилизује курс.

Истовремено, спремамо се да наста-

ТВРЂАВА

да и по марака. Буџет који је у децембру прошле године усвојен, по том курсу износио је три милијарде марака.

Ми знамо да је ово велика разлика. Наравно, ми ћемо бити задовољни ако и ова буџетска средства буду прикупљена. Такође, знамо да је велики број буџетских корисника остао прикраћен за неопходна средства и мораћемо у току године да разговарамо са међународним институцијама и да дођемо до додатних буџетских средстава, до реалних средстава која неће да оптерећују привреду и која неће да изазивају инфлацију. Стијајем околности оно што желим данас да вам кажем, није још умножено, биће доступно у писаном облику сутра.

Прва ствар на коју бих хтео да вам скренем пажњу, то је да је циљ наше економске политике стабилизација цена.

ве квази-монетарни одбор.

Наша целокупна новчана маса је покривена девизама, не само примарни новац, него тзв. М1 новчана маса је покривена девизама. Ми смо водили у техничком смислу такву економску политику да на једној страни имате примарни новац, а на другој страни имате тзв. нето девизну активу и нето динарску активу.

За нето девизну активу одредили смо минимум испод кога не сме да падне, што значи одредили смо минимум испод кога девизне резерве не смеју да падају. Имали смо срећу да смо обновили поверење грађана у динар, а видећете касније колико су девизне резерве порасле. У сваком случају, нисмо желели да паднемо испод одређеног нивоа девизних резерви.

вимо ову политику реалног тржишног курса и спремамо се да пређемо на нешто што се зове руководећи флукутирајући курс. Ништа се неће мењати у нашој девизној политици. Ништа тренутно неће да се мења у погледу висине курса – просто, настављамо ону политику коју смо и до сада водили.

Одлука Владе је иначе била, пре месец дана, ако дође до поремећаја на паралелном девизном тржишту и да 5 посто порасте тржишни курс у односу на званични курс који смо уједначили, да ћемо одмах да извршимо прилагођавање. Као што сте видели, то није било потребно и курс је био стабилан у овом периоду.

Што се тиче девизних резерви, морам да кажем да у односу на децембар прошле године девизне резерве су порасле за 187 милиона долара, а у односу на поче-

так октобра за 125 милиона долара, тако да се сада налазимо у ситуацији да имамо скоро пола милијарде долара девизних резерви. То је свакако охрабрујућа ствар.

Очекујемо да се један део процеса сукцесије релативно брзо заврши и да се изврши дистрибуција активне, чланских права и злата у банци за међународно поравнање и на тој основи ми ћемо повећати девизне резерве за следећих 155 милиона долара.

Већ данас ми испуњавамо услов да девизне резерве буду бар на нивоу двомесечног увоза. Очекујемо даљи раст девизних резерви, да буду тромесечни и четворомесечни увоз и то много већи него што је до сада.

Са становишта спољног дуга, морам да кажем, наша ситуација није сјајна. По нашој евиденцији, држава дугује 11 милијарди и 678 милиона долара, да смо највећи дужници према тзв. Париском клубу, то су државе које су кредитори преко 4,5 милијарде долара, затим према Лондонском клубу 2,8 милијарди долара, према међународним финансијским организацијама око 2,5 милијарде долара. То је најтеже стање за репрограма дуга, стање са Светском банком јер ми дугујемо 1,7 милијарди долара. Ту ће преговори заиста бити тешки. До сада смо репрограмирали дуг са Међународним монетарним фондом. Југословенске железнице су одложиле или репрограмирале дуг код Еурофиме, тако да је тај део дуга решен и решени су наши кредитни и дужнички односи са Кином, бар што се тиче ове године.

Наш дугорочни циљ у међународним економским односима јесте укључење у Европску унију. Не могу да кажем у ком времену ми можемо да постигнемо тај циљ. Ако се овако брзо будемо укључивали у међународне финансијске и политичке организације, као што смо то до сада радили, онда ће тај период бити много краћи него што ће неке друге земље да имају. У сваком случају, то зависи од нас.

С друге стране, ми ћемо имати потпору. Ми смо од Европске комисије за ову годину добили помоћ од 230 милиона евра. За идућу годину је одобрена финансијска подршка од 240 милиона евра. Делегација Европске комисије долази половином јануара у Београд и ми ћемо разговарати о приоритетима и о начину реализације те помоћи. У међувремену, Европска унија одобрила нам је тзв. изузетне трговинске олакшице. Оне омогућавају бесцарински увоз за готово више од 95 одсто производа.

Ми ћемо преговарати и за остали део који се односи на текстил и на неке производе из пољопривреде. Одлука је донета да те олакшице почну 1. децембра. Међутим, још увек оне нису ефективне зато што постоји некаква административна процедура размене тзв. царинских инструмената. И да будем отворен, пошто је Европска унија пре неколико месеци дала трговинске олакшице Црној Гори, онда је црногорска влада послала те инструменте. Ми смо 1. децембра као Ју-

гославија, као савезна држава, добили те олакшице. Ми смо послали те царинске инструменте и сада постоји један мали проблем како ће то да се усагласи. Верујем да ће се то веома брзо уредити и да ће царина која је плаћена фактички на наш увоз од стране увозника из Европске уније бити враћена уколико је то урађено после 1. децембра ове године.

Што се тиче спољне трговине, ту је Влада доста урадила. Имаћете низ предлога на овом заседању Скупштине. То је оно што ми називамо дерегулацијом спољне трговине, значи смањење административних ограничења у спољној трговини. Знате да постоји систем пријава за обављање спољнотрговинског посла и да у принципу свака друга пријава има неку грешку и она се враћа што представља велики додатни проблем људима који раде у спољној трговини.

На другој страни ми имамо остале инструменте за праћење спољнотрговинског пословања па је то додатна непосредна контрола. Уз то, спољнотрговинске организације су морале не само у суду да региструју, него и у Министарству за спољну трговину, односно сада у Министарству за економске односе са иностранством, да плате за регистрацију одређену таксу, да сваке године плаћају ту таксу и да полажу 10 хиљада марака на име тог права. Ми смо предвидели друге инструменте за контролу пословања спољнотрговинских организација. Сматрамо да ће ово, ако се ове олакшице усвоје, а ја пледирам да их ви усвојите, такође извршити дерегулацију.

Са друге стране, ми покушавамо да уведемо један модеран начин заштите домаћег тржишта. Ми имамо царине, али такође имамо дозволе и квоте на увозу а на извозу имамо дозволе за стратешке производе. Желели бисмо да задржимо један облик контроле код стратешких производа везаних за извоз јер од тога зависи стабилност домаћег тр-

жишта, али да на другој страни путем царина штитимо домаћу производњу. Са становишта улоге државе то је једна друга логика.

Значи, држава губи дискрециона права да у сваком појединачном случају одлучује колико ће да да дозвола за увоз или неће да их да, да ли ће да увезе бели лим па предузеће тражи хиљаду тона, а ми кажемо да не може хиљаду него 500 тона јер претпостављамо да свако тражи дупло више него што му треба, а белог лима у земљи нема, па треба да платите авансно три месеца унапред са ценом која је 30-40 посто већа од тржишне цене. Наравно, то не значи да нећемо штитити домаћу производњу. Имаћемо тај закон овде на Скупштини. Од вас очекујем веома конструктивну расправу шта ми стварно треба да штитимо, који део наше привреде треба да штитимо и како да га штитимо да не произведемо потпуно супротан ефекат.

Идеја Владе је врло једноставна. На једној страни имамо произвођаче а на другој страни имамо потрошаче. Морамо интерес људи да штитимо а не само да штитимо интересе оних који производе робу. Ту је увек деликатно наћи праву равнотежу. Уз то мислим да је један од великих задатака Савезне владе и других влада, републичких влада, да се боримо против корупције. Борба против корупције није само борба уз употребу судова и полиције него је пре свега борба за промену економског система који неће пружити основ за низ тих коруптивних радњи.

Сада долазим на савезни буџет. У свакој економској политици фискална политика је исто толико важна као што је монетарна или девизна политика. Наша идеја је да ова Влада буде штедљива влада. Не знам колико ћемо до краја успети у томе. У сваком случају, наша намера је била да у односу на проценени друштвени производ, удео савезног буџета не

Логистичка подршка терористима: амерички контингент у саставу КФОР-а

износи више од 8,7 посто. Ако то пренесете на немачке марке, понављамо оно што сам на почетку излагања рекао, то је милијарда и по немачких марака. Прошле године то је износило 3 милијарде.

Прошле године смо такође направили неке друге промене. Буџет смо консолидовали по принципу бруто прихода, што значи сва фискална давања за савезне органе и организације као и институције морају да уђу у буџет. Нема више посебних рачуна. Посебни рачуни иду неким другим токовима. Са становишта Владе то значи да ми желимо да Скупштина Југославије више контролише фискалну политику и реализацију фискалне политике Владе тако да сваки приход мора да уђе у буџет и биће трошен онако како сте ви усвојили Закон о буџету. Ако буде било потребе да се нешто мења, предложимо ребаланс буџета и измену позиција, али у оквиру тога у потпуности морамо да се држимо закона.

У реализацији буџета нећемо дозволити тзв. компензације парина да поједини органи фактички узимају већи део средстава тиме што врше компензацију са парином и онда тај део компензације права преносе на нека предузећа а после тога та предузећа продају та права другим предузећима. Имао сам у руци уговор где два предузећа закључују уговор у коме једно предузеће ослобађа парине друго предузеће. То се више неће десити. Сви они који имају одређена буџетска права добиће та буџетска права, ако је потребно за плаћање парина - за плаћање парина. Али тај облик компензације више неће да постоји.

Наравно, савезни буџет, као што то добро знате, у основи је војно-социјални буџет. Највећи део расхода су војни расходи а онда социјални расходи. Тек на треће место долазе расходи за савезне органе и организације. То је био разлог што смо ми јуче и прегјуче у Влади имали веома тешке разговоре са осталим министрима јер је велико питање колико овај буџет заиста може да им омогући нормално пословање. Ствари су такве, права су таква а ми смо, у оквиру тога, желели да се разумно понашамо. Укупни војни расходи су сведени на 5,4 друштвеног производа у односу на 7,1 који је био ове године. То је значајно смањење.

Знамо да војсци треба много више пара него што овај буџет може да пружи. Ми смо спремни, заједно са војском и вама у Скупштини, да разматрамо и друге могућности и могућности трансформације војске где ће се сама војска трансформисати у једну мању али ефикаснију организацију. То, наравно, без пара не може, и морамо веома пажљиво да разматрамо план реорганизације војске и то, наравно, не може преко колена, преко ноћи да се направи. За то имамо разумевања, али истовремено, од стране војске тражимо разумевање, да овог пута једноставно није било више прихода, него што смо тренутно издвојили.

У оквиру тога, ми смо поштовали приоритете. Према захтевима Министа-

рства одбране, приоритети су поштовани у делу који се односи на зараде и делу који се односи, у мањем делу на материјалне трошкове и, трећа категорија, која је имала велики приоритет - то су различита пензиона и социјална давања.

Пензије и инвалидине цивилним и војним лицима из савезног буџета чине 1,25 одсто друштвеног производа.

Што се тиче укупног фискалног оптерећења за привреду као целину, ми имамо процену да би он могао да буде негде 42,5 одсто друштвеног производа. Ми знамо колико је фискално оптерећење у Црној Гори, али још увек ми немамо усвојен буџет за 2001. годину у Србији, и ми бисмо желели да разговарамо са новом владом у Републици Србији, да видимо да ли и та влада, као и ова влада, просто гледа да што је могуће више растерети привреду и да се и ту буџетски приходи остварују на основу могућности да привреда то плаћа.

Дакле, у складу са овом приликом, макроекономском политиком, ми смо консолидовали буџет. Тај буџет треба, значи, неинфлаторно да делује и ми нисмо желели неке да дајемо права, а да сутра та права не можемо да платимо и да после тога постоји велики притисак на реализацију пара без покрића и да то изазове инфлацију. Апсолутно смо били забринути стањем инфлације у привреди и желели смо да са фискалног аспекта и са монетарног аспекта усвојимо мере које ће онда, као могуће, како ми то кажемо - економске реформе и реструктурирање привреде. Јер, ако привреда не омогућимо развој и раст и већу запосленост, онда очигледно ни овај део буџетских прихода неће бити могуће да се оствари.

Дакле, још једном, извињење што сте добили касно буџет, и ја предлагам да разговарамо о свим аспектима овог буџета и, наравно, предлагам да на крају усвојимо буџет.

Мислим да са становишта привреде и са становишта корисника буџета била би лоша ситуација да имамо привремено финансирање, да је ово један компромис који смо постигли између разних корисника буџетских прихода имајући то у виду и имајући у виду, на другој страни, реалне могућности привреде да све то плати.

Безначајна иностранна потпора буџета

Александар Вучић: Даме и господа савезни посланици, тешко је много тога рећи о буџету који добијете пред почетак ове седнице, о коме треба да расправљате, о свим разделима буџета, приходима и расходима, о свему ономе што бисте могли да критикујете или да похвалите. Тај манир је нешто што, чини ми се, готово никада или врло ретко се дешавало у ранијем периоду, и ми смо чули извињење господина Јабуса, али смо исто тако данас слушали извињење и због противустановног понашања у вези усвајања Декларације, дакле, где је поминана Савезна скупштина, на пре-

ДОС "Декларацијом" јуриша на терористе: Александар Вучић

длог Савезне владе, а без одлуке Савезне скупштине.

Што се тиче самог буџета Савезне Републике Југославије, било би добро када би наша земља могла да обезбеди 46 милијарди, или 45 милијарди 873 милиона, колико је предвиђено овим буџетом, али ми се чини да ми те приходе не можемо да остваримо, посебно не на онај начин и распоредом којим је предвиђено обим билансног прихода. Ја ћу само рећи онима који нису стигли да се упознају са целином буџета - да је предвиђено, дозволићете ми грешку од 1 или 2 процента, да чак 32 процента у укупним приходима учествујемо са парином. Каже се да ту неће долазити до повећаних оптерећења, али се рачуна на повећани увоз, и да ће то допринети да имамо значајно већи прилив у раздели прихода од парина и да ће на такав начин држава моћи неупоредиво лакше да функционише.

Моја процена је да је то требало рећи грађанима већ сада - видећете то већ на крају следеће буџетске године, јер уверен сам да остварење овог буџета неће бити преко 50 - 55 процената, готово савим сигурно јер нешто слично дешавало се и у претходним владама.

Уколико неко рачуна на додатна оптерећења привреде, на додатна, дакле оптерећења пореских обвезника - ми смо рачунали - с обзиром на бројна обећања новца који ће доћи као буџетска потпора из иностранства, да ће неко укинути овај савезни порез на промет, али нема ништа од тога, очигледно. Али, без обзира на то, мени се чини да то ова држава неће бити у стању да обезбеди, а то можете да видите и по чињеници да је предвиђено у ставци прихода од донација, негде око 460 милиона динара, то је, дакле, буџетска потпора, а до сада смо добили свега, ако се не варам, од силних обећања, 15 милиона долара од Грчке,

као буџетску потпору. Значи, предвиђено је да ћемо значајно мање добити за следећу годину, и ништа више од свега тога, а само 140 милиона динара је предвиђено да дамо, тј. да уплатимо као нашу чланарину у међународним организацијама.

Поставља се питање: уколико буде повећан увоз, посебно што је предвиђен значајан увоз пољопривредних и прехранбених производа, на који начин ћемо ми сачувати, задржати, унапредити нашу домаћу производњу? Шта ће се дешавати у предстојећем периоду? Чини ми се да нисмо чули стратешки план. Господин Лабус је овде рекао и говорио о стабилизацији, о неопходности реформи, трговинској либерализацији, пре свега, спољнотрговинској либерализацији, али смо мало тога чули о томе како ће, на који ће начин буџет, осим финансирања јавне потрошње, доћи до тога да се производња у Србији повећа. Ми морамо да укажемо на алармантну ситуацију, пре свега, у Србији, али и у Црној Гори и у Савезној Републици Југославији.

Они који не знају, а требало би да знају, јесте да Бор, Мајданпек, не функционишу, не рале, "Застава" у Крагујевцу, такође. Као што видите, од донација не можемо више очекивати. Овде црно на бело, чини ми се, свима је потпуно јасно да од тог посла нема ништа, јер сада нам је стављено да су наша очекивања негде око 15 милиона марака донације, а ви знате да је то за једну озбиљну државу врло мали новчани износ.

Даље, рекао бих да је било могуће постићи значајније мере штедње у појединим разделима буџета, који су овде предвиђени. Ја ћу на неколико од њих указати, колико сам могао за ово кратко време да погледам.

Најпре ми се чини око носилаца средстава, дакле, корисника средстава савезног буџета да су се могле постићи још значајније уштеде, али које не би драстичније промениле овакав однос прихода и расхода у функционисању Савезне владе и њених органа и осталих институција које савезна држава финансира.

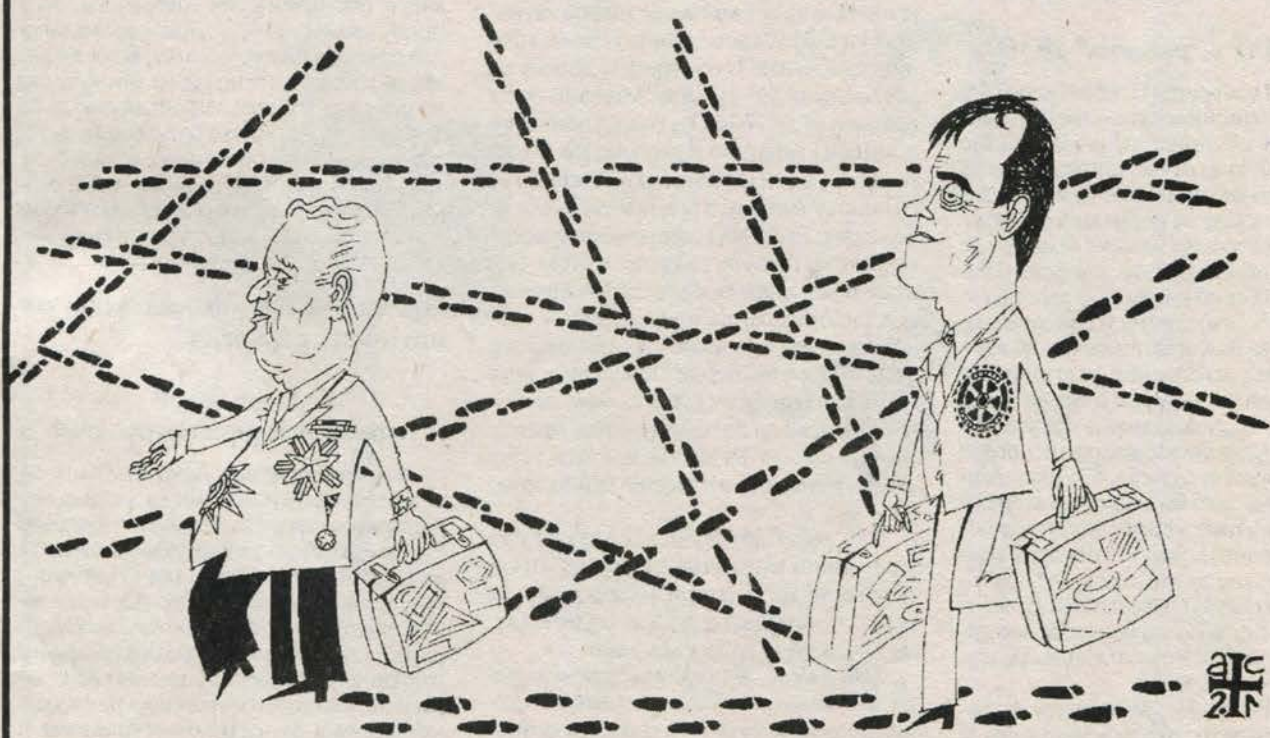
Занимљиво је поставити питање: колико је то запослених људи у Генералном секретаријату председника Савезне Републике Југославије, ако су средства зараде запослених 7 милиона? Ја сам израчунао. Ако има стотину запослених, онда отприлике стотину запослених би требало да има двоструко већа примања од просечних примања. Да ли је толико људи запослено, са којим примањима и на који начин. Нешто слично сам рачунао уопште, Генерални секретаријат Савезне владе, ту би требало да буде преко 1.000 запослених, са двоструко већим примањима од просечних примања на територији Савезне Републике Југославије. Средства за набавку службених станова су два милиона, што није, наравно, најзначајнији и није посебно значајан извор расхода, али мислимо, уколико је у питању оваква рестриктивна политика Владе у овом тренутку, да је тај износ, такође, могао да буде мањи.

Такође, ми из Српске радикалне странке сматрамо да се понавља нешто што

је била воља претходних буџета, а то је да се финансирају одређене јавне установе, институције, тек да би се, што би се рекло, оставио мир у кући, да се ни у чија раније стечена права не дира, иако нису права по праву стечена, што би био криминал да се то крши, већ им је неко раније одредио, па тако постоје неки бројни листови, бројне установе, попут савезних јавних усанаова, међународне политичке, неких других, па решимо чак у медијској сфери финансирање, не знам да ли сте приметили, 102 милиона, Радио-телевизије Југославија.

Ту ми се, такође, поставља једно веома важно и готово суштинско питање, да ли ће то заиста бити савезна јавна усанаова, или ће то бити партијска телевизија, као што смо то видели у овој изборној кампањи, када је преносила чак и Конвенцију ДОС-а, укинула своју редовну информативну емисију вести. Да ли је ту Желидраг Никчевић, да ми то потврди? Није ту. Онда, да би се некако оправдали пред људима, ставили су плаћени термин, а ДОС није платио ни један једини динар до дана данашњег. То је Предић на своју руку извео. Обмануо грађане и учинио све то што је могао да учини. Ево, нека дође неко, па нека каже да је платио. Ја вам кажем да није платио, јер имам те информације из куће. Само је то био начин да се грађанима замажу очи, да се пронађе разлог због чега ће се то на такав начин смитовати. То је, дакле, део ствари, које смо ми мгли и успели овде у најкраћем року и најкраћем периоду да запазимо.

ТИТО И ЈА

Издвајање за Војску Југославије је 70 одсто, али питање је да ли ће Војска Југославије, уколико приходи не буду остваривани онако како је предвиђено, а сасвим је извесно да неће бити остварени на такав начин, мислим да се и господин Набус са тим слаже, онда ће и Војска Југославије, али и све остале савезне институције бити у великом проблему. Ми, такође, сматрамо да је крајње време да се реши питање дуализма надлежности и ингеренција појединих савезних органа управе на територији Црне Горе и Србије, јер без тога ни ти приходи неће бити остварени. Пре свега, мислим о царини, али и о осталим савезним дажбинама и свим осталим фискалним приходима који треба да се наплате на територији Републике Црне Горе.

Дакле, ми сматрамо да је у овом буџету требало разговарати дуже, више, као опозициона странка, наравно, као свака опозициона странка у парламенту гласаемо против буџета који је Влада предложила, али сматрамо да смо морали да укажемо на ствари које су могле да се промене. Јер, као што су министри, а знам како то изгледа сваки пут када се доноси предлог буџета, када се нацрт претаче у предлог, знам колико министри желе да њихови раздели буду појачани, да имају више новца на располагању.

Такође, знам и да они остали који су имали искуства, то су посланици и у Већу република и у Већу грађана, са тим су морали да буду раније упознати, да укажу и вама, али и народу, на нелогичности, на погрешке а овако смо остављени да се за два-три сата, онолико колико је било могуће, упознамо са овим предлогом буџета, да искажемо свој политички став и ништа више од тога.

У сваком случају, Српска радикална странка ће гласати против буџета.

ЈУ-ИНФО у "раљама" ДОС-а

Драган Тодоровић: Почео, као и већина, констатацијом да смо овај материјал добили искупише касно и било је стварно тешко да се ово погледа и да се ставе конкретне примедбе које би навеле Савезну владу да поправи неке ствари. Ипак бих указао на неке ствари, где треба да се поведе рачуна, односно у Разделу 36 – за авио-службу се каже да је предвиђено 73 милиона и 888 хиљада.

Ако је ова Влада решила, бар се тако декларативно изјављува, да штеди, онда је у сваком случају ово једна од позиција, где би та штедња имала ефекта. Ми имамо Југословенски аеротранспорт и специјализоване службе, одличан сервис и све оно што би на коректан и солидан начин омогућило оно што је потребно Савезној влади и у погледу одржавања, везано за пилоте и све друго, на најбољи могући начин да се сервисира Савезна влада. На тај начин бисмо могли да уштедимо доста солидна средства, скоро 74 милиона.

Такође, Раздео 33 – Агенција за истраживање медија и односа са јавношћу, је овде тако представљен да ова агенција

Рационалније трошити
буџетске паре: Драган Тодоровић

нема сврху, нема смисла. За њу је овде предвиђено 9 милиона и 328 хиљада. Не знам шта треба да ради ова агенција и која је њена сврха. Знамо која је основа, али не знам шта ће то овој Савезној влади, односно ова политичка групација надам се да неће наслеђивати и користити оно што су радили претходни, поготово оно што је лоше. Надам се да ће то укидати.

Такође, овде се говорило, ја бих то подвукао, а то је раздео 26 који се тиче средстава за остваривање информативне функције Савезне јавне установе Радио-телевизије Југославије у износу од 101 милион 195 хиљада. Мислим да су разлози за ЈУ ИНФО и разлози за њено оснивање потпуно престали, јер је распуштен Седми корпус, неки генерали су отишли у пензију, а неку су смењени, па функција ЈУ ИНФО нема никакву сврху, сем ако се не буде злоупотребила. Колико имам информација, та функција се већ злоупотребила, односно она ће постати телевизија једне странке унутар ДОС-а. То су неспорне чињенице и за то можете да питате сваког професионалаца, онога ко се договори у том правцу извршени – ЈУ ИНФО ће постати телевизија једне странке унутар ДОС-а, можда и две.

Ево, господин Вучић се разуме у то јер је виши министар информисања и подсећа ме на те ствари, мада ја у то сумњам. То може да буде само на почетку, на прелазу, и то је увек тако.

Мислим да су ове ставке такве да може на њима значајно да се уштеди и допринесе да се буџетска средства рационалније и корисније троше.

Предлог закона о посебном савезном порезу на промет производа и услуга за 2001. годину

Нови намет нове владе

Александар Вучић: Даме и господо, једва се сналазим у овим папирима које смо добили, а које нисмо имали времена да прочитамо, али само морамо – због грађана Србије, који ће имати прилику да бар нешто чују о ономе што смо ми говорили данас на седници Савезног парламента. Рекао бих неколико ствари.

Ово је продужавање важења Закона о допунском финансирању одбране земље из 1999. године. Поставља се питање, ми смо очекивали када дође нова влада, тако је бар говорено, тако је обећавано народу Савезне Републике Југославије, грађанима Савезне Републике Југославије – да ће се порези смањити, а многи и укинути. Ми сматрамо да, с обзиром да ће ускоро дипломатским напорима сви проблеми бити решени – тако је Савезна влада обећала на југу Србије, и ми очекујемо да се то у најскорије време реши, нема више потребе за оваквом врстом пореза за допунско финансирање одбране.

Ако то није више само у сврху одбране земље, дакле није као нека врста посебног пореза, онда он представља нови намет за грађане ове земље, и то је нешто што до овог тренутка није постојало, без обзира што се плаћа на исти начин, с тим што сада иде директно у буџет, а не у парабуџетска средства, као што је био случај до сада.

Невероватно је, а и за мене је изненађење, да Савезна влада очекује у структури прихода чак 24, тачније 23,9% прихода од савезног пореза на промет. То показује оно о чему сам говорио, дакле, у првом свом излагању данас – да значајан део прихода нисмо у стању да обезбедимо, да нисмо у стању да их обезбедимо из реалних извора. Мислили смо да ће то бити могуће много боље обезбедити, али није. Ако је ово начин, нека и буде такав начин, али онда немојте да говорите грађанима како их ослобађамо бројних пореза, чак у структури прихода нису смањене – напротив.

Предлог закона о финансирању политичких странака

Паре само парламентарним странкама

Александар Вучић: Даме и господо савезни посланици, Српска радикална странка се слаже са бројним одредбама Предлога закона који је сада на дневном реду, и оно што је кључна ствар чини нам се, да се коначно реше сви имовинско-правни спорови који су постојали раније, а на којима су српски радикали инстистирали. Једна од кључних ствари у нашем политичком програму у односу према политичким странкама и политичким организацијама и удруже-

њима уопште јесте да имовина Савеза комуниста Југославије, Савеза социјалистичке омладине и Социјалистичког савеза радног народа Југославије постаје државна имовина.

Ми смо ту само предвидели један амандман. Дакле, да не бих говорио у појединостима, то ћу искористити прилику да вам одмах на то укажем, и ако се не вaram, Савезна влада се сложила са тим амандманом, односно савезни министар правде. Амандман је у члану 13, где се каже да ће та имовина бити додељена политичким странкама на коришћење за редован рад.

Наш амандман је "парламентарним странкама за редован рад", знате, да не би добило то 500 политичких странака колико је регистровано на федералном нивоу, или нешто мање од 500 које су регистроване тек реда ради. Дакле, да постоји нека сврха, смисао, озбиљност и одговорност пред грађанима за имовину која се некоме додељује.

Сада оно што ту представља проблеме, и што ће представљати проблеме, јесте недореченост у техничкој подели, не зна се на који ће начин то функционисати, али ми се надамо и очекујемо да ће то бити најхитније решено, да ли извесним подзаконским актима, или неким актом државног органа који ће бити разуман и који ће моћи да прихвати све остале политичке организације.

Не могу да кажем да ће се овим постићи потпуна монополитност у финансирању политичких странака и да ће сви имати једнаке услове у изборној кампа-

њи јер то није истина. Добро је што је убачен овај члан 3, посебно став 1 у коме се каже да политичка странка не може да стиче своја средства за политичко деловање од влада, других органа и организација, страних држава и страних лица. Да смо имали тај закон раније, можда ДОС данас, не можда, него вероватно ДОС данас не би био на власти, али ми смо имали тај закон раније, па су се многи други нашли из иностранства и од влада, посебно невладиних организација, који ће да финансирају њихову изборну кампању, неупоредиво јаче, са неупоредиво више финансијских средстава него што је то могао ико други себи, па чак и користећи државна финансијска средства и буџетска финансијска средства, да приушти.

Што се тиче евентуалне приче око службених аутомобила, нико жив не може да забрани Зорану Ђинђићу, нити би то било нормално, да иде службеним аутомобилом и када обавља послове за Демократску странку, јер то нико живи не зна нити може да зна какве послове обавља, а чини ми се да то нарочито и није важно нити тиме посебно треба да се хвалимо јер се то никада неће догодити. Мислимо да је ово веома важно јер се први пут уређује, на какав-такав начин, а мислимо да тај начин није лош, да из буџетских средстава дође одређени део финансијских средстава, веома значајан део финансијских средстава, за политичке странке у изборној утакмици па ће та изборна утакмица моћи да буде ку-

ликамо равноправнија него што је била у претходним годинама.

Такође смо имали примедбе на расподелу финансијских средстава јер смо рекли да иде према броју освојених мандата. Мислим да је то Савезна влада прихватила. Два амандмана Савезна влада није прихватила. Мислим да ће то допринети још већој озбиљности политичке сцене и чињеници да сви прихватамо одговорност за изборне резултате, дакле, када добијемо мање гласова – добићемо и мање новца, а када добијемо више гласова, када добијемо веће поверење народа – добићемо више новца. Сада смо ми добили мање, а на следећим изборима ће то бити обрнуто.

Зато, лепо и оберучке прихватамо и дочекујемо овај закон.

Предлог закона о изменама Закона о поморској и унутрашњој пловидби

Формализација криминалног стања

Александар Вучић: Даме и господа савезни посланици, нисам желео у неколико претходних законских предлога да се јављам за реч, иако је у поједином од њих био сличан проблем као што је у овом и у следећем предложеном закону.

Дакле, за оне који нису читали, пошто сам сигуран да има и таквих јер смо тек јуче добили материјал, или који нису видели о чему се ради у овом закон-

ДУГО ПУТОВАЊЕ У ЈЕВРОПУ

ском предлогу, рећи ћу им да је ово, у ствари, показивање и доказивање немоћи савезне државе, показивање да није у стању Савезна влада да преузме ингенерије власти на целој територији Савезне Републике Југославије, иако је то обећавано народу ове земље пред изборе. Наиме, овим се укида норма Закона о поморској и унутрашњој пловидби којом је било прописано да послове контроле, управне и инспекцијске послове, све до ступања на снагу, обављају органи у надлежним републикама. Трбало је да то буде закључно са 1. јануаром 2001. године.

Међутим, ово решење се одлаже за годину дана овим законским предлогом. Дакле, тиме имамо формализацију криминалног стања на делу територије, односно непризнавања савезне државе Савезне Републике Југославије на територији, пре свега, Црне Горе. То је због тога.

Да се не бих јављао у оквиру следеће тачке, око ваздушног саобраћаја, то ћете видети око контроле пакета, диверзивних прегледа итд. иста је ствар, зато што Савезна полиција, Савезни МУП нису у стању да предузму контролу над Аеродромом у Подгорици итд. Овде је у питању Лука Бар и неке друге капетаније.

Дакле, мислимо да ово не сме да се прихвати. Јер, ми овим формално-правно показујемо и признајемо да савезна држава уопште не функционише.

Српска радикална странка сматра да ми са овим не смемо да се сагласимо. Јер, ако ће савезна држава да каже, ми не постојимо, онда нам ништа друго није ни потребно, резервна влада Републике Србије нам у свом даљем деловању заиста није потребна.

Предлог закона о изменама Закона о ваздушном саобраћају

Немушто образложење Савезне владе

Александар Вучић: Морам да укажем на једну материјалну погрешку у акту који смо добили, односно у разлозима за доношење закона и циљевима који се тиме желе остварити. Наиме, сматрам да уопште није неопходно доношење новог закона о унутрашњим пословима како би се решило ово питање, већ је довољно поштовање тренутно постојећег Закона о ваздушном саобраћају, да бисмо имали правно стање на целој територији Савезне Републике Југославије. Ово образложење, ово објашњење, овај разлог, уопште није потребно и уопште не стоје.

Друго, уколико је већ реч о значајним ограничењима суверенитета Савезне Републике Југославије на делу њене територије, онда то мора да буде много јаче и много озбиљније образложење, а не зато – донеће у наредних годину дана неко законско решење које ће тај проблем успети да реши. Мислим да је ово прилично неозбиљно, прилично немушто. Мислим да не одговара раду једне Савезне владе која пледира на то да се

Глас против буџета:
Александар Вучић

назове одговорном, озбиљном и савесном.

Предлог закона о потврђивању споразума између Савезне владе СР Југославије и Владе швајцарске конфедерације у вези са финансирањем уписа капитала СР Југославије у Европску банку за обнову и развој

Нејасна корист грађана

Александар Вучић: Даме и господо савезни посланици, и о претходна два законска предлога нисмо добили образло-

жење, односно нисмо добили јавно напомену шта све Законом о потврђивању овог споразума добија Савезна Република Југославија, шта наша земља добија. Наиме, у Предлогу савезног буџета видели смо да ће буџетска потпора за наредну годину бити свега око 15 милиона марака, дакле, говоримо искључиво о буџетској потпори. Али, овде се не говори уопште јасно о програмима инвестиционих улагања које би требало да покрене Европска банка за обнову и развој у нашој земљи, осим што нам се јасно ставља до знања да ћемо после пет година, после 60 месеци, имати могућност да исплаћујемо по 3,5 милиона евра, не могућност већ обавезу, на годишњем нивоу.

Немамо ништа против да ми будемо члан Европске банке за обнову и развој. Али волели бисмо да неко посланицима Савезне скупштине јасно стави до знања шта тиме ова земља добија, колика ће бити инвестициона улагања, шта ће добити српска производња, индустрија, на који начин ћемо развијати наше економске капацитете и потенцијале.

Ово што смо добили просто је један финансијски папир, даће нам бескаматни зајам, после пет година ћемо то да враћамо. Зашто да враћамо толики новац, ако се каже да нећемо добити буџетску потпору, а нејасне су нам могућности инвестиционог улагања? То је већ друго питање.

Следећи пут, када неко буде припремао материјал за Савезну скупштину, осим оног формално-правног дела у разлозима или објашњењу и образложењу, молимо бих да се суштинске ствари ставе, да се објасни свакоме због чега се то чини и зашто је то за земљу неопходно. Овако, нама уопште није јасно шта било који грађанин ове земље прихватањем овог споразума добија.

Припремио:
Синиша Аксентијевић

Посланици Српске радикалне странке у Већу република:
Драган Тодоровић и Александар Вучић

„ОБАСЈАЛО НАС ЈЕ СУНЦЕ ДЕМОКРАТИЈЕ”

Будите "демократа" и докажите то тако што ћете се прикључити Шингарима у ослобађању наше куће од вас

Па ви сте грађанин света

Кажу нам да је стигла демократија. Најгласнији су они који ни не знају значење те, према њима, егзотичне речи. То су они исти који се бусају у груди јуначке да су већ 10 претходних година чланови ДОС-а, и да имају троцифрени број на чланској карти. Они који знају да ДОС није једна странка, доказују како су управо они били први, пионири, и пре свих се учланили у неку од партија ДОС-а. На Зеленом Венцу се увелико ваљају чланске карте партија у ДОС-у. Демократска странка - 100 ДЕМ, Демократска странка Србије - може и за 50. Ценање дозвољено.

Чанак, Љајић и Каса су неправедно запостављени. Нису они уопште лошији од ових којима је одређена већа тарифа, пардон, цена.

Све ове нове вернике ДОС-а смо већ чули, видели и препознали. Тако су исто доказивали да у ствари одувек славе своју Крсну славу и да верују у Бога још одавно и да никада, сачувај Боже, нису били у партизанима. Из сећања су очајнички покушавали да ишчепрају неког даљег, намерно заборављеног стрица који је својим четничовањем осрамотио целу породицу.

Њихови очеви су исто тако доказивали како никада нису ни волели оног краља и да Тита воле више него оца и мајку и сигну леуу заједно, и како су још њихови дедови били социјалисти, још много пре Мите Пенџића и Светозара Марковића. Никад доста превртача и прелетача.

Све нам је ово јако познато. Знамо и где нас је довело.

Срби у Србији национална мањина

Сада је опет неко ново-старо време. Опет не смееш да кажеш да си Србин, само сада ниси Југословен већ Европљанин или (у мондијским круговима) мондијалиста. Опет је дошло време да је за неке срамота бити Србин. Једноставно није модерно. Модерно је причати енглески. Имамо чак и дневнике на овом језику, вероватно за оне националне мањине, које се праве енглези у својој рођеној земљи Србији. "Енглези" су реши-мо имали прилику да на скупу организованом од стране нове "демократске" власти, на Тргу Републике дочекају Нову годину. У духу демократских промена Срби нису имали ни то. Срби су једи-

Устав под ногама:
Војислав Коштуница

ни православци који тај дан нису обележили. Кажу, нема пара у буџету. За православце, једноставно, нема. А, и није модерно.

Деца у школама, пионири малени, пишу писмене задатке на тему "Обасјало нас је сунце демократије". Одакле нам је ово познато, где је ово већ-виђено? Исто место, иста мета, исто одстојање, само је време друго. Педесет година касније. Вртимо се у зачараном кругу и никако да се дозовемо памети. Ми смо вероватно једини народ на свету који се никада неће научити на сопственим грешкама.

У хладним домовима уз светлост свећа, *patre familias* поносно препричава свом подмлатку како је херојски, уз многе жртве и одрицања изнео чак три фотеле из зграде Скупштине на коју је лично он бадио први Молотовљев коктейл, и сценоау тошке завесе и стоички смогао Коњевића под кожни капут. Потомци отворених уста слушају хероја. Не дишу. Једнога дана када порасту и они ће нешто руцити и палити. Велики тата ће бити поносан на њих.

Преко малих екрана до нас стижу проверене информације, јер смо најзад изашли из "медјског мрака". Тако сазнајемо да НАТО у ствари није извршио агресију на нашу земљу. То је било за наше добро. "Милосрдни анђео", зар не?!

Такорећи хуманитарно бомбардовање и у ствари баш нам је пријало, шта нам фали. Већ смо заборавили и Грделичку клисуру и Милвицу Ракић. Колатералне штете наше милосрдне савести.

Сезона лова

Чим нас је обасјало сунце демократије, стигла нам је и Флора Бровина. Схватили смо да се Флора Бровина. Ако сте заборавили имаћете прилику да је видите са њеном добром другарицом Карлом дел Понте, док буде пила ју гарџи капућине у Јонез Михајловој улици, код Руског двора. У пријатном হাসкању лема каменог морала придружиће им се и друг каменог лица. Размењиваће рецепте. Он ће њима давати упутства за одржавање хиријене мачака, а оне њему спискове.

Можда ће им се придружити и ново-зачинена пензионерка, расхолована Мелани Олбрајт. Сигурно да и она има шта да лова. Иначе, по њеној сопственој изјави најрећнији дан у каријери јој је био када је ДОС преузео власт над Србијом. Довољно да се човек дубоко замисли знајући колико она воли Србе и Србију.

Флора диктира, Карла записује, а *el presidente* ће да добије списак у запечатеној конверти. Дуго се он мислио да ли вреди сарађивати са Карлом дел Понте. Јасно је њему да у њеном друштву ни мачке не могу да преживе иако је познато да имају девет живота. Ипак се одлучио, демократски, да мачке морају да имају право да преживе. За разлику од Срба.

Ускоро ћемо присуствовати отвореном лову, налик оном популарном енглеском лову на лисице. Па и то је начин да будемо блиски Европи, само што још није основано Друштво за заштиту Срба иако смо већ одавно угрожена врста и увелико у изумирању.

Ако сте се некада у својој историји одважили да кажете да сте Србин или Српкиња, или да не лај Боже волите своју земљу, а камоли да сте за њу спремили и да погинете. Размислите јако добро када поћете да куњите хлеб и млеко. Можда ћете се пробудити у Шевенингену и то поред Билане Плавшић, а то је, морате признати, застрашујућа помисао.

А и она ће одмах посведочити да сте ви ратни профитер и злочинац.

Али, можда претерано бринемо унапред. Па откуд вама паре за хлеб и млеко. Уосталом, вероватно нећете ни мо-

Промоција "демократије": октобарски пуч

рати да путујете тако далеко. Можда ће у свакој месној заједници бити оформљен штаб, истурено одељење Хашког трибунала, где ћете моћи брзо и ефикасно да пријављујете своје родитеље, децу, пријатеље и комшије које вас нервирају, под оптужбом да се изјашњавају као Срби. И то нам буди сећања на неке не тако далеке дане.

Обасјало нас је сунце демократије. Опет.

Нормални парадокси

Перјаница српске демократије, хер Бинђић, никада није ни крио своје прозападно порекло. Тај је одувек знао шта је за Србе најбоље. За тај посао су га и школовали у Немачкој. То је онај демократа, ако се сећате, који је за време НАТО агресије на Југославију навијао и давао упутства како и где да се још жешће удари по Србима. Ушунао се испод Коштуничиног репа на велика врата "демократије" и сада ведри и облачи по Србији.

Нису само поједини Срби из Србије заборавили ко су и шта су. Ево, рецимо, ђетић Мило одлази као прави домољуб у демократијску посету побратиму Месићу, и на загребачкој клиници решава проблеме са ишчашеним пршљеновима, моралом и комплексима. Смишља како најбоље да срочи питање референдумма. Конзилијум се састао и одлука је пала. Питање ће гласити: "Је ли да да сте за отцепљење Црне Горе од Србије", и наравно да би се испунила демократска форма биће понуђена и два одговора "Да" и "Наравно". Демократски.

Расопоп Дедејић жари и пали по Монтенегру. Нововерци, новоцрногорци, љубе му руку. Говоре српским језиком, само га је сада Дукљанска академија наука прозвала црногорским. На исти начин су и "браћа" Хрвати "измислили" хрватски језик. А муслимани су измислили чак и ново име. Сада су Бошњаци. По тој аналогiji ускоро ће народност Београ-

да причати својим београдским језиком, па ће даље они који су по националности Дорћолци добити своју академију наука а и Калемегдан ће тражити своју природну аутономију.

У ово време, време луда, тешко је чак бити ироничан. Парадокси су постали нормална ствар и тешко је проценити где су границе.

Где су у ствари границе. Шиптарски терористи, раније "Ослободилачка војска Косова" сада под именом "Ослободилачка војска Бујановца, Прешева и Медвеђе", уредно легитимишу и претресају, убијају и киднапују Србе по Србији. Шта је следеће на реду. Размислите да ли ће следећи пункт "Ослободилачке војске" бити испред ваше куће, или иза ње. Будите "демократи" и докажете то тако што ћете се прикључити Шиптарима у ослобађању ваше куће од вас. Па ви сте грађанин света.

Уместо шлепера пуних долара који су закрчили границе Југославије и како су нам објашњавали, свађају се ко ће први да уђе, ушло нам је нешто друго.

Дамa сумњивог морала:
Карла дел Понте

Ивана Томић

Трчање пред руду

Ушли су шлепери са неком другом садржином. У ствари, да будемо прецизнији, контејнери. Чули западни пријатељи да смо у недостатку осиромашеног уранијума. Стигла нам је хуманитарна помоћ. Обогаћили су нам земљу и осиромашеним и обогаћеним уранијумом. Ни оне небеске испоруке "Милосрдног анђела" пре две године нису подмириле све потребе незајажљивих Срба за свим облицима канцера. Даш им прст, а они би одмах и целу руку. Па шта ако смо добили мало мање или мало више. Тона тамо, тона овамо, па не могу хуманитарци баш по свим земљама Трећег света равномерно да расподеле свој нуклеарни отпад, пардон, хуманитарну помоћ.

Обасјало нас је сунце демократије. И у мраку ћемо се распознавати по различитим флуоресцентним бојама.

Него, да се вратимо ми (условно речено) нашој Кнез Михајловој улици и сусрету генерација који се уз најновије звуке Кроација рекордса тамо одиграва. Да ли сте се присетили ко беше та Флора Бровина. У сећању вам се појављују неке далеке, бледе слике шиптарског тероризма, али свакодневно слушате преко слободних медија како то у ствари и није тероризам, него су ратовали тамо неки са тамо некима око неке земље, како се оно звахе, Косова и Метохије. А и сада се спомиње неки далеки Бујановац, Прешево и Медвеђа и њихова ослободилачка војска. И још вам није јасно какве то везе у ствари има са вама. И шта нам је тај жални цветић уопште урадио да га овако сурово нападамо. Па то уопште није демократски. Срам нас било, shame on us.

Скок у даљ

Да не будемо баш на крај срца, наша држава се светлосном (уранијумском) брзином приближава Европи и европским стандардима, па чак и америчким што нам причињава посебно задовољство. Не само што смо близу, већ смо у неким дисциплинама заузели и прво место. Наиме, јесте ли већ чули да је Београд први на листи најскупљих градова у Европи. За сада трећи у свету (иза Токија и Осаке). Са неубедљивог осамдесет и шестог места 1999. године, успели смо квантним скоком да доспемо на сам врх табеле. На жалост, није то што смо скупо продали своју кожу, напротив, већ због тога што је Београд убедљиво најскупље место за живот на целој планети Урану, пардон, Земљи. Па нек после каже неко да нас цео свет високо не цени

Скромар и даље траје. Хаос и парадокси. Границе нису границе, новац није новац, Срби нису Срби. Као и све друге и Багер-револуција ће појести своју децу. Ово што се сада дешава више није чак ни једноумље. И за то је потребан бар неки, какав-такав УМ. Али, битно је да нас је обасјало сунце демократије.

ИЗДАВАЧКИ ПОДУХВАТ

"Отаџбина се на овај начин најадекватније одужује великом сину српског народа, а младим поколењима доказује да национални подвизи и патриотске жртве не могу бити заборављени"

У издању Српске радикалне странке и Земунско-информативног последног система (ЗИПС), у року од шест месеци (прва половина 2000. године) издата су Сабрана дела Лазе М. Костића у десет томова (обима 10 хиљада страница). Тиме је завршен један обиман посао и остварен један од највећих издавачких подухвата српског народа.

Томови носе следеће називе:

1. Уставно право
2. Административно право
3. Теоријска статистика
4. Његош и српство
5. Српска национална свест
6. Српске националне традиције
7. Хрватско варварство
8. Југословенство и комунизам
9. Српска Босна
10. Српска историја и патриотизам

Сваки том представља тематски и концептуолошки заокружену целину. Укупно је обухваћено 237 чланака, брошура и монографија Лазе М. Костића. Прва три тома односе се на дела писана до 1941. године, а остала су писана у емиграцији. Треба додати да ту нису обухваћени око 2.000 чланака у емигрантским новинама, јер је њихова садржина обухваћена у 80 књига и брошура писаних у емиграцији.

Снага дела Лазе М. Костића састоји се у томе што садржи факта а не његове опсервације и закључке. Срећа у несрећи састоји се у томе што је Лазо М. Костић, иако му нису били доступни архиви и библиотеке у отаџбини, темељито успео да истражи стране библиотеке и архиве и све оно што је писано о Србима, презентирајући нам сву величину, снагу, али и трагедију српског народа описану од стране разних страних аутора.

Европско утемељење српског народа, његова хришћанска бит затомљени су трагедијом српског народа у XX веку, трагедијом која почиње још од турског ропства у XIV веку, прожета сталним етничким и територијалним сужавањем српског народа.

Снага српства оличена у његовој култури (језику, ирилизацији, народним песмама, обичајима, традицији итд.), херојству и витештву, биолошкој снази, угрожена је његовим сатирањем кроз векове, а поготову геноцидом у XX веку.

Седми том, који се односи на хрватско варварство, даје нам факта која говоре да се хрватско варварство не односи само на Србе, већ и на Немце, Чехе, Италијане и друге народе, на коме се ижив-

Проф. др Лазо М. Костић

љавао овај мали и варварски народ, доказујући да су већи католици од папе, а у ствари су изроди не само од европске цивилизације, већ и од хришћанства и католицизма.

Погубност турског ропства, два светска рата на тлу српског народа, стварање Југославије и комунизам, утицали су на то да се српски народ сужава, да се путем отпадничтва од православне вере и отимањем језика и писма од српског народа, један део његовог етноса претвори у Хрвате и муслимане и да се измисле нове нације као што су црногорска и македонска. Српски народ је изгубио много етноса и територија, а успео да асимилује само мање етничке групе (као што су Власи, Цинцари и слично).

Голгота српског народа долази због тога што има невероватно национално осећање, биолошку снагу и што је до сржи православан и словенски.

Циљ Сабраних дела Лазе М. Костића је да се наметне у историјској, правној, политиколошкој, економској и лингвистичкој науци и да се у изради докторских и магистарских теза, као и уопште научних радова, користе дела Лазе М. Костића, цитирајући их и позивајући се на њих.

Појава Сабраних дела Слободана Јовановића је својевремено изазвала велику пажњу научне јавности, а појава Сабраних дела Лазе М. Костића треба да изазове још већу пажњу због својих већих квалитета и уопште политичких интереса.

Др Лазар Прокић, лични пријатељ Лазе М. Костића, у својим сећањима пише како је између два рата Лазина интимна жеља била да ради на Правном факултету у Београду. Чак је и путовао као хонорарни професор на Правни факултет у Суботицу трошећи своју енергију и време у ондашњим спорим и неудобним железницама. На Правном факултету у Београду радили су такви национални елементи као што су Михаило Константиновић, Ђорђе Тасић, Борко Благојевић, Јован Ђорђевић и други, па чак отворено антисрпски оријентисани типиви као што је Живојин Перић, али места за најстручнијег и великог патриоту, Лазу М. Костића, није било. На жалост нашу, а и Лазину, Београдски универзитет доживљава и данас сличну судбину.

Лазар Прокић у емиграцији пише у некрологу о Лазу М. Костићу "мисао о нашој колегијалности на универзитету прогонила га је као кошмар, са њом је и отишао са овога света". (Глас канадских Срба, 26. 7. 1979)

Лазо М. Костић је свакако био централна личност наше емиграције, која је често била разједињена по свим битним питањима. Лазар Прокић пише "У историји политичког егзодуса никада ниједна емиграција није била духовно толико убога, материјално толико мршава а у земљи домаћина само силом међународних конвенција толерисана – као наша српска". (Записи из туђине, књига прва, Београд 1995, стр. 14)

Поред прве интимне жеље у отаџбини, друга интимна жеља Лазе М. Костића у емиграцији била је да му се посмртни остаци сахране у отаџбини. Гроб Лазе М. Костића у Швајцарској је, наиме, закупљен на 50 година и после тога прети му рушење. За једног Лазу М. Костића нема места у својој земљи којој је толико дао, а гроб једног од највећих сатрапа српског народа, Јосипа Броза, и данас се брижно пази и чува.

У предговору сабраним делима Лазе М. Костића пише: "Отаџбина се на овај начин најадекватније одужује великом сину српског народа, а младим поколењима доказује да национални подвизи и патриотске жртве не могу бити заборављени".

Акција свих патриота, а посебно чланства и руководства Српске радикалне странке, на пласирању Сабраних дела Лазе М. Костића у нашу науку и наш живот тек предстоји и наилазиће на разне отпоре.

Др Бранко Надолеза

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ШРЉАВЕ РАБОТЕ ДОС-а и САД

23. новембар 2000. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, напади шиптарских терориста на подручју општине Бујановац, на српску полицију, показују да Американци прелазе на другу фазу реализације своје антисрпске политике на том подручју. Промена власти у Србији и Савезној Републици Југославији није била циљ Американаца, него само средство. Промена власти није значила да ће Американци да

промене своје дугорочне антисрпске циљеве, него да ће олакшати њихово спровођење. Американци желе, на подручју општине Бујановац, Медвеђа и Прешево да створе неуралгичну тачку којом ће доминирати шиптарски терористи, на којој неће бити могуће интервенисање наше војске и наше полиције, а онда у стратегији проглашења независности Косова и Метохије да евентуално понуде да се шиптарском Косову и Метохији припоје општине Бујановац, Прешево и Медвеђа, а да се остат-

ку Србије припоје општине Зубин Поток, Лепосавић, евентуално део Косовске Митровице и можда Звечан. То је америчка стратегија.

Челници ДОС-а сад глуме нервозу, глуме изненађење у јавности, али та њихова нервоза само је доказ да са ДОС-ом не долази до стабилизације политичких прилика на Балкану, до консолидације наше државе, него се олакшава њено растурање. Американцима је циљ, заправо, да Србија и не постоји као озбиљна

АМЕРИЧКА "ПОМОЋ"

држава. И све ће учинити да такав циљ реализују.

У Црној Гори режим Мило Ђукановића све више поприма обележја отворене полицијске диктатуре. Мило Ђукановић је нервозан, јер више није онолико потребан Американцима као раније, осећа се угрођеним од оних који су деценијама водили отворену сепаратистичку политику, а не сматрају га више неопходним за период који следи.

Мило Ђукановић би одмах да се Црна Гора отцепи, Американци кажу – не одмах, рано је. Американцима је потребно још неко време да Црна Гора буде формално у саставу заједничке државе, да би натерали савезну власт да промени Устав и да се тим Уставом призна Косово и Метохија као посебна федерална јединица. Да Косово и Метохија унутрашњим највишим правним актом стекну атрибут државности и тек онда би дошло до отвореног отцепљења. Онда би из те импровизоване заједничке државе могли да се у истом тренутку отцепе и Црна Гора и Косово и Метохија и евентуално Војводина, ако реализација америчких планова буде ишла довољно брзо.

Мило Ђукановић је бесан на све политичке противнике, а највећи проблем види у српским радикалима. Због текстова које је Момир Војводић, члан Председничког колегијума Српске радикалне странке, и један од најугледнијих српских радикала у Црној Гори објављивао у листу "Сведок" у Београду и у листу "Дан" у Подгорици, Мило Ђукановић је организовао своје полицијске батинаше да га испребијају на прагу његовог дома у Подгорици.

То су једини аргументи којима располаже Мило Ђукановић, које потеже Ђукановићев режим, никаквих других аргумената ни Ђукановић, ни његови криминалци из врха црногорске власти, једноставно немају. Српску радикалну странку, тим батинањем Ђукановић и његови бандити не могу застрашити, не могу уплашити, не могу поколебати у намери да се боримо до краја за наше програмске циљеве и за слободу српског народа, за демократску српску државу.

Нова власт ДОС-а у Србији ниједан проблем није у стању да разреши. Она само даје празна обећања и хвалише се кад дође неколико цистерни мазута или кад се одобри помоћ у струји два милиона киловата дневно, четири милиона киловата дневно и тако даље. Бог нас греје ових дана, па се зато не осети у каквој смо, заправо, енергетској кризи.

Падне ли температура испод нуле видеће се до краја колико је способна ДОС-овска власт, јер домаћа производња електричне енергије данас не прелази 80 киловата дневно, а у зимској сезони је потребно 130 милиона киловата најмање. Оно што сад ублажава ДОС-овску несташницу струје је чињеница да скоро ниједна фабрика у нашој земљи не ради. Не раде фабрике, машинице нису у погону и струја се штеди.

Али, то што не раде фабрике значи да задуго радници неће ни плате да приме.

То што радници не примају плате значи да се не наплаћују ни порези ни доприноси држави. Држава неће имати буџетска средства којима ће исплаћивати плате запослених у државном сектору, државним чиновницима, просвети, здравству, култури и неће бити пара за пензије. Пензије, опет, све више касне и још мало па ће се достићи оно закашњење које смо ми, својевремено, разрешили исплатом три заостале пензије боновима за струју. Обећане паре са Запада не долазе или долазе на кашичицу, од тога нема, једноставно, ништа. То не може да буде ни аспириин који би уклонио главобољу у садашњој нашој економској болести која прети фаталним исходом.

Новинар: Господине Шешел, како Српска радикална странка коментарише захтев Савезне владе за одржавањем хитне седнице Савета безбедности, поводом најновијих догађаја на граници Србије и Косова и Метохије?

Др Шешел: Тај захтев не значи ништа, седница је већ одржана. Савет безбедности се већ огласио председничким саопштењем, про форме осудио напад на наш државни објект у Приштини где је погинуо један државни службеник, неколицина рањена, про форме је осуђен упад шиптарских терориста на подручје општине Бујановац, напад на наше полицијске, не знам да ли су ту и поменули погинули неколико полицајаца и то је све. Председничко саопштење Савета безбедности, вероватно то знате, није никакав правни акт. Оно је само декларативног карактера, не представља правну подлогу за било који поступак. Про форме је Савет безбедности реаговао, а то њихово реаговање у пракси не значи ништа.

"Бамби": сива еминенција октобарске револуције

Новинар: Да ли очекујете да ће се господин Коштуница сутра извинити Хрватима као што су тражили и када очекујете да Хрватска тражи ратну одштету као што је Стипе Месић рекао?

Др Шешел: Па да вам искрено кажем, иако смо имали много изненађења од Војислава Коштунице од када је преузео функцију председника Савезне Републике Југославије, просто не верујем да је спреман колико данас да у тако дубоку издају уоплови. У такву издају је својевремено уопловио Мило Ђукановић. Делује нам невероватно да је Коштуница већ спреман на тако нешто. Али по свој прилици сваки даном све више Коштуница се понаша као својевремено Биљана Плавшић у Републици Српској, све нас више подсећа на Биљану Плавшић.

Сетите се и Биљана Плавшић је имала огромну популарност кад се одметнула од Радована Караџића од Српске демократске странке, кад је почела да их напада за разне ствари, некада чак и оправдано. Али, временом је народ схватио какву политику она води и какве погубне последице њена политика производи Републици Српској. Коштуница политика је већ произвела много погубних последица, а овај шарлатан, Млађан Динкић, сад то покушава да прикрије тиме што час каже има злата Краљевине Србије, час нема и на крају извлачећи закључак да ће он отићи у базу на лицу места да види има ли тог злата. Као неко ће га пустити да кроз магацине прође и да утврди где је чије злато. Видите колики је то шарлатан. И чујемо да је Коштуница спреман да га предложи за гувернера Народне банке. Сваки следећи Коштуничин потез је гори од претходног.

Новинар: Како коментаришете скоро успостављање дипломатских односа између Босне и Херцеговине и Савезне Републике Југославије и њихово условљавање да ће повући оптужницу против нас уколико ми будемо сарађивали са Хашким трибуналом?

Др Шешел: Српска радикална странка сматра да безусловно никаква власт у нашој земљи не сме да прихвати испоручивање наших грађана или уопште Срба Хашком трибуналу. А кад се каже сарадња, та реч је довољно широка по свом значењу да обухвата много ствари које не представљају изручење својих држављана и својих грађана и сународника.

Сарадња, као што је и раније била сарадња са Интерполом, размењују се информације, сарађује се на откривању кривичних дела, на откривању починилаца. И кад смо сарађивали са Интерполом нисмо наше држављане испоручивали. Али кад нам Интерпол да веродостојне податке да су наши држављани чинили кривична дела која су кажњива и по нашим законима, онда смо тим нашим држављанима овде судили.

Значи, ми нисмо за прикривање и евентуалних ратних злочина, али смо за то, кад се докажу ратни злочини да суде наши судови. Дакле, кад се помене сарадња увек треба јасно разлучити шта

та сарадња подразумева, по чијем схватању.

Питање успостављања дипломатских односа са Босном и Херцеговином је и раније било разматрано од стране најзначајнијих фактора власти у нашој земљи па и Савезне владе. С тим што је с наше стране тада инсистирано на два услова. Први услов је да Босна и Херцеговина формално повуче тужбу међународном суду правде у Хагу. Тај Међународни суд правде не треба мешати са Хашким трибуналом, јер је Хашки трибунал ад хок институција Савета безбедности Уједињених нација изразито политичког карактера. Међународни суд правде у Хагу је међународна правна институција са дугом традицијом.

Босна и Херцеговина је тужила Савезну Републику Југославију за агресију и захтева накнаду ратне штете. Наш је услов био да се одустане од тог захтева и други је услов био да се поштује Дејтонски споразум да се не врши његова ревизија. Поготову ревизија у погледу статуса Републике Српске. И мислим да ни нова власт не сме одустати од та два услова. Одустајање од та два услова представљало би издају.

Новинар: Нисте ми одговорили када ће Хрватска, по вашем мишљењу, тражити ратну одштету.

Др Шешељ: Откуд ја знам када ће Хрватска да тражи ратну одштету. Ми знамо да се спрема.

Новинар: Мислио сам да ли на пример после избора.

И друго питање које је везано за то је, хрватски аналитичари сматрају да састанак у Загребу има за циљ поделу сфера интереса између Европе и Америке, где ће по вашем мишљењу Србија да буде, ако дође до такве поделе?

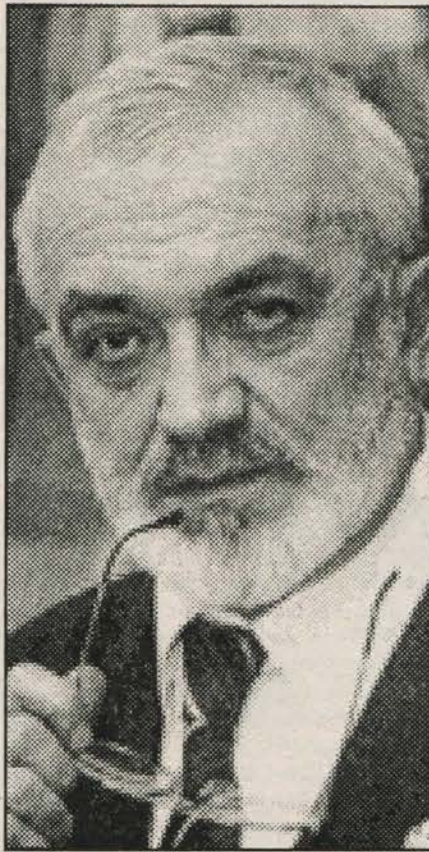
Др Шешељ: То тек треба да видимо, ја нисам присталица таквих спекулација, ако нема неких веродостојних показатеља који би нам могли дати унапред за право да извлачимо претпоставке.

А што се тиче захтева за ратном одштетом, он следи. Када то не знам. Али осећа се у ваздуху каква им је намера и на шта се спремају. Уосталом о томе и отворено говоре.

Новинар: Имам два питања. Прво, како коментаришете изјаву Карле дел Понте да је Милошевић украо новац грађана Србије?

А друго питање, јуче на седници Аутономне Покрајине Војводине су се чули захтеви да се оснивачка права телевизије Нови Сад пребаце на Скупштину.

Др Шешељ: Па, сви ти који оптужују за крађу требали би напокон јасно да кажу колико је ко украо, и где се те паре налазе. Знате најлакше је оптуживати украли, украли, украли. А да видимо ко и колико. Ако је реч о Милошевићу, о његовим сарадницима, о било коме другом. Бесмислено је унапред некога непрекидно оптуживати за крађе, а нема ти податке. А за било кога да се докаже да је украо, ми смо за то да изађе на суд. Али да се докаже. А ми имамо овде сталне наговештаје месецима, чак и година-

Жртва Вукановићевих батинаша:
Момир Војводић

ма, али још конкретне доказе нико није понудио. Шта вам је било друго питање?

Новинар: Оснивачка права телевизије.

Др Шешељ: То је један противуставан и протизаконит акт скупштине Војводине, већ због тога постоје услови за распушање скупштине Војводине од стране Народне скупштине Републике Србије. Нажалост, Народна скупштина Републике Србије је распуштена, па треба чекати децембарске изборе да би се предузеле одређене мере према прекршицима Устава и закона у Скупштини Војводине. Државна имовина Србије мора бити неприкосновена.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо против да Народна скупштина Републике Србије или Влада Србије преносе надлежности и права по питању управљања Телевизијом Нови Сад покрајинској скупштини Војводине. Ми смо за то да се Телевизија Нови Сад приватизује и то да се конституише у акционарско друштво, а да се акције продају на јавној лицитацији и да буде могуће купити те акције и старом девизном штедњом. Ми сматрамо да уопште није потребна државна телевизија у Новом Салу и да телевизија Нови Сад, која је сада државна, у власништву Републике Србије, треба да буде продата, приватизована кроз продају.

Новинар: Како Српска радикална странка коментарише најновије сукобе у Влади Србије око Радио-телевизије Србије, око Управног одобра и свега што се тамо дешава?

Др Шешељ: Па ми смо, отприлике, знали шта ће се све дешавати у тој влади и нисмо хтели да улазимо у такве

труле компромисе. Нисмо хтели да се компромитујемо учешћем у Влади која ће бити неспособна да било који проблем разреши. И тај пример сведочи колико смо били у праву. Влада Србије је донела одлуку да се формира колективни генерални директор, колективни главни и одговорни уредник државне телевизије и само што је завршена седница владе Човић и Бисерка Матић су то негирали, јер су се уплашили неког другог, ван владе, који их је наружио што су за то гласали. То је очигледно.

Значи, не вреди им ни да доносе било какве одлуке, кад после пола сата свако од њих може да опозове сагласност коју је претходно дао. Глупо је инсистирати на томе да не може генерални директор бити колективно лице, да не могу тројица људи или да не може главни и одговорни уредник бити колективно лице, тројица људи. А како може влада? А како може министарство? Ваљда је министарство много важнији орган од главног и одговорног уредника Радио-телевизије Србије?

Новинар: Пример Радио-телевизије Србије показао је да чак и ДОС не влада Србијом. Прошли пут сам вас питао ко влада Србијом, ви сте рекли ДОС. Сви министри у влади су се сагласили са тим. После извесног времена одустали су од тога. Ко онда влада Србијом?

Др Шешељ: ДОС влада Србијом, али ни у ДОС-у нису све ствари тако јасне како би ви очекивали. И у ДОС-у постоје људи који мало више владају и људи који мало мање владају. ДОС је конгломерат 18 политичких партија и сукоби у ДОС-у су све дубљи и све чешћи. Борба за примат је на делу. И овај сукоб између Коштунице и Ђинђића по питању одређивања мандатара за састав Владе Србије унапред о томе сведочи. И сукоб око именовања новог гувернера Народне банке Југославије је такође доказ да су у ДОС-у на делу процеси растакања и да ДОС има бројне и дубоке унутрашње слабости које ће му доћи главе у перспективи. И око Радета Марковића шефа УДБЕ Србије, такође је велики сукоб унутар самог ДОС-а. Није то сукоб ДОС-а и социјалиста, него сукоб унутар самог ДОС-а пре свега, социјалисти су ту споредни играчи, средство манипулисања. Један део ДОС-а их је подвео у своје окриље, контролише их, а други део ДОС-а се томе противи.

Новинар: Да ли верујете у могући повратак, у значајнијој мери, Слободана Милошевића на политичку сцену Србије?

Др Шешељ: Па не верујем да је могућ његов повратак на функцију председника републике, или Србије или Југославије, али ако је реч о његовом повратку политици, па и нема никаквог повратка, он није ни излазио из политике. Колико ја знам он никад није ни престао да буде председник Социјалистичке партије Србије. Да ли ће остати на челу те партије на предстојећем конгресу, то је унутрашња ствар Социјалистичке партије, нас то не интересује, нама је сасвим свеједно ко ће бити на њиховом челу.

ПРАВО ЛИЦЕ АМЕРИКЕ

30. новембар 2000. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, најновија збивања у нашој земљи сведоче да Американци нису примењивали санкције и блокаде, да нису потпомагали све српске непријатељства, Словенце, Хрвате, муслимане, Шиптаре, да би се променила власт у Београду него да би се растурила Србија као држава. Сада, када је власт променена, Американци наставаљају са својом политиком. Американци су организовали упад шиптарских терориста на подручје Медвеђе, Прешева и Бујановца. Американци сада, након што су Шиптари заузели извесну територију траже примирје, обуставу непријатељства. Нема више отварања ватре. Територија коју су заузели шиптарски терористи остаје под њиховом контролом па ће се преговарати.

После извесног времена Шиптари ће да заузму још једно парче територије, па ће опет НАТО да запрети Кошгунци да се не сме употребљавати сила, не сме се улазити у зону од 20 километара, па обустава непријатељства, па прекид ватре и договор. Слично нам Американци спремају и на подручју Рашке области. Велики број муслиманских фанатика тамо је наоружан и само чека сигнал да крене у акцију. Тамо ће да заузму одређену територију, можда и неки град, можда Нови Пазар или неко мање место, групу села и са оружјем у рукама успоставити своју власт, мало пушњава и онда интервенција НАТО-а.

После следеју преговори, договори и остаје то парче територије под контролом муслиманских одметника. Ускоро ће Јожеф Каса, према информацијама којима располажемо, да прогласи неку форму савеза седам општина на северу Бачке и Баната где су Мађари већинско становништво - Суботина, Нови Бечеј, Мали Иђош, Бачка Топола, Ада, Кањига и Сента. Он ће ту да крене под наводницима на цивилизован начин. Скупштине општина, како се планира, прогласиће одлуке о удруживању тих општина а онда ће се формирати тело изнад тих општина, скупштина заједнице општина, или како ће се то већ назвати, такозвана Панонија.

То је пројекат Американаца да даље растурање Србије. До избора 23. децембра Американци ће омогућити још неки динар помоћи за енергенте, за хуманитарне потребе, али то ће све бити на кашичицу. Ништа значајно. После 23. децембра наступиће са најозбиљнијим захтевима за реконструкцију Савезне Републике Југославије као конфедерације где ће постојати прво три а после четири конфедералне јединице: Србија,

Црна Гора, Косово и Метохија и Војводина, а за Рашку област ће тражити неку варијанту аутономног статуса са директном везом са савезном државом и савезним парламентом.

Од економског оздрављења наше земље неће бити ништа. У нашој земљи ће се дешавати исте ствари као у Румунији, Бугарској, Македонији, Републици Српској. Тотално привредно труљење, социјална беда најгоре врсте, енормни раст цена. Цене ће бити изједначене са ценама у Немачкој. Која је алтернатива таквим намерама Американаца? Алтернатива може бити само оно на чему инсистира Српска радикална странка. Пре свега, ослањање на сопствене снаге и организовање производње где год је то могуће. Наш највећи проблем данас је што готово уопште немамо никакву производњу. Скоро ниједна фабрика не ради. Ми морамо да покренемо производњу у сопственим фабрикама и морамо да створимо нормативне услове за економски развој, мукотрпан, тежак али он једино може да нам пружи шансу да се одржимо и као народ и као држава. Српска радикална странка на томе инсистира и ми, по том питању, благовремено алармирамо јавност.

Новинар: Да ли сте задовољни оним што је урадила нова власт на територији општине Земун и да ли је уопште нешто учинила?

Др Шешељ: Нова власт ништа није учинила на територији општине Земун, али било је мало времена. Проблем је у томе што они неће ни за четири године, ако толико опстане њихова власт, ништа да ураде. То већ наговештавају. Они само кукају да немају пара. Ниједне идеје како се долази до пара код њих нема. Ми смо знали да створимо паре, а они не знају. Сазову свештенике свих цркава са подручја Земуна и кажу им да не рачунају ни ове ни следеће године да ће нешто бити за цркве, сазову директоре школа и кажу да неће бити ништа за школе. То они раде.

Ниједне школе у Земуну нема за коју земунска општина није много учинила за протекле четири године. Они нас сада нападају што смо склопили уговор да се прозори замене и у последњим школама где то није било урађено. После нас нападају што смо склопили уговор да се адаптира и црквена зграда Богородичне цркве, која је на инсистирање Српске радикалне странке враћена цркви. Она је била национализована после Другог светског рата. Ми смо две и по године водили борбу да Влада Србије ту зграду врати цркви. Када је зграда враћена општина је донела одлуку да се среди фасада те зграде.

Погледајте, једном прошетајте до Богородичне цркве, то је у самом центру, реч је о најлепшој згради у Земуну са које је фасада већ одавно отпала. А сада нова ДОС-овска власт не зна како да то уради. Ми бисмо знали, али додунде, народу је вероватно досадило да управљају Земуну они који много знају па су хтели да се мало подсете и како изгледа крајње неспособна власт. Није ни то згорег, с времена на време. Што буде већи контраст између деловања радикалске и ДОС-овске власти, вредност српских радикала у очима народа ће бити израженија.

Новинар: Егзистенцијални трошкови за четворочлану породицу су се повећали за 22%, а неки економисти предвиђају до краја године и троцифрену инфлацију. Занима ме коментар на ово као и коментар на избор новог гувернера Народне банке.

Др Шешељ: Влада Републике Србије у којој су били српски радикали са тешком муком је излазила на крај са одређеним проблемима. Неке је решавала, али ми смо, углавном, одржавали инфлацију на месечном нивоу око 3%. Максимално, у најтежим месецима, то је било око 5%. Ми смо знали да не можемо целу годину издржати без велике инфлације али смо успевали да ту инфлацију на годишњем нивоу ограничимо на 50%. То је било 1998. и 1999. године и закључно са августом 2000. године.

Нова ДОС-овска власт то није у стању нити је то интересује. Они замајавају очи запосленима у државном сектору обећањем повишице од 30%. Шта тих 30% значи када су трошкови живота порасли више од 100% а некада и 200%. То што кажу да је инфлација 25%, није тачно. Сумњамо у то и сматрамо да је много већа. Они тим намерним стварањем услова за хиперинфлацију желе да ураде оно што су левичари радили 1993. године и да на тај начин пребијају унутрашња потраживања између фирми како би те фирме било лакше продавати у бесцење када се тај процес заврши. Што је већа инфлација то је мања вредност међусобних потраживања, уколико не постоје клаузуле у уговорима који гарантују ревалоризацију. Ти уговори са ревалоризационим клаузулама су реткост, нису правило, правило су уговори где не постоје те клаузуле.

Што се тиче избора новог гувернера, ми смо рекли све што смо имали на заседању Савезне скупштине. За гувернера је изабран ноторни криминалац, човек који је са аутоматским пушкама упао у зграду Народне банке 5. и 6. октобра, човек који би требао да иде у затвор због најтежег кривичног дела.

Какви су односи у садашњој Савезној влади, најбоље говори чињеница да се они о сваком питању међусобно свађају. Њима дани пролазе искључиво у свађама. Они ниједан озбиљан потез нису направили. Сваки дан се само свађају. Договори се једну ствар, договор не функционише, препиру се, међусобно се условљавају и тако даље. Од те владе, нема ништа.

Новинар: Председник Социјалистичке партије Србије, Слободан Милошевић, окривио је Српску радикалну странку да је један од главних криваца за неуспех патриотског блока на претход-

распада. То је најтежа последица промене власти која је изведена 5. октобра.

На страну то што је то нелегална смена, нама је најтеже пало то што Американци сада реализују своје циљеве које нису успели тромесечним бомбардовањем Савезне Републике Југославије. То је убрзан процес растакања Србије. Да су били сазрели услови да социјалисти напусте доминантну позицију на политичкој сцени Србије, то је више него очигледно. Народ је био доведен у ситуацију да гласа за било кога само да оду левичарске партије. Због тога је одређену цену платила и Српска радикална

а да припадници других конфесија имају право да празнују онај датум када њима пада Божић и да празнују Бајрам.

Ми сматрамо да треба да буду три државна празника која важе за све и два празника која имају основно верско обележје, али да припадници других конфесија имају одређену компензацију а conto тих празника. Пошто су Срби православни већински народ, значи званично се проглашавају Божић и Васкрс, а припадници других конфесија славе у оне датуме када њихови празници падају и сваки грађанин би имао право да сам себи одреди један дан у току годи-

НОВИ АПОЕН

NARODNA BANKA
JUGOSLAVIJE

5 ПАРА

NARODNA BANKA
JUGOSLAVIJE

5 PARA

ним изборима. То је изрекао у уводу излагању на ванредном конгресу своје партије. Какав је ваш коментар?

Др Шешељ: Није истина да је тако рекао Слободан Милошевић. Он није поменуо Српску радикалну странку. Слободан Милошевић је поменуо радикалну странку, а мислио је сигурно на Радикалну странку левике – Никола Пашић, пошто је она љубимац ЈУЛ-а и СПС-а и пошто је и направљена да се напакости српским радикалима.

Што се тиче српских радикала ми смо већ на почетку предизборне кампање рекли да идемо сами на изборе. Ми смо били коректни у предизборној кампањи, а онда су нам левичарске странке заболеле нож у леђа. Како ће социјалисти сада да среде ствар са ЈУЛ-ом и са Радикалном странком левике-Никола Пашић, то је њихова ствар и то нас не интересује. Социјалисти шта су тражили то су добили и нама није жао социјалиста. Нама је жао што се сада држава

странка. Хтели смо и ми да оду левичарске партије, то смо могли и 1997. године, али смо били свесни оне друге опасности која прети ако се то деси и ако се то деси у неком политичком кошмару на улицама.

Новинар: Сведоци смо да и ове године 29. новембар славио као Дан републике. Претпостављам да Српска радикална странка има стратегију по питању државних празника. Који су то државни празници које Србија, а самим тим и Југославија, треба да слави?

Др Шешељ: Ми сматрамо да број празника треба свести на минимум. Ми смо имали један пројекат закона о празницима, али нисмо имали већину у Савезној скупштини и закон није могао да буде изгласан. Против оваквог социјалистичког закона смо својевремено гласали. Ми смо за то да државни празници буду Нова година, Видовдан и Свети Сава. Искључиво та три државна празника. Затим, да се за државне празнике прогласе православни Божић и Васкрс,

не када би празновао у склопу својих верских потреба. Код православних Срба то је потребно због крсне славе. Дакле, Нова година, Видовдан и Свети Сава. То су неспорно празници који се тичу и државе и националне традиције и неприкосновени су.

Нема шта ту да се замери. Било које друге датуме да одређујемо то би изазвало идеолошке и политичке расправе и не би било паметно. Ми смо и против Првог маја и против 29. новембра и против 4. јула и против 7. јула и увек смо били против и никада нисмо учествовали у њиховим обележавањима. Ми смо редовно бојкотовали и све званичне пријеме поводом 29. новембра, поводом 4. јула. Нисмо хтели да учествујемо ни у прослави 1. децембра. То смо јавно саопштили и Булатовић је као председник организационог одбора изразио жаљење 1998. године што смо одбили да у томе учествујемо. СПО је учествовао, ми нисмо хтели.

ЗДРАВЉЕ ЗА СВЕ

2. децембар 2000. године

Др Бранислав Блажић: Добар дан, ја сам др Бранислав Блажић, члан Председничког колегијума Српске радикалне странке и данас ћу вам изнети нашу анализу тренутног стања у здравству у времену пре ових протеклих избора и након избора.

Српска радикална странка, анализирајући изузетно тешку ситуацију у здравству која поприма елементе хаотичности, разрадила је пројекат који смо назвали "Здравље за све", пројекат радикалних мера и промена, како у организовању здравства, тако и у његовом функционисању.

Пре свега, сматрамо да је Србији у нормативној сфери неопходно да се донесе Закон о лекарској комори. Ми смо направили нацрт Закона о лекарској комори, који ћемо, након избора, понудити Републичкој скупштини. Тај закон, пре свега, треба да побољша и заштиту професије, али и заштиту грађана који примају здравствене услуге. Тренутно је дошло до кидања веза између, с једне стране, етичке и професионалне одговорности лекара, а, са друге стране, права, дужности и могућности које један здравствени осигураник може да прима у данашњој организацији здравствене заштите.

Лекарска комора неопходна је Србији и са аспекта организовања, стручног усавршавања, подизања нивоа и квалитета лечења, као и побољшања укупне одговорности свих оних који раде у здравству и који пружају услуге. Лекарска комора треба да окупи лекаре и стоматологе, а такође и организује и доношење Закона о фармацеутској комори који треба да уреди промет лекова, организовање њихове дистрибуције, коришћење и све оно што је доста хаотично када је у питању фармацеутска индустрија и коришћење лекова на територији Републике Србије.

Лекарска комора треба да има скупштину са два већа, веће лекара из државних установа и веће приватних лекара, директора који је заступа и председника скупштине који је представља. Скупштина се бира на четири године и има своје представнике у свим општинама и окрузима. То је нешто што данас Србија нема, а несхватљиво је због чега она то нема.

Други елемент, који сигурно треба да побољша укупно оздрављење здравствене заштите и функционисање здравствене службе, јесте информациони систем који желимо да уведемо у здравство Србије, као део једног информационог система светске здравствене организације. Србији је потребан један квалитетан информациони систем, који свакако треба да се уклопи у нашу иде-

ју кућног лекара, где би кроз праћење анализе генетске оптерећености становништва могло лакше да се долази до дијагнозе, олакшала би се комуникација на нивоу пацијент - кућни лекар, лекар - болница, између високе установе и болнице у провинцији.

Оно што се доста запоставило у последње време, а на чему ћемо ми сигурно инсистирати, то је превентива и рано откривање одређених болести. Превентива је веома битна и са здравственог и са финансијског аспекта, у spreчавању одређених болести. Она доприноси уштедама које свако здравство треба да има, а и раном откривању многих болести, пре свега шећерне болести, раном откривању болести плућа, туберкулозе и раном откривању тумора.

Данас, више него икад, имамо потпуно хаотичну ситуацију у снабдевању лековима и могућностима грађана да дођу до лекова. Само је одређени број најскупљих лекова строго прописан и треба да иду на партиципацију, а сви остали лекови морају за грађане бити бесплатни преко рецепата.

Фармацеутска комора ће морати много тога да учини да се тај хаос у функционисању између приватних апотека, државних апотека, разних малверзиција и махинација које постоје на том подручју потпуно уклоне.

Нажалост, лекови су последњих дана поскупели 95%, а предвиђа се да ће нова влада још више повећати цене лекова. Ефекти тога ће бити да се смањи

број пензионера, да се на такав начин поубијају пензионери или тешки, хронични болесници. Тешко да ће неко то моћи да плати. То је недостатак слуха када је у питању брига за болеснике који су лошег материјалног стања.

То би био један пресек нашег пројекта који смо разрадили, па можда ћемо кроз питања моћи да вам дамо више информација.

Новинар: Господине Блажићу, шта очекујете да ће се догађати у здравству након предстојећих избора, ако на њима победи ДОС?

Др Блажић: За ова два месеца ми нисмо могли да, на неки начин, стекнемо поверење у њихову политику када је у питању здравство. Нису до сада изашли ни са једним озбиљним стратешким програмом или пројектом за будуће време. Све што смо могли да видимо у тој политици коју би они проводили, то је оно што сам и нагласио, енормно повећање цена лекова. Потпуно неоправдано. Држава мора да нађе друге механизме како да за грађане обезбеди лекове, адекватне њиховим куповним могућностима или преко рецепата. Ово што се данас дешава у тој области, а што је ДОС покренуо у последња два месеца, не можемо сматрати оправданим нити то уопште може да буде начин како да се превазилазе одређени проблеми.

Они су за ова два месеца морали да изађу са једном озбиљном стратегијом. Да кажу - ми ћемо у првој фази урадити то и то. Друга фаза треба да буде за-

Неопходан Закон о лекарској комори: Бранислав Блажић

снована на организацији која ће имати одређене нивое здравственог осигурања које смо исто разрадили, али је сад сувише рано о томе причати. Тај прелаз између државног здравства ка приватном захтева закуп и простора и закуп техничке опреме, па је потребно одређено време да би се сви позитивни ефекти приватизације осетили.

Ми данас у здравству имамо већу доминацију негативних efekata приватизације него позитивних, значи ту су потребне озбиљне анализе и стратешки правци, начини организације како да се до позитивних rezultata дође. Ми од ДОС-а, до сада, ништа од тога нисмо видели, сем критике једног партијског здравства које смо имали, ЈУЛ-овог, а ја се плашим да ћемо ми поново имати једно партијско здравство, само што неће бити ЈУЛ-ово, биће ДОС-ово.

Значи, ради се о томе да је сигурно нашој земљи потребна једна тотална деполитизација здравства, јер са политичким превирањима, која смо сад имали и која смо имали 1992, у здравственим организацијама су се појавили разни кризни штабови, појавила су се нека силна превирања испливали су медиокритети, смењују се руководиоци, да ли су добри или нису добри, не улазим у то, али се то све ради на један хаотичан начин и сигурно би се са организовањем лекарске коморе такве ствари избегле.

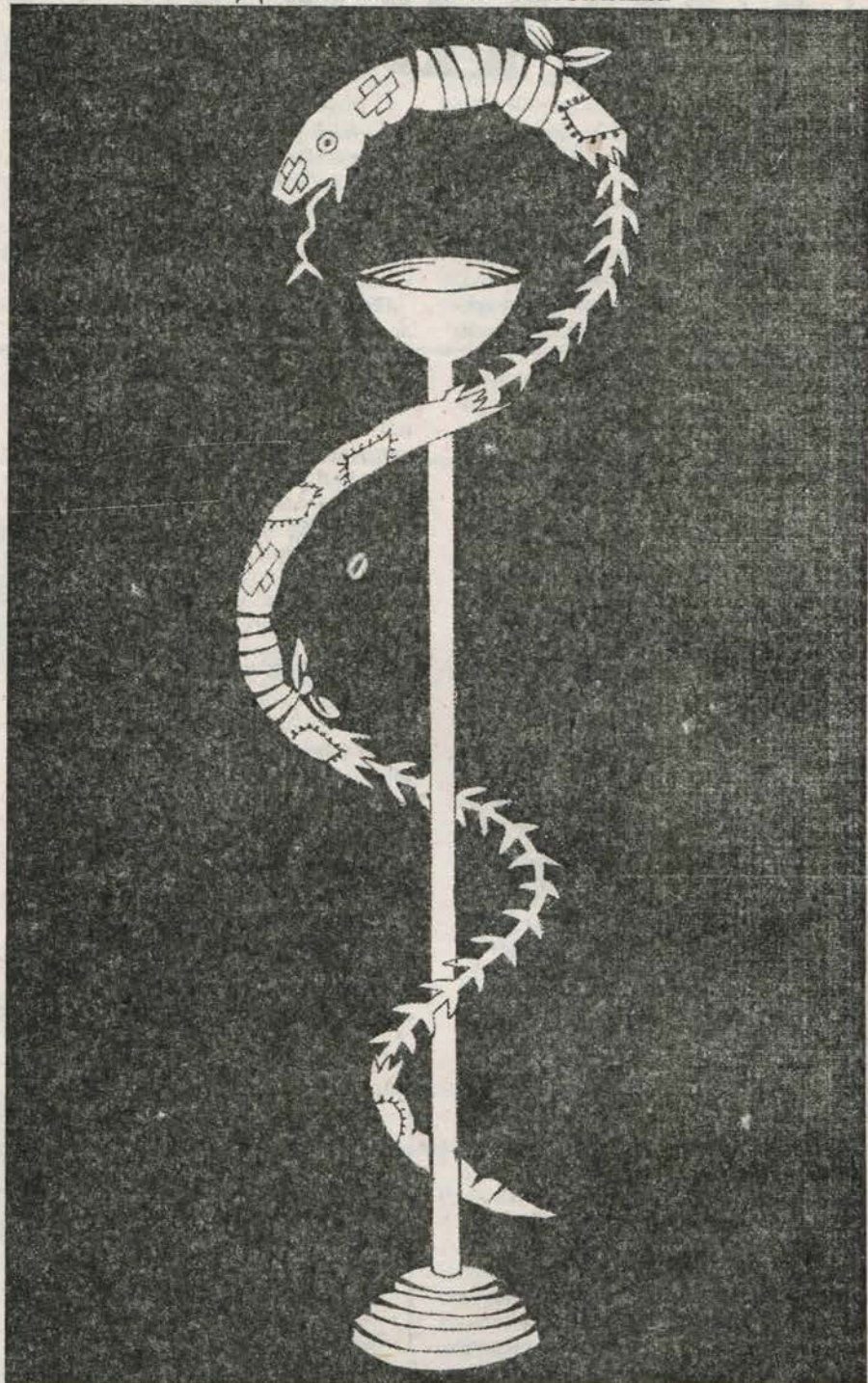
Према томе, ја сам очекивао да ће кроз разраду система мера реформи, ДОС грађанима Србије дати на увид шта би они то могли да направе. Зато поново подвлачим, бојим се да ћемо од једног партијског здравства које је донело само зло, а то је било ЈУЛ-ово здравство, где је све било подређено једној партији, једном броју људи, доћи у исту ситуацију, имаћемо потпуно идентичне ефекте.

Новинар: Какво је ваше виђење решења проблема несташице лекова на тржишту?

Др Блажић: Видите, ми смо данас, у том погледу, суочени са више проблема. Кроз хуманитарну помоћ се добијају лекови којима је истекао рок трајања или који се налазе на граници да рок трајања истекне, што је потпуно неприхватљиво. Хуманитарна помоћ треба да буде адекватна ономе што као народ или као људи и заслужујемо, а не да нас потцењују на тај начин да свој фармацеутски отпад изручују на подручје Србије. То је стварно за сваку осуду.

Видите, у Западној Европи су механизми за уништавање лекова којима је прошао рок изузетно скупи. За многе лекове је уништавање далеко скупље него сама производња.

Према томе, они сад имају и материјални интерес да неке лекове, који су се приближили истеку рока трајања, пребаце на одређена подручја, да то прогласе хуманитарном помоћи. Таква хуманитарна помоћ, кроз лекове, данас је направилa више проблема него што нам је стварно помогла. И данас у Србији имамо на стотине тона лекова којима је прошао рок трајања, које смо добили као хуманитарну помоћ, са којима Србија не зна шта да ради.

Фармацеутска индустрија у Србији је, у условима потпуне контроле, обезбеђивала лекове по приступачним ценама, и функционисала тако да су све те фабрике пословале изузетно успешно. Међутим, оно што Српска радикална странка у свом програму предвиђа то је да се добро прочешља пословање фабрика лекова. Много тога је, кроз разне криминалне радње, отишло, отуђено је, није стигло и није било у функцији укупног лечења становништва.

Према томе, није проблем обезбедити лекове у условима максималне контроле, да сва она средства која се за то обезбеђују стварно и оду за обезбеђивање производње лекова. Али не може

се дозволити да поједине приватне апотеке, опет наглашавам поједине, јер нема колективног морала, нити колективног неморала, него само појединачног, данас без икакве контроле продају лекове по неколико пута скупље него што би то требало да буде дозвољено. Постоје изузетно скупи лекови, четврта генерација цефалоспорина, глуболини и тако даље, који би свакако морали, кроз систем комисија, да се дају у одређеним болницама строго контролисано. Знате, ипак је рецепт неки бланко чек на који неко исписује не само његову вредност у смислу лечења, него исписује и у погледу укупне његове цене коштања.

ОПШТИ ГАЛИМАТИЈАС

7. децембар 2000. године

Др Шешел: Даме и господа, америчка акција и акција целог НАТО-а против српског народа на југу Србије одвија се у два правца: против Срба на подручју Бујановца, Прешева и Медвеђе како би се корак по корак шиптарски терористи инфилтрирали све до кључне саобраћајнице Лесковац- Скопље, која је од виталног значаја за Србију и у другом правцу, у правцу вршења додатних притисака на преостале Србе на Косову и Метохији како би се што пре иселили. С тим циљем су срачунате акције КФОР-а против Срба у Косовској Митровици, али и онемогућавање живота Срба у општини Штрпце, у општини Ораховац, у општини Пећ, на подручју Гораждеваца и на подручју Косовске Витине и Косовске Каменице, ширем подручју Ѓњилана где још има српских села у којима живи српско становништво.

Упоредо са тим, Американци вребају погодан моменат за акцију у Рашкој области, такозваном Санџаку. На претходним конференцијама за штампу смо вам скренули пажњу, на формирање Мађарске заједнице општина Панонија на северу Војводине, коју би обухватале општине Суботица, Мали Иђош, Кањижа, Бачка Топола, Ада, Сента и Бечеј. Те активности су све јасније и очигледна је чињеница да природна режима у Београду никада Американцима није била мотив за њихову антисрпску акцију. Какав год да је режим у Београду, Американци настављају са реализацијом својих циљева а вредност београдског режима они цене само по томе да ли је кооперативан према Американцима па олакшава реализацију америчких циљева или покушава да се супротстави америчким настојањима.

Оно што је основни унутрашњи проблем данас, то је одсуство било какве производње. Производње у Србији нема. Скоро све фабрике стоје. Скоро нико ништа не ради. Србија у таквим условима не може опстати. Нову власт производња уопште не интересује. Нова ДОС-овска власт се понаша као да производња није ни потребна. Сада пред изборе замајавају очи народу неким ситуацијама, козметичким променама, празним обећањима и они који су били највећи заговорници поновног враћања у Међународни монетарни фонд и испуњавање његових налога, сада говоре да неће испуњавати налоге Међународног монетарног фонда и тако даље. Општи галиматијас је створен на политичком, економском и социјалном подручју, општа забуна а на све стране нови носиоци функција власти показују да су дилетанти, да су неспособни, да су непрофесионални и да нису у стању да одговоре обавезама које сама природа функције пред њих поставља.

Данас је требало да се на седници Савезне скупштине води расправа о стању у три јужне србијанске општине. Чули смо да скупштинска већина планира да та расправа буде тајна. Пред ким тајна? Само пред нашим народом. Уколико заиста буде тајна седница, српски радикали немају на њој шта да траже. Ми ћемо напустити седницу. Прво, зато што смо прочитали документ који већ носи ознаку поверљивости а у коме нема ништа поверљиво. Буквално нема ништа на седници да се каже што већ западне силе не знају, што политичари у нашој земљи не знају, што већ у новинама није објављено. ДОС-овци настоје, заправо, да наши грађани немају увид у скупштинску расправу. Онда та расправа губи било какву сврху. ДОС-овци се понашају на исти начин на који су се раније понашали социјалисти и ЈУЛ-овци. Они су, кад год им је нешто било непријатно, искључивали јавност, стварали вештачке тајне, тајне за свој народ.

Новинар: Имам информације да Г-17 блокира рад Владе, пре свега у процесу производње. Данас сам чуо у Скупштини да Динкић, односно Народна банка Југославије, већ три недеље није потписала налог за 10 милиона долара за аграр. Да ли то значи да Динкић и Г-17 иду намерно да се руши економска ситуација у земљи? Чак је и ДОС почео о томе да прича.

Др Шешел: Не могу да кажем да намерно ДОС-овска власт жели да упропасти нашу економију. Можда они имају и најбоље могуће намере у погледу коначног исхода али сваки њихов поступак води даљем паду производње и стропштавању комплетне економије земље. Очигледно је да постоје унутрашњи сукоби између Г-17 плус и ДОС-а и разних других фактора. Све то има катастрофалне последице по функционисање привреде. Ми смо се нашли у хаосу, потпуном хаосу. Око грејања се вероватно игра игра, да се сада мало посмрзава народ па да два-три дана пред изборе пусте грејање, да то буде нова заслуга ДОС-овске власти. И то није немогућа варијанта. Објективних разлога за слабо грејање једноставно нема.

Новинар: Молио бих вас да прокоментаришете јучерашње излагање садашњег председника Скупштине општине Земун, Владана Јанићијевића, који је оптужио вас и Српску радикалну странку да сте направили дуг од 62 милиона долара, што је очигледно два пута више од буџета општине. Такође, директор пословног простора, Небојша Симеуновић, рекао је да су чланови Српске радикалне странке били запослени у пословном простору.

Др Шешел: За кога ви радите?

Новинар: За Радио Новости.

Др Шешел: Мало ме ово изненађује, због тога питам. Пошто кажете 62 мили-

она долара, колико знам они говоре о динарима.

Новинар: Рекао сам динара.

Др Шешел: Не рекли сте долара. Због тога вас питам за кога радите. То су најобичније измишљотине. Прво, Српска радикална странка за четири године земунске власти је веома добро послувала и газдовала Земуну и знала да налази новац за све инвестиције. Сваки уговор који је склапала земунска радикалска власт је био до краја спроводен и никада та власт никоме није остала дужна. Када је реч о тих 60 милиона динара, то су уговори склопљени на основу програма који је Скупштина општине почетком године усвојила на плану комуналне изградње, изградње комуналне инфраструктуре.

Реч је о уговору од 20 милиона за фасаду црквене зграде. Две и по године је трајала наша борба да се та зграда врати цркви, то је зграда која је некада припадала Српској православној цркви и црквеној порти Богородичне цркве. Ми смо већ унапред уплатили били 3 милиона динара, више од 50.000 марака, за фасаду саме цркве, за унутрашње дотеривање цркве, обнову реновирање и тако даље. Тридесет милиона динара је за три школе, средњу медицинску, машинску и не знам која је трећа, које се налазе у једној згради овде у центру Земуну. То је још једино што је преостало да се уради на плану замене дотрајалих прозора који деценијама нису мењани. Тај посао је обављен за све школе у Земуну и још су те три остале. Уговор је склопљен, као што су и раније склапани уговори.

Подразумева се да општина мора да буде у стању да нађе новац. Они тај износ мере са општинским буџетом али то нема никакве везе са буџетом. Све се то раније финансирао са комунално-стамбеног рачуна, за који смо ми налазили изворе средстава. Фирма Центер за закуп позоришта дугује скоро 30 милиона општини. Део дуга је исплатила, а око 30 милиона је остала дужна. Нека натерају Центер, а видим да су у веома добрим односима са Центером, па је право питање зашто не траже од Центера да до краја све исплати.

Док смо ми били на власти Центер је исплаћивао то и чак је спонзорисао Земунске новине и хуманитарни рачун и друге активности. Толико им је било стало да дођу до тог позоришта. Сада од једном Центер ништа општини не исплаћује. Да сада не плаћа нешто у приватне целове то је право питање. Зашто се стало сада са обавезама Центера?

Нова власт у општини треба да покаже да је способна да створи новац. Ништа од онога што је раније урађено није остало неплаћено. Нигде нисмо остали дужни, а ово су послови који тек треба да се ураде. Ово су склопљени уговори и извршиоцима су дате одређене гара-

није да ће послови бити урађени до краја. Ништа више. Никада општина није остала дужна за неки већ урађен посао. Она је само склопила неколико послова, углавном су то ова два велика посла.

Наравно, општина је дала гаранције фирмама које су подизале извесне објекте, по принципу заузећа јавне површине, а општини су за то платиле велике суме новца. За овај објекат у дворишту, није лоше када се заврши конференција да га обиђете, то је изванредно леп тржишни центар, општина је добила тада три и по милиона динара. То је било 350.000 марака. То је као сада 11 милиона динара. За објекат на Тргу победе, општина је добила тадашњих 360.000 динара, то је тада било око 40.000 марака, можда и 50.000, не бих могао сада тачно да израчунам. Ако је општина добила толике паре, општина је морала дати неке гаранције власницима да се то неће рушити и дала им је те гаранције. Сада би нова власт да им руши а да им не враћа паре. То не може. То никако не може. Они сада јадикую што смо дали гаранције. Дали смо акцентне налоге. Ако им то неко сруши, они ће блокирати општину. Општина то не сме да им руши. Не може нова општинска власт да се понаша као да у Земуну никада није било власти. Она је правни следбеник претходне власти. Ми им ништа нисмо оставили неплаћено, осим оних послова који тек треба да се заврше.

Када су радикали преузели власт у општини затекли смо свега пет запос-

лених у јавном предузећу, а ми смо запослили још 130 и свима смо редовно плате обезбеђивали. Никада ниједна плата није каснила и плате су биле највеће у Србији. Ни у једној општини у Србији плате нису биле веће. Наравно, када смо запошљавали људе имали смо неке критеријуме. Никада нисмо отпустили ниједног запосленог кога смо затекли и никада нисмо постављали питање којој страници припада. Када смо запошљавали људе запослили смо и људе из странке које је било потребно запослити, истакнуте страначке активисте, наравно.

Свако је имао своје радно место по систематизацији. Систематизација је проширивана. Није било нужно да се отварају толика радна места. Али поставите друго питање. Ко је раније узимао новац од јавног предузећа када је било свега пет запослених и када су им плате биле мање? Неко је тај новац узимао. Нека је 50% додатног новца на основу наше способности али се 50% новца ствара, јер то јавно предузеће газдује пословним простором. Пословни простор је увек исте величине, нити се смањује нити се повећава. Шта је било раније?

Неки који су користили пословни простор добијали су привилегије и бенефиције, минималне закупнине, а подмазивали су руководиоце тако што су им директно давали новац у деп. Видите тамо где је ауто-школа, у центру Земунa, то је објекат који је уредила претходна власт, пре радикалске. Општина ни динара није добила за најбољу лока-

цију у најужем центру Земунa. Урадили су тамо неке објекте, пословни простор и тако даље.

Мени се одмах намеће питање ако општина није добила ни динара ко је онда добио. На лепе очи се не даје најексклузивнији пословни простор. Тамо где су радикали додељивали заузећа јавне површине увек је општина директно примала паре од тога. Ми смо на то поносни. Јесмо запослили 130 људи и јесу то превасходно били људи из Српске радикалне странке али зашто не? Ако јавно предузеће има више прихода онда је ваљда најрационалнији начин да се запосле нови људи, да се отварају нова радна места и да људи добију хлеб. Нико тај новац од радикала није крао. Они претходни су крали, а и ови нови само гледају где ће шта да украду а ништа не раде. Они само јадикую да немају пара. Ми никада нисмо јадиковали. Када смо преузели власт благајна је била празна и ми смо знали да је пунимо. Ови не знају да пуне благајну, то је њихов проблем. Мало опширнији одговор мада нисам намеравао.

Новинар: Шта је са господином Славишом Младеновићем, чланом Централне отаџбинске управе и какву то политику воде господин Тодоровић и Вучић и како коментаришете његову изјаву да сте динарски тип који воли да разбија?

Др Шешељ: Свака политичка странка има унутрашњу флукуацију кадрова. Постоје људи који не могу да се помире, да стасавају млађи, бољи, способ-

Задужбина Српске радикалне странке: нови Трг победе

нији и да та флукуација кадрова није само у смислу напредовања на функцију него некад и неког назадовања. Српска радикална странка је показала да врши добру унутрашњу селекцију кадрова, да способни људи зачас избију на површину, у први план, а неспособни полако иду из првог плана. Они који изгубе могућност да буду у првом плану, у првој категорији кадрова, некада реагују на начин који у најмању руку није моралан. Славиша Младеновић није успео да се одржи ни у Лесковцу, одакле је потекао. И тамо су дошли млађи и способнији од њега.

Он је раније био на нашим листама кандидата за посланике. Овога пута ни-

Новинар: Можете ли да нам кажете нешто више о листи кандидата за посланике. Колики је проценат нових кандидата у односу на старе?

Др Шешељ: Врло висок проценат је нових кандидата и ми ћемо у новом броју Велике Србије да објавимо комплетну листу са фотографијама и основним подацима кандидата.

Новинар: Да ли можете неколико кључних имена да нам кажете.

Др Шешељ: Не бих вам сада рекао неколико кључних имена јер нисам у стању да вам набројим свих 250, али пошто се вечерас завршава подношење кандидатура, колико сутра или прекосутра мислим да ће све кандидатске листе,

ни пешадијским. Да је тај посао урађен за дан-два, не би било никаквих санкција јер нису предвиђене у Кумановском споразуму.

Ја сам убеђен да НАТО не би бомбардовао после тога. Тај посао је требало одмах да се заврши. Што више времена пролази, то је теже завршити тај посао. Видите, већ вођа терориста каже да су наша војска и полиција прекршиле споразум о примирју. Ко је потписао споразум о примирју? Какав споразум са терористима. То што је ДОС-овска власт омогућила да се више умена страни фактор, нама отежава. Сада су дошли посматрачи ОЕБС-а, сада више нема никакве полицијске акције. То је проблем.

У Србији нема производње: Фабрика аутомобила "Застава"

је на листи. Тек пошто је видео да није на листи, одлучио је да напусти странку. Ми из тога извлачимо закључак да смо били у праву што је био померен и са функције у Лесковцу и што није више на листи. Да је то био човек попут неких других, па да каже овог пута није на листи али ће се трудити да заслужи да следећи пут буде на листи, сигурно би изборио то место. Овако је нама олакшао посао. Ако је било неке сумње у вези његовог склањања, сада те сумње више нема.

Новинар: То је већ други случај.

Др Шешељ: Није могуће. У странци која има 300.000 чланова већ други случај. То ме страшно забринуло.

Новинар: И први који је напустио странку је формирао своју странку. Колико чланова повуче са собом?

Др Шешељ: Може сваки који оде своју странку да формира. То би било паметно. Он је повукао још свога кума. Је ли тако, Годоровићу?

Новинар: За кума сам сигуран, не знам можда је још некога...

Др Шешељ: Можда и међу вама новинарима има заинтересованих за повлачење.

вероватно, бити објављене у неким дневним новинама.

Нема разлога да будете нестрпљиви. Да смо знали да вас то интересује могли смо вам те спискове и донети. То ће бити објављено за дан-два.

Новинар: Како ви, као Српска радикална странка, видите решење проблема на југу Србије. Јуче је лидер такозване ослободилачке војске Косова изјавио да су српска милиција и војска прекршиле примирје. Оптужио је Ђинђића да стоји иза тога, а рекао је да ће они да ослободе те територије и ако треба волиће борбе. Већ се јавила свађа између господина Коштунице и Ђинђића који је тражио којим ће дипломатским путем да се реши тај проблем. Господин Ђинђић је само тражио да има одрешене руке. Како ви гледате на све то и како ће то да се решава.

Др Шешељ: Сукоби унутар ДОС-а нас не интересују. Ми смо забринути што ће ДОС-овска власт додатно да упропастити државу. Наша полиција је морала одмах да избаци све терористе. Тачно је да је Кумановским споразумом било предвиђено да наша полиција не може да располаже тежим наоружањем, па чак

Новинар: Да ли мислите да је већ крајње време да нови парламент узме ствар у руке око националног програма за Србију. Ситуација је таква да ће Србија да нестане ако настане тако.

Др Шешељ: Ми не можемо ништа против воље свога народа. Наш народ је на прошлим изборима гласао за ДОС. Највише за ДОС. Није ДОС освојио апсолутну већину. Појединачно је највише добио гласова. То је чињеница. Какав ће бити исход децембарских избора, видећемо. Ако народ повуче неки самоубилачки потез па гласа опет за ДОС и ДОС добије апсолутну већину, шта ми можемо. Ми против воље народа никада нећемо. Ми ћемо увек признати вољу народа. Она је за нас неприкосновена ако је непобитна чињеница да народ гласа за тога и тога. Наше је да народу све кажемо што имамо. И онда је нама савест чиста. Ми смо упозоравали и ранијих година да Американцима није циљ промена режима у Београду него уништење Србије. Баш их брига какав је режим у Београду.

ПРОМОЦИЈА ПРОГРАМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

9. децембар 2000. године

Томислав Николић: Данас вам Српска радикална странка представља специјално издање "Велике Србије" у коме је објављен програм Српске радикалне странке, који је редукван за потребе избора и прилагођен актуелном политичком тренутку, и који ће бити дељен грађанима, потенцијалним бирачима, за изборе 23. децембра. Српска радикална странка потпуно спремна дочекује изборе. Спремна и организационо и политички и спремна да проводи резултате избора после 23. децембра. Ту првенствено мислим на успех на изборима. Ми смо политичка странка која је спремна да после децембарских избора води државу, уколико нам грађани на изборима укажу поверење.

Овај програм смо редуквали на 20 тачака и видећете, у свих 20 тачака које смо издвојили као битне за државу у наредном периоду нема ни политичке странке ни политичке групације која би могла да се похвали да ће послове у тим областима обављати боље од српских радикала.

Земља је у хаосу. Тихо пропадање, нестајање, черупање територија, губљење ауторитета које је држава имала међу својим грађанима, трајало је претуго. И грађани су с правом у септембру одлучили да промене власт, али ово што се после тога десило је представљало убрзано процес деградације и Србије и Савезне Републике Југославије.

На радикалима је, после избора, тежак и одговоран задатак. Морамо да стабилизујемо државу, односе у држави, политичке, економске, социјалне, у свакој сфери, све је поремећено. Влада атмосфера неповерења, страха, руље, линча, банди институционализованих или криминалних. То Србија одавно није видела на својим улицама и на јавној сцени. Они који су на септембарским изборима освојили највише гласова, понашају се као егзекутори, као људи који су потпуно заборавили против чега су се бунили последњих 10 година.

Говоре да смо кршили људска права, слободе, да се нико није обазирао на законе, да нико није представницима опозиционих странака дозвољавао да искажу своје мишљење. У чему се сад ово разликује?

Сви смо, с правом, против политике државних медија, зато што је за њих постојала само владајуће елита, СПС и ЈУЛ. За кога данас раде државни медији? За владајућу елиту која се само другачије зове. Ови из такзваних независних медија су поштенији, нису променили оне које симпатишу. Били су апсолутно у служби странака из ДОС-а, и данас су. Лепо је било и док је ДОС био

Српска радикална странка спремно дочекује изборе: Томислав Николић у опозицији, лепо је и кад је ДОС на власти.

То је случај као и са људима у Србији који су се обогатили последњих 10 година. Данас су сви у ДОС-у. Код Милошевића се обогатили, а сада ће у ДОС-у да просипају памет својим богатством. Исти је случај и са људима који су упропастили многе велике фабрике у време Милошевића, данас су у ДОС-у да помогну тим фабрикама.

Српска радикална странка ће сачувати заједничку државу, у то смо убеђени. Наша победа на изборима охрабрила би Србе и у Србији и у Црној Гори, оне којима је заједничка држава једини кров и једини дом, да подигну свој глас. Ви данас ни у Србији ни у Црној Гори не смете јавно да говорите да сте за заједничку државу и да желите да је сачувате. У Србији ће вас ДОС проганати, у Црној Гори Мило Ђукановић. Исти онај Мило Ђукановић кога је ДОС величао као пример демократе. Зашто то данас Мило Ђукановић не ваља ДОС-у, када му је ваљао све до септембра?

Привреда стаје, точкови полако стају и почињу да рибају. Могу ли представници ДОС-а, имали су прилику на седницама Савезне скупштине, осим критика претходне власти, нешто да изнесу у своју корист? Могу ли да наведу име једног предузећа у Србији које данас ради и својим радницима обезбеђује плату? Савезна Република Југославија би се под ДОС-ом претворила у један логор у који би стизала хуманитарна помоћ у количини у којој то одлуче хуманитарне организације. То Српска радикална странка мора да спречи победом на изборима.

Мислимо да је било довољно времена да грађани Србије схвате да су велики посао завршили у септембру, а да други, исто тако велики и исто тако важан посао, морају да обаве у децембру. У септембру су раскрстили са Слободаном Милошевићем и његовом влашћу, у децембру морају да изаберу власт која ће их повести тако да живе боље. И то осим српских радикала не може нико. И дилема више нема. На прошлим изборима дилема је била Милошевић или Коштуница, на овим изборима је дилема Ђинђић или Шешељ. Сад грађани Србије све виде као на длану. Фаворит ДОС-а за председника Републичке владе је Зоран Ђинђић.

Какав је Зоран Ђинђић, таква ће нам бити влада и тако ћемо живети у Србији, а цела Србија зна какав је Зоран Ђинђић. И требало је да он буде носилац листе, а не да поново убацује Војислава Коштуницу као некога ко ће му извући листу. Коштуница је у септембру могао да извуче листу, у децембру и његово име ће значити исто што и име Зорана Ђинђића, Владана Батића или било кога другог из ДОС-а.

Коштуница се од њих уопште не разликује. Свако ко је веровао да се разликује у ових неколико месеци је могао да се увери о чему се ради. Хоће ли то Зоран Ђинђић да рашчисти са криминалом? Хоће ли он да заведе ред у јавним службама? Дисциплину, поштовање закона? Да реорганизује судство? Да брине о социјалној ситуацији најугроженијих категорија грађана? Ко ће то боље уради, Зоран Ђинђић или Војислав Шешељ?

Хетерогени тим Зорана Ђинђића састављен од 18 странака, или чврста, јака радикалска екипа која се већ доказала? Недовољно доказала у коалицији са СПС-ом и ЈУЛ-ом, али бар оно што смо урадили може да нам служи на част. Штета што нисмо могли више. Зато се надамо да су наше прогнозе оправдане, да су утемељене у ситуацију, у друштво и да ћемо остварити успех на децембарским изборима.

Тај успех би значао да ћемо се сигурно извући из ове зиме без икаквих последица. Тај успех би значао да ћемо сигурно спасити заједничку државу, Косово и Метохију. Да ћемо помоћи народу из Републике Српске Крајине колико год то може једна јака и стабилна држава. Да ћемо помоћи Републици Српској и тежити и довести је до уједињења са Савезном Републиком Југославијом. Тај успех значи да ћемо сарађивати са свим државама у свету које поштују принцип немешања у унутрашње послове других земаља и које су нам пријатељски наклоњене. Али, подсећам вас, ради се о републичким изборима, ми поштујемо Устав Савезне Републике Ју-

гославије. Влада Републике Србије се у те односе, изузев својих критика, примедби, понаниања посланика, неће мешати.

Зато смо вас данас позвали на конференцију за штампу, очекујемо да уз 10 прилога о ДОС-у понеко објави и неки прилог о Српској радикалној странци. Ми нисмо ни очекивали да се медији промене у односу према Српској радикалној странци, ми смо на ово навикли и то су услови под којима се већ 10 година политички боримо, а надамо се да ћемо после децембарских избора показати како изгледа и права и демократска власт.

И не треба ДОС непрекидно да нас убеђује да живимо у демократским условима, нека нас пусе да живимо, а ми ћемо знати да ли су услови демократски или нису. Чим нас непрекидно убеђују да живимо у демократским условима нешто је сумњиво.

Драган Тодоровић: Српска радикална странка је убеђена да иако није прошло много времена од октобарског пуча, да је нова ДОС-овска власт успела народу да покаже једну једину ствар, да је потпуно неспособна, да није у стању да реши ни један једини ни економски ни социјални проблем и да то народ од овакве власти не може ни да очекује.

Они, додуше, то и не крију. Од почетка јасно стављају до знања да ће њихова главна економија, да ће њихов главни програм бити економска помоћ, да ће покушати на Западу од својих ментора да испросе што више и да то што испросе дође до 23. децембра како би народу замазали очи и како би уз помоћ и те преваре покушали да добију изборе.

Мислим да данас нема никога коме апсолутно није јасно да је народ изабравши ДОС на изборима у септембру ризиковао да добије гору власт него што је била она претходна. Због тога, 23. децембра, имаће прилику да то поправи на најбољи могући начин, тако што ће гласати за Српску радикалну странку. Поготову мислим да ће му данас бити лакше да се одлучи, с обзиром да је ДОС изашао са предлогом да Зоран Ђинђић буде мандатар и мислим да је то оно што је могао најбоље да уради како би народу јасно ставио до знања шта ће бити уколико Зоран Ђинђић дође на чело Владе Републике Србије.

Мислим да данас нема човека у Србији коме није познато деловање Зорана Ђинђића и да га треба убеђивати шта ће се десити са овом државом, и шта ће се десити са овим народом. Од момента када су дошли на власт мислим да су јасно ставили до знања да од ове државе неће бити ништа, она ће бити слободно ловиште за крупни капитал, оно са чиме ова држава располаже, биће распродато, биће распродато за мале паре и наша земља ће постати економски зависник од Запада и од њихове хуманитарне помоћи.

Оно што ми данас имамо, што би могло да сачува ову државу, пре свега енергетски систем, вероватно ће за мале или никакве паре бити распродато. Оно са чиме ова држава такође располаже, са природним ресурсима и могућношћу

производње здраве хране, такође ће бити уништено. Подлогај којим ова држава располаже, са саобраћајном инфраструктуром, такође ће бити у служби страног капитала.

Нама неће остати ништа. Једини начин да се то спречи је гласање за Српску радикалну странку, како би на челу будуће владе био др Војислав Шешељ. За ово време, откако се др Војислав Шешељ бави политиком, мислим да је јасно сваком грађанину ове државе да је то једини човек који ће бити у стању да помогне да ова држава изађе из економске катастрофе и социјалне беде.

Александар Вучић: Ја ћу говорити делимично о нашем програму о ономе што нуди Српска радикална странка. Касније ћу вам рећи шта смо све учинили, односно шта смо све написали у уставној жалби поднетој Савезном уставном суду Савезне Републике Југославије поводом претходних избора.

Српска радикална странка је у 20 тачака, које представљају скраћену верзију нашег познатог радикалног програма у 100 тачака, навела основна програмска опредељења која би у дело провело 15 министарства Републичке владе, а пет тачака је општих политичких начела националне, економске и социјалне политике. Такође, видели сте и једну преамбулу у којој смо окарактерисали тренутну политичку ситуацију и рекли на који начин би Српска радикална странка повела земљу из кризе.

Оно што је интересантно, у овом програму нема шарених лажа, нема превеликих обећања као што су то чиниле друге политичке странке. Ми смо на реалној основи, на реалној бази сачинили један концепт постепеног изласка земље из економске кризе и социјалне беде. Видели сте да смо говорили о нашој, српској индустрији, за разлику од осталих странака, указали на значај и интерес у заштити српске производње. О томе једино у Србији говори Српска радикална странка, остале то као да уопште не интересује.

Ми морамо да заштитимо стратешке гране наше привреде, посебно пољопривредну производњу и индустријске ком-

плексе који запошљавају огроман број радника, као што су "Застава", "Слобода", наменска индустрија у многим градовима наше земље и тако даље.

Не можемо се, на крају 20. века понашати потпуно либерално без икаквих примеса социјалне државе, зато што ће преко пола милиона људи остати без посла. Српска радикална странка то не сме и то неће да дозволи и ми смо против тога. И то је у нашем програму потпуно јасно речено.

Даље, неопходне су реформе у свим социјалним службама, у здравству, у просвети. Мере социјалне политике морају бити засноване на другачијим основама. Што се тиче пензија, ми морамо променити систем осигурања, да не буде више искључиво обавезни систем осигурања, већ добровољни систем осигурања, да се пензије финансирају из такозваног капиталног фонда. Ви знате да ми до сада уопште нисмо имали фонд за пензијско и инвалидско осигурање, већ су пензије исплаћиване из пара буџетских фискалних средстава, значи, ми сматрамо да треба да се створи један фонд, да тај фонд оплођује капитал и да тај вишак вредности служи за исплату пензија. На тај начин ће држава најмање губити, а пензионери највише добити.

Даље, Српска радикална странка нуди једну потпуно политичку стабилност, за разлику од свих осталих, у сфери друштвених делатности. Нудимо приватизацију, али једну праведну и правичну приватизацију за разлику од осталих политичких странака и у сфери информисања и у сфери културе и науке. Сматрамо да бисмо на тај начин потпуно разбили монополе појединих медијских кућа, али истовремено да бисмо разбили монополе појединих научних института који узимају огроман новац држави, а држави не доносе готово ништа добро.

То је, дакле, оно што Српска радикална странка нуди грађанима и народу Србије, што се разликује од онога што нуде сви остали у нашој земљи.

Поднели смо жалбу Савезном уставном суду, ја ћу вам показати то. То је

Дилема избора: Шешељ или Ђинђић

уставна жалба на 250 страна и мислим да је ово до сада најобимнија уставна жалба која је стигла на адресу Савезног уставног суда. То је због поврде слободе и права човека и грађанина утврђених Уставом Савезне Републике Југославије и то почињених појединачним актима и радњама органа за провођење избора у 2000. години.

Ми смо ову уставну жалбу поделили у неколико целина, ви ћете се са њом детаљније упознати у наредним данима и месецима, јер очекујемо да Савезни уставни суд закаже јавну расправу. Ово представља једно право сведочанство о изборима који су одржани у септембру, о свим претходним изборним радњама, о самој изборној кампањи, о поступку избора, провођењу гласања након избора, о свему што се дешавало, о комплетним притисцима на чланове Српске радикалне странке. Дакле, подељена је у три дела.

Први део говори о конкретним појединачним радњама органа, пре свега Министарства унутрашњих послова уперених против припадника Српске радикалне странке. Други део говори о апсолутној медијској блокади и сатанизацији Српске радикалне странке, и то не само до стране државних медија, јер таква обавеза у Уставу постоји за све медије, већ и оних који су себе називали независним, против једне политичке странке.

Трећи део говори искључиво о кршењу изборне процедуре. О свему ономе што се дешавало на дан избора. О томе како члановима Српске радикалне странке није допуштан рад у проширеном саставу бирачких одбора, како су малтретирани, како су уклањани. Ту су и докази о покушају фалсификата, затим и о раду свих изборних комисија, посебно Савезне изборне комисије. А дат је и детаљан приказ свега онога што се дешавало у изборним поступцима и изборним радњама на изборима 1997. године.

Једно заиста право сведочанство, као једна права бела књига о свему што се збивало у претходним изборним кампањама. Видећемо како ће на то гледати Савезни уставни суд, јер овде стоје чисти докази са саслушањама сведока, с њиховим писменим изјавама о томе да су ти избори били апсолутно нередовни. Ми се надамо да неки следећи избори неће бити ни случајно као што су били они 24. септембра или не дај Боже као што тече ова кампања за изборе 23. децембра.

Новинар: Можете ли да прокоментаришете своју медијску кампању?

Томислав Николић: Ми имамо веома редуковану предизборну кампању у знатно лошијим условима него што су били за септембарске изборе. Ни тада нисмо рачунали на било какву кампању на државним медијима и на медијима локалне самоуправе, који су били под контролом СПС-а или тадашње коалиције "Заједно". Ми ни данас немамо никаквих могућности за кампању на државним медијима и на медијима локалне самоуправе. Међутим, овог пута је још горе зато што је ДОС својим понашањем заплашио скоро све власнике приватних

телевизија и радио-станица у Србији, тако да се не усуђују да дају термине Српској радикалној странци.

Притисци, претње и утене су различити. Најпре су организовали напад на телевизију "Вујић" Ваљево после гостовања председника др Војислава Шешеља. То је био знак осталим телевизијама да то, уколико се појаве радикали, може да се понови широм Србије. А онда непрекидно зову телефоном.

Ви знате да многи медији немају одговарајуће дозволе државних органа, а најчешће због हुтања државне администрације, које се отегло годинама уназад, на достављен захтев за доделу фреквенције и неорганизовања конкурса за доделу фреквенција. Многи рале у полуправном стању. И свако од њих размишља о томе хоће ли му сутра доћи инспектори из Савезног министарства телекомуникација и затворити телевизију, тако да се ми осећамо, безмало, као лавови у кавезу.

Кампања се примакла на петнаестак дана пред изборе, а ми понекад имамо и по три дана слободна, то се раније није дешавало. Ја сам у председничкој кампањи, на септембарским изборима, у 45 дана имао скоро 100 емисија на различитим радио или телевизијским станицама. Данас на прсте обе руке могу да избројим колико сам до сада имао могућности да представим програм Српске радикалне странке. Исти је случај и са осталим страначким активистима који су задужени да на медијима представљају програм странке.

Очекујемо да државна телевизија коначно вечерас отпочне са организацијом окупних столова и да, за разлику од социјалистичке државне телевизије, то не прекине после прве седнице окупног стола. Очекивали смо да ће и медији локалне самоуправе организовати сучељавање политичких странака тим пре што они који их сада држе тврде да су најбољи и да се не боје никаквог сучељавања. Тога нема, а кампања у дневном штампаним постала је бесомучна у корист ДОС-а.

Александар Вучић ће вам само један пример навести, али избори су, отприлике, већ завршени. Први пут неко у Србији на месец дана пред изборе, на 15 дана пред изборе тврди да су избори већ завршени, само је битно колико ће потпредседника владе имати ДОС у новом саставу. Зато што сваки председник странке из ДОС-а хоће да буде потпредседник Владе. Отприлике ово ће бити влада која ће имати једног председника и 18 потпредседника. И ако буде још нешто мало министара, таман Алибаба и 40 разбојника. И то чека Србију и то новине већ, као готову ствар, саопштавају.

Коалиција која је на савезном нивоу, до септембарских избора, била на власти, коалиција СПС, ЈУЛ, Српска радикална странка, СНП и СНС и на септембарским изборима имала је већину. Није била више могућа таква коалиција, али то је знак новинарима који се у политику разумеју, да пре избора ништа није решено. О победи ДОС-а говорите уколико до ње дође и о томе можете податке од Српске радикалне странке да до-

бијете већ 24. децембра. Бар ми никада писмо фалсификовали, крили, лагали, обмањивали и чекали да неко за нас покраде и објави неке друге резултате.

Али о томе заиста свако поштен може да говори 24. а многи од новинара више не кажу - уколико ДОС победи биће тако и тако, него кажу биће тако и тако. Овај ће бити председник, тако да кампања не личи на демократске кампање, али ми нисмо ни очекивали демократску кампању.

Чим је та коалиција у назив ставила реч демократски. То личи на оно дете које је на табли нацртало коња, па види да не личи, па је испод написало, ово је коњ. Тако су и они написали да су они демократе, уместо да пуште нас да ми сами решимо јесу ли демократе или нису.

Александар Вучић: Ја бих вам само, ако ми дозволите, нешто показао и рекао око ове медијске кампање о којој је причао Томислав Николић. Дешава се нешто што је готово потпуно невероватно. Дешава се нешто што није било у Србији у претходних 10 година. Да на сва уста говоре о демократским условима за предствљање политичких субјеката, политичких чинилаца, а да тога уопште нема. Нема ниједне новине у Србији, централне ниједне дневне новине која није апсолутно у рукама ДОС-а, нема апсолутно ниједне телевизије која није у рукама ДОС-а. Нема ниједног радија који није у рукама ДОС-а. Показашу вам нешто што представља врхунац цинизма, безобразлука, безобзирности. Нешто што се, чини ми се, на политичкој сцени света није догодило.

Погледајте, ово је данашња "Политика", насловна страна, ово је у ствари "Досолитика", али пише још Политика. Као што је некада била "Јулитика". Погледајте шта овде пише - премијерске муке Зорана Ђинђића. Тај човек је већ постао премијер. Поставља се питање - ко смо то ми да им кваримо идилу, па да излазимо на изборе? Каже Коштуница и Ђинђић траже будућег министра полиције. То је на насловној страни. Да видимо да ли ће сутра на насловној страни бити Шешељ и Николић траже будућег министра полиције. Верујете ли да ће бити или ће писати премијерске муке. Неће. Нека ми неко покаже у свету пример оваквог безобразлука, овакве безобзирности, а такве су све новине.

Ово смо показали зато што је овде већински државни капитал. Оно што су покрали, нека рачунају, када дође нормална државна власт то неће моћи да уважи. На овакав начин се неко понаша у изборној кампањи а говори о демократским условима. Ово је позив на линч свих оних који се супротстављају томе. Побите оне који мисле другачије, побите оне који нису за ДОС. Замислите, неко се други дрзнуо да кандидује некога и да понуди нешто друго народу. Да ли се икада у историји света нешто слично догодило у изборној кампањи. Нигде и никада у свету сличан пример нећете наћи.

ЈЕДНОУМЉЕ У СРПСКИМ МЕДИЈИМА

14. децембар 2000. године

Др Шешел: Даме и господо, предизборна кампања протиче у одсуству озбиљних расправа о економским и социјалним питањима и проблемима. Једино Српска радикална странка има конкретан програм како се ти проблеми могу решити и једино је Српска радикална странка спремна да са свим релевантним политичким субјектима о томе разговара.

Једноумље које је поново завладало на српским медијима спречава сваки озбиљан разговор. Нова титоистичка острашћеност оних који управљају државом, а на власт су дошли, пре свега, путем, а не само изборним резултатима из септембра месеца, показује одсуство компетентности и стручности. Функције се деле по томе, ко има јаче лактове или ко први шчепа аутоматску пушку па се угнезди у установу, односно институцију система.

Поред економских и социјалних проблема наша држава је и даље у великој egzистенцијалној опасности и ту се ништа битно није променило сменом у октобру месецу. Настојања западних сила иду у истом оном правцу којим су ишла у протеклих десет година. А членици ДОС-овског режима, како видимо, већ су спремни на компромисе са шиптарским сепаратистима. У Прешеви су вођени разговори између Човића и Ризе Халимија о аутономији јужних српских општина где живи шиптарска национална мањина. То говори о пројекту пред којим се налазимо, пројекту даље цепања Србије.

У Војводини то разбијање иде у два правца. Један правац води Ненад Чанак у односу на целу Војводину, он се појавио и са захтевом да и Војводина учествује у решавању питања сукоба као равноправна наследница бивше СФРЈ, а паралелно с њим, седам општина на северу Војводине где живе припадници мађарске националне мањине у највећем броју, Јожеф Каса припрема за стварање специјалног статуса како планира у првој фази под називом заједница општина Панонија.

У Рашкој области се сличан процес одвија и у неким деловима Рашке области, само што није запуцало. То су околности у којима се води предизборна кампања и очигледно је да никоме заправо данас у Србији није до праве кампање, до митинга, јавних трибина и тако даље. Народ је уплашен материјалним egzистенцијалним питањима, али и питањима националног и државног одржања. И народ, као господар сопствене судбине треба да своју вољу изрази непри-

косновено и на следећим изборима, ми, српски радикали, смо убеђени да сигурну руку, чврсту руку, дисциплиновану, компетентну, стручну може пружити само Српска радикална странка.

Новинар: Да ли би могли да ми кажете како ви видите структуру будућег српског парламента? Конкретно када је реч о процентима, колико се надате да ће радикали добити?

Др Шешел: Српска радикална странка је исувише озбиљна политичка партија да бисмо ми улазили у такве футуристичке прогнозе. Ми се сучељавамо свакодневно са разним лажним истраживањима јавних мњења која се наручују, а видели смо из овог фељтона који је објављен у "Блицу" и "Гласу јавности" како се организују и плаћају истраживања јавног мњења, како су то све Американци темпирали као средство политичке борбе. Мислим на овај чланак који је пренесен у неколико наставака из "Вашингтон поста". Раније смо видели шта о томе пише "Нувел опсерватор", још раније шта пише "Сандеј тајмс" тако да ту више никаквих илузија нема. У сваком случају децембарски избори су једна врста прекретнице.

Ми не верујемо тим нарученим истраживањима по којима истраживачи воде рачуна да задвоље интересе, потребе и жеље наручилаца истраживања, а до самог дана избора, наравно, не могу се знати резултати. Ако вас интересују они прави најистинитији, најтачнији резултати онда ћете их прво добити у току изборне ноћи овде у седишту Српске радикалне странке. Јер наш изборни штаб је најбољи, најквалитетнији и најквалификованији.

Новинар: Господине Шешел, најављена је замена теза да је ислам највећа опасност, да постоји сукоб Срба са исламом, односно православља са исламом и то је господин Јефтић рекао на "Студију Б", и на "Палми", па је чак и господин Матић у Скупштини Србије рекао да је све ово што се дешава на Југу Србије у ствари продор ислама. Како мислите да може да се супротстави тој замени теза и како народ да зна ко је прави непријатељ?

Др Шешел: Нашу земљу и наш народ уништавају Американци, инструментализујући Хрвате, инструментализујући босанске муслимане, инструментализујући Шиптаре на Косову и Метохији, инструментализујући део муслимана у Санџаку, инструментализујући део припадника мађарске националне мањине у Војводини, али и инструментализујући један велики број српских политичара који припадају прозападним политичким партијама. Као што не можемо да понашање странака које сле-

де издајничку политику долвовања НАТО-у да оптужимо цели српски народ, тако не можемо ни припаднике других народности да оптужимо за оно што раде неки експоненти америчке политике, а који су њихови сународници.

Овде је све јасно. Било је проблема са исламским фундаментализмом на подручју Босне и Херцеговине, било је муџахедина из неких муслиманских земаља који су овде долазили да воде пихад против српског народа. Међутим, то је увек био сувише мали број људи да би могао да пружи уверљиву слику о правом стању на терену. Сунгтин је у америчкој политици и у америчким манипулацијама. Не заборавите и Осаму Бин Ладен је некада био амерички експонент, док је трајао грађански рат у Авганистану. Међутим, када су фундаменталисти победили у Авганистану, онда су се откачили од Американца и сад је Американцима Осаму Бин Ладен главни непријатељ на свету. То говори како се манипулације могу осветити самим Американцима и како им се могу разбити о главу.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми сматрамо да са већином исламских земаља треба да имамо што боље односе и да треба јасно разграничити ислам као веру која је једна од доминантних светских религија у односу на фундаменталистички ислам који је једна врста тоталитарне идеологије, али чији је пандам и фундаменталистичко хришћанство. Није европска цивилизација била имуна ни од такве варијанте. Ми једноставно не прихватамо верске фанатике ни једне врсте, ми смо присталице секуларне државе. Грађанског друштва у правом смислу речи, али и заштите српских националних интереса.

Српска радикална странка, са своје стране, увек је пружала допринос изградњи што бољих односа са муслиманским државама и мислимо, у протеклих десет година, да се ситуација на том плану побољшавала. У почетку, када је избио рат у Босни, многе муслиманске земље нису знале праву ситуацију на Балкану и доста су некретички стале на страну босанских муслимана. Међутим, постепено су схватале да су и босански муслимани главне жртве овога рата, јер су били искључиво инструмент у америчким рукама. И највише су страдали због тога провели америчку политику.

Новинар: Господине Шешел, да ли ће радикали ловући предизборни спот због најављене тужбе Срђана Карановића и Зорана Симејановића због политичких мотива из филма "Грлом у јагоде"?

Др Шешел: Па ми једва чекамо такву тужбу, не пада нам ни на крај памети, с

обзиром да никаква права ни Карано-вића ни осталих нису повређена. Ми смо, да вам искрено кажем, и хтели да се мало прашине дигне по том питању, јер наш телевизијски спот је пародија на сличан спот који је својевремено користио ДОС, односно Отпор.

Чак је подударна и фабула самог спота, музику нико није преотео, нисмо ми рекли – е то није њихово него је наше. Реч је о инсерту, а не целовитом извођењу. Реч је о једној суптилној измени коју подразумева пародија и на крају крајева то није коришћено у комерцијалне сврхе. Да смо ми то користили у комерцијалне сврхе, онда би аутор музике имао право да захтева учешће у профиту. Пошто то није коришћено у комерцијалне сврхе, једноставно је немогуће да било шта издејствује преко суда. Али би било интересантно да водимо такву

и мотиви су веома слични, али цели спот је замишљен као једна пародија. И једним ироничним тоном је порука саопштена јавности. Победила је демократија, а ми сви знамо да никаква демократија није победила, је ли тако? Па се онда набраја шта то значи победила демократија, окречена америчка амбасада, шиптари заузели многе делове српске територије, цене скочиле, Фљора Бровина пуштена из затвора, виде се зграде у центру Београда како горе и тако даље.

То је једна типична пародија и мене заиста изненађује што људи који би требало да су за то верзирани иду нам заправо на руку, јер они имају већи публицитет него што смо ми икада, од када је ДОС-овска булдожер демократија победила, имали у дневним новинама. Извештаји у данашњим дневним новинама са њихове конференције су че-

дао и сад је нестало. Можда је с неким и поделио.

Новинар: Док сте били у Влади, да ли сте имали увид у то да ли постоји или не постоји?

Др Шешељ: Злато постоји, налази се у Базелу, а како је Млађан Динкић био у стању са аутоматским пушкама да отме Народну банку Југославије за очекивати је да је у стању и да прода српско злато и да каже нема више злата. И то може да уради. Знате, једном криминалац, увек криминалац.

Новинар: Друго питање, да ли вам се чини да се новац мења без потребе, да је требало да се појави у већим апоенима, на пример од 500 динара и тако даље. Јер, колико ја знам, замена новчаница доста кошта?

Др Шешељ: Ево о чему се ради. ДОС је пожурио уочи избора да изађе са

ДОСОВ КАЛЕНДАР

НОВЕМБАР						
Н	П	У	С	Ч	П	С
			1	2	3	4
5	?	?	?	?	?	?
?	?	?	?	?	?	?
?	?	?	?	?	?	?
?	?	?	?	?	?	?

грађанску парницу.

И друго, сетите се колико је ДОС користио музику из филмова Клинта Иствуда из оних италијанских шпагети вестерна, једну карактеристичну музику, а то никоме није сметало. Мислим и овај Б292 да то користи скоро свакодневно за своје политичко-пропагандне емисије. То је нешто што није недозвољено у области јавних медија. Шта би било недозвољено? Недозвољено је у целости емитовати нечији филм или други интелектуални продукт, а не исплатити надокнаду за то и недозвољено би било да делове туђег интелектуалног продукта неко прикаже као своје. Овде једноставно није такав случај. То јесте музика која је веома, веома слична

тири, пет до шест пута већи него што су ваши извештаји у тим истим новинама са наших конференција.

Новинар: Један коментар, та музика мислим да није ауторска има слична арапска музика која је стара већ 30 година. И то може да се докаже.

Др Шешељ: Па, знате ако дође до судског процеса то ће бити врло интересно. Да видимо какви су то генијални композитори од кога су они позајмљивали инсерте.

Новинар: Господин Динкић је рекао да не постоји злато Краљевине Југославије, да је то злато нестало. Дали ви знате нешто везано за то и да ли је то тачно?

Др Шешељ: Не би ме изненадило да је Млађан Динкић то злато неке пре-

новим новчаницама и те новчанице ће бити врло лоше урађене. Папир је изузетно квалитетан, Народна банка Југославије је раније створила те залихе изузетно квалитетног папира који је увозни и који је предвиђен за штампање новчаница, али штампа је веома примитивна, јер се ДОС-овцима журило да што пре изађу са тим новчаницама. То је требало да се ради још неколико месеци, да буде квалитетна штампа и да новчанице буду заштићене на тај начин од фалсификовања. Квалитет штампе је према нашим информацијама веома, веома лош и то служи само за пропагандне сврхе пред изборе.

НЕРЕГУЛАРНА ИЗБОРНА КАМПАЊА

19. децембар 2000. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Српска радикална странка с оптимизмом очекује републичке парламентарне изборе у следећу суботу. Ми сматрамо да су, иако је предизборна кампања била прилично нередгуларна, што се тиче, пре свега, понашања медија који су буквално сви под контролом ДОС-овске власти, а једномље је израженије него у време владавине левичарских партија, српски радикали успешно упозорили грађане наше земље на све изазове пред којима стојимо, на све опасности које се надијају над нашом судбином, над нашом државом. Ми мислимо да народ неће подлећи ни празним обећањима, ни емоцијама и да је један проблем решен на септембарским изборима, али и да је решавање тог једног проблема одмах отворило десетине нових.

Празна обећања не значе ништа. Видело се да са Запада не стиже нека озбиљнија помоћ, видело се да је шест милијарди долара била најобичнија предизборна лаж, видело се да нам предстоји ослањање скоро искључиво на сопствене снаге. Запад наставља антисрпску политику. Његов је циљ цепање Србије. Американци су организовали упад шиптарских терориста у општине Бујановац и Прешево. Американци организују побуну у Рашкој области, односно Сандаку и Американци организују у два правца продор сепаратистичких тенденција у Војводини. У оном правцу који персонализује Ненад Чанак и у оном правцу који персонализује Ложеф Каса.

У економском смислу, Запад нам припрема судбину по узору на Румунију, Бугарску и Македонију. Ми то морамо избећи. Српски радикали су показали народу да у потпуности разумеју ситуацију у којој се налазимо, да су спремни и способни да се ставе у службу свога народа и да проблеме стрпљиво, постепено, али успешно решавају.

Ми смо спремни на принципијелне договоре са свим осталим партијама. То значи, не са левичарским партијама као што је то било у претходном мандату, јер је та коалиција пукла и пре претходних избора, али смо спремни на Владу националног јединства, у којој би биле све политичке партије. Српски радикали би захваљујући најквалитетнијим кадровима, у тој влади могли да пруже максимум.

Пред нама је могућност политичких компромиса или хаоса. Српски радикали радије прихватају политичке компромисе, ми сматрамо да се хаос мора избећи. ДОС нуди хаос и ако би којом несрећом сам ДОС победио на изборима,

ми бисмо имали организовани хаос. Видело се то јуче по једној, наизглед обичној емисији на телевизији "Политика". Реч је о сучељавању четири најозбиљније политичке партије. Ја сам био као представник Српске радикалне странке, др Бојан Димитријевић као представник СПО-а, Дмитар Шегрт као представник СПС-а и дошао је професор Јован Ранковић као представник ДОС-а. Емисија је трајала пола сата, а онда је проглашена пауза од два, три минута, да се прочитају нове вести. У току читања вести упала Александар Влаховић, директор фирме "Дилоит енд туш", а одлази Јован Ранковић, он седа на његово место. Дакле, очигледно је какав је хаос у самом ДОС-у. Неко је одлучио из ДОС-а да иде Јован Ранковић, а онда је неко опозвао ту одлуку и интервенисао код директора, или код онога ко управља компанијом "Политика", да се изврши смена у току саме емисије. Можете мислити како је понижен изгледао професор Ранковић, није било нимало пријатније ни Александру Влаховићу, вероватно ни он сам није учествовао у тој ујурми, али то показује какви су односи међу странкама у ДОС-у.

Ако ДОС буде доминантан на политичкој сцени, ми ћемо имати грђе расправе, раздоре и сукобе него у време осме седнице. А пошто и у ДОС-у преовлађују стари комунисти и титоисти ми знамо какве су њихове методе политичких обрачуна. Због будућности Србије не би ваљало да ниједна странка сама освоји апсолутну већину. За будућност Србије добро би било да странке буду принуђене да траже компромисна решења, да усаглашавају ставове, да трагају за заједничким језиком. А то би помогло и ДОС-у да среди стање и у својим редовима и да се ослободи својевременог баласта који је сам себи натоварио.

Слепо слеђење америчке политике или политике НАТО-а показало се као погрешно. Колико год да је Коштунница направио компромиса са Западом, или уступака Американцима, су му то узвратили нападом на југ Србије.

Коштунница је данас оно што је Биљана Плавшић била у Републици Српској пре неколико година. Дочекана је са одушевљењем, сви су били за њу осим српских радикала. Многи СДС-овци прелазили су из своје странке и прикључивали се њој. Сада је навала из СПС-а и ЈУЛ-а у ДОС и тако даље. Хваљена у западним медијима, уздизана у небеса. Примали су је сви западни државници, долазили јој у Бањалуку, а онда је упропастила Републику Српску и на крају остала понижена, ојађена, одбачена. То ће бити судбина и Коштуннице с тим што код њега то неће трајати три године, то

ће се десити много брже, јер копија увек краће траје од оригинала у историји.

Новинар: Прво, како видите данашњу седницу Савета безбедности и даљи развој догађаја на југу Србије?

Друго, каква је ваша прогноза изборних резултата уопште и посебно ваше странке?

Др Шешељ: Од Савета безбедности не очекујемо ништа добро, чак и ако опет буде издато неко председничко саопштење, оно само по себи ништа не значи. Да ли ће доћи до резолуције Савета безбедности не можемо да кажемо ни да ни не, мало је вероватно. Али и та резолуција опет неће бити заснована на чињеничном стању на терену, на суштини проблема, него ће инсистирати на двема странама у сукобу. И шта би то могло да се деси, да се прво тражи обустава ватре, да се тражи да Шиптари повуку тешко наоружање, али да територија коју су заузели остане под њиховом контролом. То је оно што је највероватније. Наравно, није паметно да се упуштамо у детаљније прогнозе пошто је та седница тек пред нама, колико сутра ћемо знати какав је њен исход. Али, из досадашњег искуства, знамо да се од Савета безбедности ништа добро не може очекивати.

Што се тиче изборних резултата, не волимо да дајемо такве прогнозе, смејемо се истраживањима јавног мњења, јер знамо да су неистинита, лажна, да истраживања јавног мњења увек повлађују жељама оних који таква истраживања наруче или плаћају. Што се тиче Српске радикалне странке, увек су слагали за ових десет година, увек. И прошли пут су слагали, рекли су да ћемо имати 5% а имали смо 11%. Како да их онда озбиљно третирамо, никада нису погодили, нису никада ни приближно утврдили колико ћемо имати на изборима.

Из овога чланка објављеног у "Вашингтон посту", видело се да Американци систематски финансирају и та истраживања јавног мњења, да дају паре агенцијама које то раде и та истраживања јавног мњења су један облик специјалног субверзивног рата против наше земље.

По свему судећи следећи парламент Србије ће имати четири, највише пет странака. Остаће Српска радикална странка, ДОС, социјалисти, претпостављамо СПО и тешко још једна од ове четири странке да се пробије, остаје то да видимо. Што се тиче односа снага међу тим странкама, ми очекујемо раст српских радикала у односу на септембарске изборе, а по нашем мишљењу ДОС не може да има више него што је имао у септембру. У септембру је имао непуна 43%. Ништа се набоље није променило само нагоре. Какав ће бити распоред међу тим странкама остаје да се види, не

бисмо улазили у бројчане неке показатеље. И СПС ће вероватно да слаби, пошто су се отцепили Вучелић, Љилић, ЈУЛ излази самостало то је већ неких 7, 8% гласова у старту мање у односу на оних 35%, а вероватни има и доста бежана у ДОС, али ће из ДОС-а да се врати много оних који су раније били наши гласачи, а љутили су се што смо ушли у коалицију са левичарским партијама па су у септембру гласали против Милошевића. То је доста комплексно питање и нема тог мозга који би успео да проникне, неком детаљном анализом, до конкретних бројчаних омера. Мислим да ће се људи, по питању за кога ће се одредити на овим изборима, ломити до самог дана избора и да многи до бирачког места заправо неће бити начисто за кога ће гласати, а онда ће да се одреде. Уосталом, прве праве резултате имаћете овде у седишту Српске радикалне странке, а са 2% извештаја са бирачких места ми већ знамо однос снага који траје до краја, ви знате како квалитетно ради наш изборни штаб и да ту заправо грешке готово не може да буде.

Новинар: Значи, ви нисте спремни ни на какве коалиције, али у случају могућности формирања Владе народног јединства, ви сте спремни на то?

Др Шешељ: Ми смо рекли само за једну коалицију да нисмо спремни. То је ова у којој смо били у протекле две и по године. Јер да је она била на здравим основама не би љукла пред саме изборе, је ли тако? Али о некој широј коалицији, начелно бисмо могли да разговарамо и мислимо да би у томе улога Српске радикалне странке била наглашеног значаја. Али не вреди пре избора, да видимо прво ко ће бити у парламенту, какав ће бити омер снага, па ћемо се онда изјашњавати и вероватно следи период међустраначких консултација.

Новинар: Каква је по вама судбина господина Милошевића и наравно да ли ће његова судбина бити судбина СПС-а?

Др Шешељ: Што се тиче Српске радикалне странке, ми се не мешамо у то ко ће бити на челу СПС-а. То је унутрашња ствар СПС-а. Што се тиче Слободана Милошевића ми не показујемо никакву осветљубивост. Кад погледате садашње лидере ДОС-а ниједан од њих није био у Милошевићевом затвору, а ми, српски радикали, смо били. Што се мене лично тиче ја сам био 4 пута. Осветљубивости нема. Сваки грађанин мора да одговара пред законом за своје евентуално противправно понашање и то треба да важи за све грађане подједнако. Не сме политика да се меша у сферу правосуђа. Очигледно да постоје неке политичке страсти које се још нису утасиле, чак се свремена на време потенцирају и које могу нанети велику штету правном поретку. Оно где је дефинитивно јасан став Српске радикалне странке то је по питању Хаашког трибунала, ми смо апсолутно против да се било који Србин тамо испоручује.

Што се тиче унутрашњег правосудног система, не сме се судити политичарима, може се судити само криминалцима.

Ако је политичар криминалац мора му се судити за сасвим конкретна кривична дела која се могу доказати, као што се доказују сваком другом. То је принцип јелан став Српске радикалне странке и ми од тога нећемо одступати.

Против смо, дакле, позивања да се неко хапси, па кад се ухули онда ће се видети има ли кривице или нема. Мора се унапред имати нешто на располагању да би се издало решење о хапшењу. Они који се залажу за таква решења, ништа конкретно нису понудили. Дакле, никога нећемо некритички бранити, али у сваком конкретном случају тражимо да се строго поштује Закон о кривичном поступку и да се инсистира на материјалном бићу кривичног дела, а не на идеолошким ставовима или политичким одлукама.

Новинар: Како коментаришете штампање нових новчаница? Да ли мислите да је то било неопходно чинити? Да ли имате информацију колико то кошта?

Др Шешељ: То апсолутно није било неопходно. То је урађено искључиво у пропагандне сврхе пред ове изборе. Не знам тачно колико кошта, али кошта много. Велики износ новца је раније дат за набавку скупог папира. Папир је квалитетан, али је штампа крајње некавалитетна. Реч је, мислим, искључиво о офсетној штампи, нема дубоке лампе тако да се те новчанице веома лако могу фалсификовати. Оне су по слабом квалитету доста сличне новчаницама Анте Марковића, ако се сећате, које је он својевремено узео из ратних резерви. Имали смо једну серију новчаница из ратних резерви које су биле веома лошег квалитета.

И ово је бесмислено. Требало је прво стабилизovati економију, па створити услове за деноминацију динара, па онда, евентуално, ићи на штампање нових динара. А овако се прави само један пропагандни трик пред изборе. Као што је и пропагандни трик конвертибилни динар. Динар наравно није конвертибилан, пробајте било где у свету да мењате динар у мењачницама, па ћете видети колико је конвертибилан. То је само једна флоскула пред изборе. Не може у овако пропаљој економији динар бити конвертибилан. Динар је конвертибилан само тамо где је здрава економија.

Новинар: Колико сам ја схватио већ је била припремљена промена новчаница.

Др Шешељ: Не, припремљен је само папир, а за штампу је требало бар три, четири месеца оставити, пошто ту треба да се промени неколико модела штампе, комбинација, а ово је рађено на брзину, наврат - нанос и зато је лош квалитет.

Новинар: Реците ми какве су ваше прогнозе у вези ситуације на југу Србије? Шта мислите како ће се све то завршити?

Др Шешељ: Ту нема много разлога за оптимизам. Шиптари су заузели део наше територије, више од 200 квадратних километара, то је више од 20 хиљада хектара и они имају подршку Американца да остану на том подручју. Они планирају да иду даље, да заузму Бујанован

и Медвеђу. Уколико заузму Бујанован и Медвеђу извршиће мобилизацију тамошњег шиптарског становништва и имаће више од 50 хиљада људи под оружјем. Сад их има око 5 хиљада на том заузетом подручју. Њихов је стратешки циљ да пресеку комуникацију између Врања и Скопља. Југ Србије је онда потпуно одсечен. Америка је намера да на тај начин мало уцењују и Западну Европу и ту су на удару интереси централно-европских земаља, чак и Немачки интереси и Американци настоје, ако ништа, да постигну уступке на неком другом плану, уколико се Европа озбиљније побуни против прекидања те комуникације. Вероватно ће тражити много веће учешће Европске уније у финансирању америчких трупа на Косову или нешто слично. Али, очигледно се разне игре играју у којима смо ми само пиони.

Новинар: Да ли то значи да ескалација шиптарског тероризма има апетита да заузме још веће територије него што је Косово и Метохија?

Др Шешељ: Има, наравно, видели сте да су Шиптари посебно сада активни и у Црној Гори и тамо су поднели захтев да се промени Устав Црне Горе, да се промени структура парламента, да се успостави дводомни парламент, као парламент федералне државе и да у Горњем дому буду заступљени представници националних заједница. Они траже федерализацију Црне Горе као увод у даље отцепљење. Американци спремају побуну муслиманских фундаменталиста на подручју Рашке области, односно Санџака и на препад планирају до пролећа да заузму неколико села, евентуално неки град, могуће Тутин и да онда инсистирају на прекиду ватре, на преговорима двеју страна и тако даље. Све по истом шаблону. Американци ће можда сад да стану док се изврши смена администрације у Вашингтону, то је до 20. јануара, али по овом спољно политичком питању не очекујемо битне измене. Јер, главну реч у спољно-политички не води америчка администрација, не води амерички председник води трилатерална комисија. Клинтон је прошле године у време бомбардовања мало искочио из оквира које је поставила трилатерална комисија, она није хтела отворено бомбардовање, она је хтела суптилним методама и притисцима да постигне свој циљ и због тога је Хенри Кисинџер критиковао бомбардовање. А Хенри Кисинџер је један од кључних људи трилатералне комисије. Пошто су сад републиканци победили на изборима, републиканци су много више заступљени у трилатералној комисији него демократе. Политика трилатералне комисије биће наглашенија у понашању америчке администрације. Мишљења сам да нам не прети ново бомбардовање, али да ће даље атаковати на нашу територију и да ће на терену да траже топовско место, попут Шиптара на Косову, муслимана у Рашкој области и припадника, вероватно, и неких других етничких заједница, ако им се укаже потреба.

ОСПОРАВАЊЕ РЕПУБЛИЧКИХ ИЗБОРА

28. децембар 2000. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Српска радикална странка ће у складу са законом оспоравати и републичке изборе. Републички избори нису проведени у складу са законом, није било јединственог бирачког списка, а овог пута је морало да буде. Иако су чланови Изборне комисије из Српске радикалне странке непрекидно инсистирали да се утврди јединствен бирачки списак, остатак Изборне комисије и државни органи су то тенденциозно избегавали. Без јединственог бирачког списка не може бити регуларних избора.

Изборе ћемо оспоравати и због стања у медијима у предизборној кампањи, а пре свега због кршења изборног ћутања, чак је и Скупштина Војводине заседала у време изборног ћутања уз директан телевизијски пренос на РТС-у. То се једноставно не може толерисати и ДОС се понаша на исти начин на који су се раније понашали и социјалисти. Ту принципијелне разлике нема.

Ми пред Савезним уставним судом оспоравамо и септембарске изборе, прво приговор подносимо Републичкој изборној комисији, он је јуче поднесен, а онда настављамо пред Врховним и пред Уставним судом Србије да то питање решавамо. Српска радикална странка је упозоравала јавност да се влашћу ДОС-а долази заправо до власти хаоса, јавашлука, корупције и криминала.

Електричне енергије нема и неће је бити. Неће је бити све до пролећа из више разлога. Прво, због неспособности ДОС-овског руководства које је на челу Електропивреде довело најгоре криминалне из ранијег времена, које смо ми са тешком муком отерали са руководних функција.

Друго, зато што је руководство ДОС-а неспособно да организује производњу електричне енергије. Треће, зато што су приликом штрајка у Колубарским рудницима, који су организовали ДОС-овци, поломљене најзначајније машине за експлоатацију угља и те машине још не могу да се поправе. Наравно, и лоши метеоролошки услови томе доприносе, али они нису ни једини, ни главни, ни довољно озбољан разлог.

Српска радикална странка наставља да упозорава српску јавност о збивањима на подручју Војводине где су сепаратистичке тенденције све очигледније и где је већ израђен један документ о коме је требало Скупштина да расправља уочи самих избора, па су неке партије из ДОС-а тражиле да се то одложи да се не би иритирао народ пред саме изборе. Реч је о декларацији о неотуђивим, сувереним правима грађана и народа Војводи-

не. Српска радикална странка детаљно проучава сва та збивања у Војводини и људи из наше странке почели су да раде елаборат о свим тим збивањима, а ја ћу вас данас упознати са неким почетним информацијама које су саставни део тог елабората који се још ради.

Прочитаћу један текст који није сувише опширан и који су радили наши људи који су то све проучавали и који су ушли у та актуелна збивања у Војводини. Одмах након рушења режима Слободана Милошевића, 5. октобра, стари аутономашки кругови су се повампирили, окупили и организовали. Након неколико дана је створена невидљива експертска група која је добила задатак да припреми све нормативне акте државе Војводине.

Пандан тој невидљивој експертској групи је званична експертска група Извршног већа Војводине. Не види се потпуно прецизно ко све и са каквом улогом учествује у томе, али главни део групе чине неки професори и асистенти са Правног факултета у Новом Саду, али

и један број високих функционера бившег режима Војводине међу којима је и Тодор Гајинов, дугогодишњи секретар за законодавство и бивши председник Уставног суда Војводине и човек који је непосредно креирао већину нормативних аката заједно са још неким људима тадашње војвођанске номенклатуре.

Ова група се неколико дана након 5. октобра састала на Правном факултету у Новом Саду у просторији Катедре за јавно право, али су након тога, пошто су примећени, променили место састанка. Већ на том првом састанку је Тодор Гајинов испред себе имао папир са насловом "Нормативни акти које треба да донесе Војводина", где је садржан списак свих прописа државе Војводине. Сви ти акти са тог списка се сада sukcesивно појављују.

С друге стране, Извршно веће Војводине је, новембра 2000. године образovalo званичну експертску групу са задатком да преиспита важећи уставни положај Војводине. Неки од професора и асистената Правног факултета су и у

Несклад са законом: децембарски парламентарни избори

званичној експертској групи Покрајинског извршног већа, док се стари функционери не виде споља. Вероватно је неко на политичком нивоу проценио да то не би било целисходно.

Тај стварни центар моћи није сасвим видљив, али изгледа води до Живана Берисављевића. Међутим, стари функционери су још увек стручни за номотетику, па изгледа они унапред припремају сва акте уз активно учешће Лазара Воркапића, доцента на Филозофији права, а на крају све технички дотерује и штампа асистент Светозар Чиплић. Брзина, којом је такозвана група Покрајинског извршног већа већ припремала овако сложене акте изненађује само оне који не знају ову позадину.

Сви акти су већ припремљени, изгледа да је и Устав Војводине већ завршен, само ће бити sukcesивно пласиран преко званичне експертске групе, када неко из стварног центра моћи за то да то да зелено светло. До јуче је ово некима звучало као параноја, а данас постаје сурова стварност. Сва уверавања аутономаша да не теже одвајању од Србије су само добијање на времену и поштовање постепене процедуре у реализацији циља. Иде се постепено, припрема јавно мњење и чека погодан моменат, вероватно и спољна сагласност. Али, о циљу не сме бити никакве дилеме, то је држава Војводине.

Колико је званична експертска група стварно експертска види се из њеног састава. Од оних који знају или би требало да знају нешто о уставном положају ту су само један професор уставног права, Александар Ђурђев, и његов асистент, Светозар Чиплић. Ђурђевић је човек који у науци уставног прва није оставио баш никаквог трага, јер је целу своју каријеру изградио као функционер Социјалистичког савеза синдиката, а нема иза себе ниједан озбиљнији научни рад. Познат је по томе, чак и он сам то признаје, што је две године продавао паприку на кванташкој пијаци у Новом Саду у периоду од 1994. године. Многи студенти су код професора куповали паприку, а и неке колеге професори су добијали попуст, али нема титулу доктора уставног права. То је у овом случају довољно, поготово што се он неће много ни питати.

Његов асистент, Чиплић, је почетник, који по природи ствари нема великог експертског знања, али је њему намењена углавном техничка улога. Разуме се у рад на компјутеру и он припрема све акте за штампу, технички их дотерује и дистрибуира. Остали чланови експертске групе немају ни формалну квалификацију за разматрање уставно-правних питања.

Ту је и професор привредног права, Стеван Шогоров, последњи секретар Градског комитета Савеза комуниста Војводине, који је остао познат по томе што је ловио вештице по Новом Саду, након позоришне представе "Голубнач", због национализма, наравно српског национализма. Иначе, рођени брат последњег председника покрајинског

Прекршила изборно ћутање: "Нова" РТС

комитета Савеза универзитета у Новом Саду, Славка Царића, који је кум Живана Берисављевића и ту се круг затвара.

У групи су још Станко Пифлер, професор кривичног права, иначе пореклом Немац, Сенал Јашаревић, асистент из радног права, све сами, под наводницима, експерти за питања уставног положаја Војводине. Али сви имају титуле, а то је за народ довољно. Први експерти раде невидљиво, а готови материјали стижу на експертску групу. Постоје, дакле, две групе, једна права са политичким центром моћи иза себе и готовим сценаријом, која је споља невидљива и друга, формална експертска група Покрајинског извршног већа која је углавном, реализатор раније припремљеног и формална научна подлога за шире слојеве.

Новинар: Данас је стигла информација да је вама одузето звање редовног професора на факултету. Да ли имате коментар тога?

Друго питање, да ли сте ви стварно учествовали у раду комисије која је одлучила да господин Милошевић може да купи кућу у Ужичкој 34?

Др Шешељ: Прво, не знам одакле вам та информација. Мени звање редовног професора нико не може одузети, ја сам га стекао по закону. На факултету су неки покушали, било је већ 5 седница, ни су успели да приводе чланове колектива ни да прихвате извештај њихове радне групе. Ако је неки државни орган то урадио декретом то само показује каква је тада држава под досовском влашћу. Ја

не знам о каквом се акту ради, можете ли ми то појаснити.

Новинар: Преко БЕТЕ је стигла информација. Ја сам видела тај допис преко "Студија Б".

Др Шешељ: Можда је неки државни орган, можда је министар опет нешто забрљао, знате имамо најглупљег министра за високо и више образовање у историји Србије. Јово Тодоровић је за њега био геније. Тако да ме ништа не може изненадити, али требало би и сами да сте свесни да је тај његов евентуални акт, ако је заиста то истина, противустанован и противзаконит и да ће сигурно да падне пред судом.

Што се тиче Слободана Милошевића, он је почетком 1999. године поднео захтев Влади Републике Србије да откупи један плац који се додирује са његовим плацем и налази се између његовог плаца и кинеске амбасале. Влада Србије је, по његовом захтеву, прво формирала једну комисију или радну групу која је то питање размотрила. У комисији сам био и ја. Ми смо закључили да тај плац не може да се прода неком трећем лицу, јер је то, својевремено, био неки помоћни објект кинеске амбасале објект је био у рушевном стању и могао се само срушити, а плац није могао да се прода неком трећем лицу, јер би био немогућ приступ плацу и зато што би се на тај начин поставило питање Милошевићеве безбедности. Из разлога, пре свега, Милошевићеве безбедности, на предлог ове радне групе, Влада Србије је донела одлуку да се Милошевићу про-

да тај плац, то је мислим десетак ари, колико ме сећање служи, објекат је само порушен, јер није могао да се користи, био је у рушевном стању, а министарство је онда задужено да преузме на себе да утврди колика је то цена и да склопи уговор на основу те цене и да се проведе одлука.

Влада је, дакле, дала сагласност да се Милошевићу прода и разлози су били оправдани. Сада у овој хајци која се води и овој атмосфери линча која се прави, дозвољава се многим људима из ДОС-овске власти да постављају небулозне захтеве, попут тога да ће они сад укинути обезбеђење Милошевићу. Знате, свака правна држава у свету за бивше шефове државе организује службу обезбеђења. Поготову када је реч о Милошевићу коме прете отмичари Хашког трибунала или ЦИА-а. Ако неко унапред изјављује да ће бити укинуте мере обезбеђења, онда на тај начин мотивише, полетичке свентуалне отимичаре или атентаторе да свој прљави посао заврше.

Наша држава је дужна сваком грађанину, а не само бившем или садашњем председнику, да пружи обезбеђење, безбедносне гаранције уколико постоје претпоставке да би неко могао да угрози његов живот. И то је са аспекта закона потпуно чисто, али како ви то да објасните хајкачима и онима који желе линч и онима који су апсолутно необразовани, а глуме новинаре и не знају шта пишу. А таквих има много.

Новинар: Промене које су се догодиле 5. октобра ви сте назвали будождерском револуцијом или некако слично, међутим, избори одржани 23. децембра су потврдили да је то ипак била воља народа, да је народ тај који је извршио преврат. Ваше критике су веома строге о свему томе па се добија утисак као да ви мислите да би боље било да до тога није дошло, да је остао Слободан Милошевић на власти и даље. Да ли бисте хтели да нам појасните то да ли сматрате да су ови неспособни и да немају никакве перспективе да нешто више ураде?

Др Шешељ: Ми, српски радикали, апсолутно немамо ниједног разлога да жалимо што је Милошевић отишао са власти, чак нам је драго што је отишао. Али је проблем у томе што су они који су дошли уместо Милошевића и социјалиста много гори од Милошевића и социјалиста. ДОС-овска власт је много гора од социјалистичке. Е то је проблем нашег народа и државе.

А што се тиче избора, знате, када имате изборе у нерегуларним околностима, у условима хајке, у атмосфери линча, онда вам није тешко да добијате те изборе. Па Тито је непрекидно, пола века, тако добијао изборе. Претпостављам, господине, да се ви сећате како је то било, али нисте смели ни на улици, међу обичним светом да се усудите да кажете једну реч, јер би вас хистерична маса тада линчовала. Је ли тако било? Е тако је опет, време хистерије, атмосфера линча и у тим условима неравноправне, пре свега, медијске утакмице, претњи, уцена како је могуће имати регуларне изборе. Није могуће.

И ови избори нису били регуларни, а што се тиче психологије масе, а знате

о томе је Вилхелм Рајх написао неколико изванредних студија и није тешко препознати нашу стварност у тим његовим студијама. Али масе се, једног дана, ипак отрезне. Отрезниће их несташица струје и глад, а и чињеница да скоро ниједна фабрика у нашој земљи не ради. Ми имамо невероватан пад индустријске производње.

Новинар: Али то је дело Милошевића.
Др Шешељ: Не, то је дело нове власти. Прошле и претпрошле године струје је било довољно, не може се рећи да су фабрике добро радиле, али су животарице. Захваљујући томе што су фабрике животарице радници су ипак неке плате примали, а и држава је пунила свој буџет, не довољно, али ипак на извесан начин. Када ништа не ради, нема од чега да се пуни буџет и нема од чега да се исплаћују плате и општи је хаос у друштву. И то мало пркавице што су ДОС-овци добијали из иностранства сад је преусушило. Сад више нема ни струје из околних електроенергетских система, сад

Председник Републичке изборне комисије: Андрија Симић

кажу да смо им крали струју, а то до избора нису говорили. Знали су они и раније да им ДОС-овци краду струју, али су ћутали. Производња струје је сад упала мања, него што је била у време када је Српска радикална странка била у власти. Ми смо свесни зашто је био народ незадовољан ефектима владе у којој смо учествовали. Ми смо тога потпуно свесни, само ово сада није промена набоље, него промена на много горе.

Новинар: Ви верујете да може да постоји нешто горе од комунистичке власти?

Др Шешељ: Ево, постоји. Ви мислите да ово није комунистичка власт? Па сад су се вратили комунисти много гори од Милошевића. Вратили су се они комунисти које је Милошевић обрао крајем осамдесетих година, а сви ми, српски радикали, смо га тада подржавали у томе. Сад су се они вратили. Главни реваншисти су они које је Милошевић скинуо са власти 1987. и 1988. године и на државној телевизији и у свим друштвеним делатностима. То је проблем јер се нама нису сада десиле демократе. Од Човића

па надаље видите колико има тих олупина које је сам Милошевић одбацивао успут. А многи који сад глуме велике демократе учествовали су у мојим прогонима 1980. године, медијским сатанизовањима, судским процесима, забранама књига и тако даље. Све их ја знам, многе сам и забележио.

Новинар: Какав је ваш став по питању предлога закона којим је планирано да се одузме имовина некадашњих власника Савеза комуниста Југославије?

Др Шешељ: Ми се с тим слажемо и сматрамо да сва имовина бившег Савеза комуниста треба да припадне држави. Ниједна партија не може да буде правни следбеник те имовине. Уосталом, социјалисти су непрекидно тврдили да су своју партију формирали 1990. године, што је и истина. Они ни по ком основу не могу да преузму имовину Савеза комуниста, јер у време доминације Савеза комуниста нисмо ни имали вишепартијски систем. Савез комуниста је био једна врста парадржавне институције, заправо и државне, јер једна тачка основних начела Устава, од укупно десет, била је посвећена водећој улози Савеза комуниста. По свим основама то је била државна институција, држава треба да наследи ту имовину и с тим што је Савез комуниста имао око два милиона чланова.

Сви ми који смо сада у разним партијама у некој фази живота били смо у том Савезу комуниста и како су други улаћивали чланарину и ми смо. И то је разлог више да то буде државна имовина. Али, ту неће само Социјалистичка партија Србија да остане без простора, него и Нова демократија. Они су отели имовину бившег Савеза социјалистичке омладине, они су, заправо, настали трансформацијом Савеза социјалистичке омладине на исти начин на који је настала Социјалистичка партија трансформацијом Савеза комуниста и Социјалистичког савеза радног народа. Али, ми то подржавамо и јуче смо гласали да тај закон иде по хитном поступку. Представник наше странке, Вјерица Маљковић, била је на два састанка у Министарству правде где су се страначки представници усаглашавали по том питању. Ми ћемо за то гласати.

Новинар: Шта очекујете од наредне године?

Др Шешељ: Наредна година, нажалост, биће много тежа него претходна и не можемо да будемо велики оптимисти. Економска и социјална ситуација ће бити много горе, јер се по јутру дан познаје. Прошле године смо изашли из рата, а струје је било довољно целе прошле зиме. А идите сад у Колубару, па видите колико је тих великих и моћних машина уништено или оштећено приликом штрајка који је ДОС организовао. Небојша Човић и Борис Тадић су, испред ДОС-а, били организатори тог штрајка. И кривична пријава која је против њих поднешена, није поднешена због организовања штрајка, него због хушкања штрајкача да уништавају државну имовину.

ДОЛАРИ КАД НА ВРБИ РОДИ ГРОЖЂЕ

4. јануар 20001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, економска и социјална ситуација у нашој земљи и даље се погоршавају. Очигледно је да од велике финансијске помоћи са Запада нема ништа и да неће бити ништа, а видимо већ и да председник Кошгуница говори о ослањању на сопствене снаге. Заправо, говори оно на шта смо ми, српски радикали, указивали протеклих неколико година, али сада ће то ослањање на сопствене снаге да делује у још тежим околностима, пошто скоро ниједна фабрика у нашој земљи не ради.

Најављује се ново поскупљење струје и то енормно поскупљење. Могли смо ми и раније струју да поскупљујемо и да њену цену усклађујемо са светским ценама, са просечном европском ценом, али који су то онда нови инструменти социјалне политике? Лако је поскупети цене свих производа, а чиме ће влада деловати на решавању социјалних проблема. На то питање нема одговора. Лако је решавање социјалних проблема одстранити из економске сфере из привредне сфере, али како их онда уопште решавати? То никога у новој власти не брине. Нова власт се заправо и не бави социјалним проблемима. Демагошки, времена на време, наступи, заваља народ и сад обећава бољу ситуацију 2002, 2003, 2004. године. Ове године, очигледно, ће економска ситуација бити много тежа него 2000, чак много тежа него 1999. године иако смо тада прошли кроз тромесечни рат. Нити неко има озбиљан концепт како би се проблеми решавали, нити неко у ДОС-овској власти има озбиљне воље да учествује у решавању тих проблема.

Расправе се воде само око расподеле министарских фотелја, око расподеле државних функција, а већ се многи кланови јасно уочавају у политичкој сфери унутар самог ДОС-а, Кошгуничино крило, Ђинђићево, Динкићево, Батићево, Човићево, овакво, онакво. Ми смо алармирали српску јавност уочи нове године по питању мрачних закулисних преговора између ДОС-овске власти и шиптарских терориста. Иако су нас сви дочекали на нож после се испоставило да је то било тачно, да је Човић преговарао да Шиптари заузму мало више територија него што су планирали, а онда као резултат тог договора са Човићем, повуку се са Илијине главице или са неке друге позиције. Али, проблем није решен. И даље је више од 200 километара квадратних наше територије на југу Србије, на подручју три јужне општине окупирано од стране шиптарских

терориста. И на то питање одговора нема.

Српска радикална странка у таквим околностима наставља да делује као опозициона партија и ми ћемо жестоко критиковати све негативне појаве у друштву, у економској и социјалној и уопште политичкој сфери и ДОС-овска власт сигурно неће имати мирног сна док је нас, српских радикала.

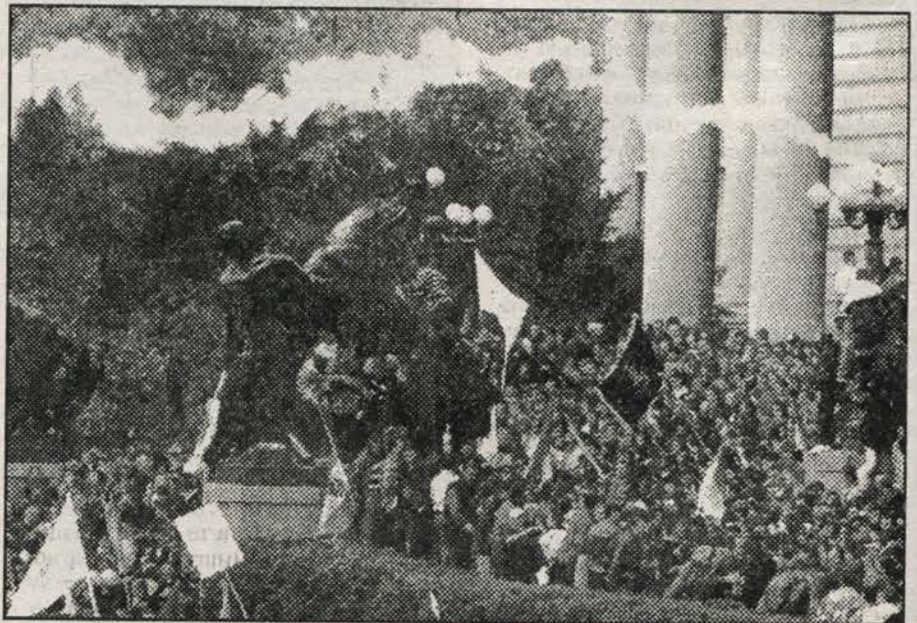
Новинар: Како коментаришете сусрет Горана Свилановића и Медлин Олбрајт, који ће бити данас?

Друго питање, можете ли да коментаришете писање "Недељног телеграфа" да је господин Александар Вучић добио тавански простор и да ли је господин Вучић тужио "Недељни телеграф"?

Др Шешељ: Није први пут да се Горан Свилановић састаје са Медлин Олбрајт и она даје изјаву, читао сам јуче или данас у новинама, да воли да кокетира на тим спољнополитичким сусретима, па ево биће нова прилика за кокету Медлин Олбрајт и за Горана Свилановића. Она ће кокетирати, он ће се шепурити као фазан и то је то. Шта друго можете да очекујете од тог сусрета? Реч је о администрацији која за који дан одлази. Медлин Олбрајт или одлази у пензију или овде долази за саветника Горана Свилановића. Не би то било први пут. Добрица Ђосић је доводио бившег амбасадора Скенлон за свог саветника. Не би нас ни то ништа изненадило.

Што се тиче Вучићевих тавана, Вучић вероватно ускоро почиње да се бави голубарством пошто су тавани најпогоднији за узгајање голубова. ДОС, кад напада српске радикале увек лаже. Све

му је на лажима саздано, па и оптужба Александра Вучића. О чему се ради. Када је Александар Вучић био директор "Пинкија" постојала је идеја, која је и прошла кроз извршни одбор Скупштине општине Земун, да му се додели тај тавански простор ради адаптирања у стан. И то је било сасвим регуларно, одлуком Извршног одбора. У међувремену, док је тај стан адаптиран, Александар Вучић је постао министар и онда је од Владе Србије добио стан од неких 110 или 115 квадратних метара, сасвим у складу са правилником. Подсетићу вас да је Радмила Милентијевић својевремено као министар финансија добила стан од 160 квадрата у центру Београда иако је сама. Александар Вучић је са својом породицом добио стан који је минимум, кад погледате станове других министара, од 115 квадрата. И влада уопште тај стан није плаћала новцем, него је пребијала кроз обавезе неких других фирми које су биле ненаплативе. То је стан на Новом Београду, а ово што је раније било планирано да добије од општине једноставно је отпало као варијанта. После је тај стан адаптиран и купљен од стране Владе Републике Србије за др Николу Поплашена, који је прогоњен у Републици Српској, ви знате и насилно оборен са председничке функције вољом окупатора, насилњем окупатора. Влада Србије је општини Земун платила, колико ме сећање служи, 2.800.000 динара за стан Николе Поплашена и сутерисала да се одмах тај стан додели Николи Поплашеноу, а тај новац је био за адаптацију три до пет станова. Тако да су још

Сјахао Курга, узјахао Мурта: пуч 5. октобра

два запослена у општини добила стан. Никола Поплашен у поткровљу, а та два запослена из јавног предузећа доби-ли су стан у приземљу од тог новца. Тако да је, што се тиче општине Земун, то био један користан и веома плодноносан посао. А са Александром Вучићем нема никакве везе. Влада Србије је доне-ла одлуку да се Николи Поплашену купи тај стан. Све је било чисто, све до краја транспарентно, све на папиру.

Али кога овде интересује истина? Ов-де се само лаж за лажима лансира. Лаж лаж сустиже и томе нема краја. Али те сталне лажи говоре само о природи ДОС-овске власти. Ми једну лаж деман-тујемо, папирима докажемо, чињеница-ма, да је у питању лаж, они одмах измис-ле следећу и тако иду даље.

Новинар: Шта мислите о платформи црногорске владе, да ми кажете да ли је Српска радикална странка за опстанак федерације и ако уопште можете да ми кажете како видите тај опстанак у овој ситуацији и замолила бих вас за мало опширнији одговор.

Др Шешељ: Платформа актуелне цр-ногорске владе је отворено сепаратистич-ка и ту су све маске пале. Али, послед-њи пут када је изабран за председника Републике, Мило Ђукановић, је на из-боре изашао као присталица заједничке, јединствене државе Југославије. Он је преварио своје бираче и било би добро да сад провери њихову вољу на новим изборима пре било каквих озбиљнијих потеза ове врсте.

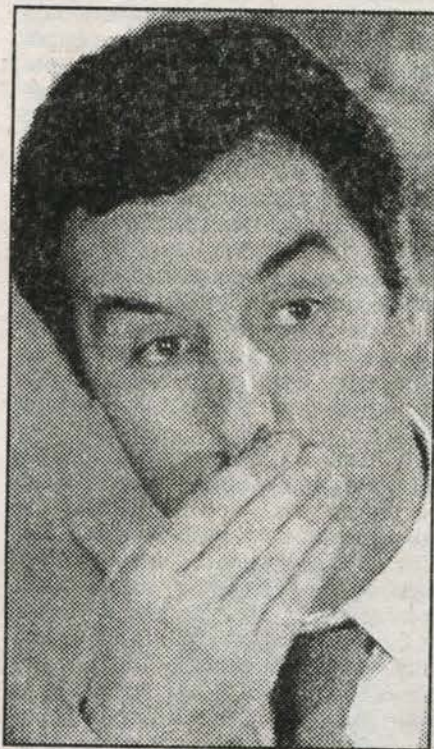
Што се тиче Српске радикалне стран-ке, ми се противимо сваком сепаратиз-му, па и црногорском. Ми сматрамо да је опстанак заједничке државе у јединст-венном интересу целог српског народа и Срба који живе у Савезној Републици Југославији. Нажалост, нисмо велики оптимисти по питању процена да ли је могућ опстанак заједничке државе.

Видите, многи који су сада на власти у Србији тврдили су својевремено да је власт у Београду крива због сепарати-стичких тенденција у Црној Гори. Кад би се власт у Београду променила, да би то све престало као руком однешено. Ево власт се у Београду променила, а те сепаратистичке тенденције у Црној Го-ри су још интензивније, још отворени-је. Значи, није била крива претходна власт у Београду, него сам Ђукановић и владајућа булумента око њега. Све што буде у моћи Српске радикалне стран-ке да спречи распад заједничке државе ми ћемо учинити. Нажалост, наша моћ тренутно није нарочито велика, али, ако ништа друго можемо алармирати нашу јавност, као и до сада, у погледу сваког антисрпског и антидржавног по-теза било који политички фактор да је у питању као актер тог потеза.

Новинар: У синоћњем интервјуу пред-седник црногорске владе, господин Ву-кановић, рекао је да се 64% народа у Црној Гори осећа Црногорцима исто тако је би-ло и са муслиманима у бившој Југосла-вији, ако се настави тако Војводина ће припасти Војвођанима, Шумадлија - Шу-малинцима, прокоментаришите то.

Друго питање, шта мислите шта је по-задина салашње вести да је госпођа Плав-шић позвана да одговара пред Хашким судом?

Др Шешељ: Сви комунистички попи-си становништва били су фалсифико-вани и те фалсификате је, својевремено, врло успешно раскрицавао проф. др Ла-зо Костић, највећи српски емигрантски писац и неколико књига је објавио о тим лажним статистикама којима се вештач-ки настојало постићи да Срби званично не представљају апсолутну већину ста-новништва ондашње Југославије. Црно-горска нација је измишљена, то је коми-нтерновска творевина коју су српски ко-мунисти тако здушно прихватили, јер српски комунисти су увек били највећи издајници српског народа. Пошто су по-слератни пописи становништва фалси-фиковани увек тамо где би се неко из-јаснио као Србин пописивач је добио упутство да исправи и да напише Црно-горац. Наравно, Срби из Црне Горе су по-носни што су Црногорци, као што сам ја поносан што сам Херцеговац, као што је, евентуално, господин Поплашен поно-

Будућа Биљана Плавшић:
Мило Ђукановић

сан што је Босанац или господин То-доровић што је Шумадинац или госпо-дин Красић што је јужни Србин из ниш-ког краја и тако даље.

Једно је регионална припадност и сви ми имамо право да се поносимо и што смо у регионалном смислу јасно озна-чени и што постоје некада и нека ривал-ства између Срба из појединих српских земаља, па чак и ривалства између сусел-них градова. Али шта то значи у наци-оналном погледу? Ништа. Сваки Црно-горац је Србин, али има их, на сву срећу веома мали проценат, који су само Црно-горци а негирају да су Срби. Таквих от-падника је било увек у српском народу.

Знате, и Анте Павелић је имао, као свог догавника, једног Србина, извесног др Бесаревића. Он је био усташки доглав-ник, а православни Србин. И таквих из-дајника смо имали у нашој историји. И то не треба да чуди.

Што се тиче Биљане Плавшић, ми смо јој ту судбину годинама наговештава-ли, ако се сећате, и на нашим митинзи-ма и на конференцијама за штампу и у јавним наступима, у телевизијским еми-сијама. Издајника нико не поштује, ни-ко не цени. Кад издајник обави своју прљаву улогу, онда га снађе исто оно што су му планирали и док није ишао стазама издаје. Овај поступак Хашког трибунала можда није ни лош у крајњем исходу. Да упозори све да се издаја не исплати. Издаја се никада никоме није исплатила, чак и постхумно се издаја освети издајницима.

Иако има неке небеске космичке прав-де у свему овоме онда је она испуњена. Толико је здушно Биљана Плавшић слу-жила окупатору, непријатељима срп-ског народа да је сад стигла Божија каз-на. Нама је жао када у Хаг иду Срби који нису издајници свога народа, а кад забав-са и неки издајник, сам пао сам се разби-о. Али није то ништа изненађујуће, знате, слична судбина чека и Милу Ђуканови-ћа, чим обави прљави посао за Амери-канце нећа ће испоручити неком итали-јанском суду да одговара као мафијаш. И Додик ће отићи у затвор због својих криминалних радњи и тако даље.

Ово што се дешава са Биљаном Плав-шић требало би да буде добро упозоре-ње за ДОС-овске вође овде, да Американ-ци не заборављају и они који су јели вола на Палама и они који су се дружили са СДС-ом могли би једног дана доћи под удар. Ако ДОС-овци мисле да су они Бо-гом дани да проводе Америчку вољу овде, грдно се варају. Они су само еки-па која је обавила прљави посао. Амери-канци већ спремају нову екипу која тре-ба да преузме њихове позиције. Која је то екипа по вољи Американца? То су људи попут Весне Пеших, Жарка Кора-ћа, Драгана Веселинова и сличних. Љу-ди које нико жив не поштује у српском народу, али они су најпогоднији Амери-канцима, а ови који су сада најзначајни-ји у ДОС-у неће дуго опстати по амери-чким пројекцијама на српској поли-тичкој сцени. Као потрошни материјал су, као тоалет папир, употреби и баши. Нико до сада није употребљени тоалет папир чувао, бар колико ја знам. Упо-треби се и готово. Е тако ће и за многим ДОС-овцима само бити пуштена вода. За Биљаном Плавшић већ пуштају воду.

Новинар: Многе светске агенције баве се питањем озрачења војника КФОР-а, ако је већ тамо контактирано земљиште, ваздух зашто се не прича о народу, шта је са народом, да ли је народ болестан или само војници?

Др Шешељ: Ви мислите на Шитгаре? Шитгари су вам као шкорпије, њима ни нуклеарно зрачење не може ништа. Не-ки научници су процењивали, када би избио светски термонуклеарни рат, да

би све живе врсте изумрле осим шкорпија, бубашваба и пацова.

Новинар: Добро, не интересују ме они, Срби на Косову и Метохији ме интересују, наш народ.

Др Шешељ: Наш народ је...

Новинар: Отпоран.

Др Шешељ: Нисам то хтео да кажем, али ако сте знали унапред мој одговор нисте требали да ме питате.

Новинар: Извините.

Др Шешељ: Наш народ је свашта преживео кроз ове ратове ми смо прво бомбардовање осиромашени уранијумом доживели у Републици Српској и раније смо упозоравали јавност да је било много случајева да се рађају наказна деца и енормно је повећан проценат људи који оболевају од разних врста рака. Леукемија је, у ствари, једна врста рака, бар како медицинари кажу. И то искуство већ имамо у Републици Српској на делу. Многи извори воде су загађени. На Палама, на пример, не знам, да ли још увек, људи избегавају, то би господин Поплашен знао боље од мене, да пију изворску воду. Управо због тих великих количина, такозваног, осиромашеног уранијума. То исто се дешава и на Косову и Метохији, али НАТО само брине када се разболевају његови војници, њих цивилно становништво уопште не интересује, а цивилно становништво, по природи ствари, много је изложеније том зрачењу, не користи заштитна средства, нити га неко упозорава на могуће опасности.

Злочин који је почињен према српском народу и у Републици Српској и у Савезној Републици Југославији морао би кад тад и у светској јавности да буде жигосан. Над нама су Американци проводили стравичне експерименте. Питање је да ли је тих бомби са осиромашеним уранијумом било и на неким другим подручјима Србије. И нису само у питању бомбе са осиромашеним уранијумом, ту су и такозване кластер бомбе које су још опасније. И читава подручја још увек су контаминирана, тим кластер бомбама, њиховим остацима који могу и неколико година после да експлодирају. То су такозване касетне бомбе.

Новинар: Какав је ваш коментар на тужбу против вас коју су навели рудари Тамнаве, због ваше изјаве да су уништили машине и да због тога нема електричне енергије?

Др Шешељ: Нису то најавили рудари Тамнаве, него Манојло Вукотић. То је он све организовао. То су наравно глупости. Сви који су боравили у колубарском басену знају да су оштећени значајни булдожери, то су велики руднички булдожери који служе за ископавање руде у току политичког штрајка који је организован крајем септембра, почетком октобра. А пошто Манојло Вукотић никакве озбиљне школе у животу није завршавао и пошто нема појма о новинарском послу, а пошто сад живимо у друштву безаконја па му не може нико правним средствима стати на пут, требало би га подучити да ни савезни ни републички посланик никад ни пред

којим судом не може да одговара за оно што изјави на седници парламента.

Како ја то да објасним једном Манојлу Вукотићу кад га Бог није обдарио мозгом, а и кад нема никаквог знања. А као човек који је са улице ушао и заузео "Борбину" кућу, треба да зна да ће једног дана за то одговарати. Хајдучија мора да дође под удар закона.

Новинар: Да ли би вам било жао ако господин Милошевић оде у Хаг?

Др Шешељ: Ја сам против тога да било који Србин иде у Хаг. И Српска радикална странка се категорички залаже против испоручивања било ког Србина. И није у питању да ли ће ми некога бити жао или не. Ја нисам човек жалјиве природе или сажалјиве, али овде је реч о принципима да ли Србе испоручивати или не? Ми, српски радикали, смо категорички против било каквог испоручивања. Слободан Милошевић ме ничим добрим није задужио да бих ја њега лично жалио. Немам разлога да га жалим, али сам против политичке освете као такве и сматрам да сам, док је Слободан Милошевић био довољно јак и моћан, на многе начине и политичким нападима и политичким потезима угрожавао његову владавину и пружао пример како се човек као опозиционар одлучно може борити против режима. Без страха, без бојазни од репресија, од последица и тако даље. Али као што је свака моја борба својевремено престала против Хамдије Поздерца, Бранка Милутића или Станета Долана, чим су они слетели са моћних политичких функција, тако је и моја борба против Слободана Милошевића престала оног тренутка када је он изгубио власт.

Новинар: Значи да сте принципијелно против одласка и Биљане Плавшић у Хаг?

Др Шешељ: Ја сам против испоручивања било ког Србина, али рекао сам, ако постоји нека космичка правда онда је она задовољена у случају Биљане Плавшић. Да је заслужила оно што је снашло. Када би неко мене питао - хоћете ли испоручити Биљану Плавшић, никада је не бих испоручио. Ако Биљана Плавшић потражи упориште у Београду, борићу се из петних жила против тога да евентуално власт из Београда испоручује. Ако она оде добровољно, па лепо, можда је и то за њу решење.

Новинар: Зашто постоји Хашки суд за Србе, да ли није сада време да се постави питање његовог постојања?

Др Шешељ: Тај стални међународни кривични трибунал може да има неку правну основу, мада је и то питање. Јер, пошто не постоји универзална светска држава, бесмислено је и постојање светског суда. И светски суд је ствар конвенције. Он у неким другим случајевима може имати значајну улогу. У кривичним предметима, лично и као правник мислим да је то тешко оствариво, али Хашки трибунал, предвиђен за државе бивше Југославије је чисто политичка творевина. Он нема никаквог правног основа.

Новинар: Ви се веома критички изражавате о свему што смо доживели после октобарских промена. Па ме занима, зар ви заиста не налазите баш ничег позитивног у томе? Наш народ је доживео то као своју велику победу и наду да ће најзад неко мислити и о томе да се спасава оно што је од Србије остало. Читав свет се задовољно што смо успели да покладамо првене ропске ланце које смо десет година вукли на својим ногама. Ипак, не може ништа наједном да заблеста.

Др Шешељ: А шта је заблестало?

Новинар: Па то је управо моје питање, налазите ли бар нечег позитивног у овоме што се десило или мислите да би нам можда било боље да је остао Милошевић и вапа лепотица са Дедиња?

Др Шешељ: То је више ваша лепотица са Дедиња.

Новинар: Ви сте је тако звали.

Др Шешељ: Не, ја сам је другачије звао.

Новинар: Не смем да цитирам.

Др Шешељ: А не смеће. А ја сам смео када је то било опасно. Ја се нисам бојао ропских ланаца и када је то било опасно звао сам је вештицом. Сад кад то више није опасно, сад ја то нећу. Сад фукара диже ону ствар против бивше власти, е сад ја нећу. Дошло је време да се фукара охрабрила и сад фукара јуриша. У времену кад фукара јуриша, ја нећу.

Ја сам јуришао онда када је било опасно и кад се неки егзистенцијални ризик сносио због тога. Ја мислим да ништа добро није донела ДОС-овска власт, а ви ми нисте дали ниједан супротан пример. Имате ли ви да ми кажете нешто што је добро. Ви само говорите о неким метафизичким ропским ланцима. Ропски ланци су пали 1990. године, онда када смо дочекали прве вишестраначке изборе, од тала ропских ланаца нема. Могли сте да кажете буквално све што сте имали на било ком месту. Могли сте да штампате књиге, да штампате новине сасвим слободно, никаквих ограничења није било.

Значи, имали сте слободу. Тамо где постоји слобода нема ропства, је ли тако. Слобода је неспојива са ропством, је ли тако. Комунистичко ропство је пало онда када смо стекли ту слободу. Постојале су фалинке у функционисању демократије, велике фалинке, али сада су још веће. Милошевићева власт је била лоша, али ДОС-овска власт је много, много лошија од Милошевићеве. Спали смо с коња на магарца. То је проблем. Када сам ја критиковао Милошевића и робијао по Милошевићевим затворима, уз Милошевића су били Небојша Човић, Вук Обрадовић, Момчило Перишић, Душан Михајловић и многи други. А сада су они главни борци за слободу и демократију, па немојте.

Душан Михајловић је изгласавао 1989. године, или кад то беше, титулу почасног грађанина Ваљева Слободану Милошевићу, а сад му је одузима. Зар то није трагикомично? Ми, нити смо га проглашавали почасним грађанином, нити му нешто сада одузимамо. То је смешно.

Што се тиче српског народа, у питању је једна велика национална заблуда, баш

као 1941. године. Ја немам ништа лепо да кажем о кнезу Павлу Карађорђевићу и о влади Цветковић-Мачек. Ништа лепо. Успостављањем Бановине Хрватске, тешко су се огрешили о интересе српског народа. Али тада је народ био у хистерији када је пала та власт. Народ није знао да је изманипулисан од стране енглеске обавештајне службе. И генерал Симовић и генерал Мирковић и сви остали пучисти били су енглески агенти.

Народ је био суфоричан, раскинут пакт са Хитлером, а онда је дошла трагедија, ми смо послужили само као средства подлѐ и подмукле енглеске побуне. Сад је слична ситуација. Коју сте ви то слободу осетили од 5. октобра, коју нисте имали до 5. октобра? Да видимо, која је то слобода? Слобода да пљунете у даљ? Шта? Шта нисте смели да кажете у августу месецу, а сад смете? Шта нисте смели да урадите у августу, а сад можете? Шта је то? С тим што има много мање хлеба, што су трошкови живота енормно порасли и што је стандард и даље вишеструко пао.

Било је тешко у августу, сад је још много теже. Прошле зиме није било редукције струје, а сад има. Куповна моћ становништва је сада двоструко мања него што је била у јануару 2000. године, према свим показатељима. Шта је то боље сада? Да видимо, шта је то боље? Осим што је сјахао курта, узјахао мурта.

Новинар: Ја сам само хтео да вас замолим да се ви лично не увредите?

Др Шешељ: А што бих се ја вређао?

Новинар: Под Милошевићем су владали бивши комунисти.

Др Шешељ: И сад опет владају.

Новинар: И сад опет како рекосте владају.

Др Шешељ: Па што бих се ја вређао, знате некада и над нашом трагичном судбином као народа можемо да се насмејемо, од јада да се насмејемо.

Новинар: Па и ви сте некада били члан Савеза комуниста, али се ја то не усуђујем да кажем.

Др Шешељ: А што се не усуђујете? Јесам ли ја то некада крио? Апсолутно ништа нема у мојој прошлости чега би се ја стидео. Душан Михајловић је био високи функционер УДБЕ, у време када је мене УДБА вилгала по Београду, књиге ми пленили, судски седам књига забрањивано и тако даље. А он је тада био високи функционер УДБЕ. Знате, он је био потпредседник последње комунистичке владе Србије која је бирала са којим опозиционом странком ће преговарати са којом неће. Па је Демократска странка била протежирана, па њен представник иде Владу Србије на преговоре са Душаном Михајловићем као главним Милошевићевим повереником. Па талашња Народна радикална странка Вељка Губерине. Што се тиче Српског покрета обнове, тада смо били још јединствена партија, ја лепо говорим Вуку Драшковићу немој да идеш, видиш да те не зову. Он оде па га оставе пред вратима Владе Србије, нису хтели да га приме на разговор са потпредседником Владе, Душаном Михајловићем, са председ-

ницима опозиционих странака који је био јавно преко медија сазван. Да ли се ви сећате тога. Изгледа да је мој проблем што превише памтим.

Новинар: А кажите ми што се тиче слобода медија?

Др Шешељ: Што се тиче слободе медија, она је била потпуна.

Новинар: Под Милошевићем?

Др Шешељ: Да. Да ли ви знате иједан случај угрожавања слободе медија под Милошевићем?

Новинар: Када је увелена блокада на Дрини, јако се добро сећам, тада сам радила у РТС-у, одједном су престале...

Др Шешељ: Слушајте, какве везе има РТС са слободом медија. Па то је државна телевизија. Како нешто што је државно може бити слободно? Како то може да буде? Ви у државној служби хоћете своју политику да водите.

Новинар: Па није своју, то је политичка истине.

Др Шешељ: Пазите, медиј је увек у рукама власника и проводи политику власника. А ви сте могли да формирате своју телевизију, нисте имали пара, добро, али могли сте своје новине, могли сте да штампате било какав летак и да делите, је ли тако? Да ли је то истина? Ми смо штампали "Велику Србију", новине Српског четничког покрета 1990. године. Никада "Велика Србија" није забрањена, осим једном, када смо објавили протоколе Сионских мудраца 1994. године, па ни тада није формално забрањена, него је дошла полиција и хтела да заплени, јер је то раније забрањено као књига. А ја полицијима дам по један примерак онако у седишту странке и кажем: "Ево, ово заплените да имате и ви да читате. Нису се трудили ни да траже, ни да хапсе, ништа. Да ли је било радикалније опозиционе новине од "Велике Србије" икада? Није.

Новинар: Тада је то одговарало режиму.

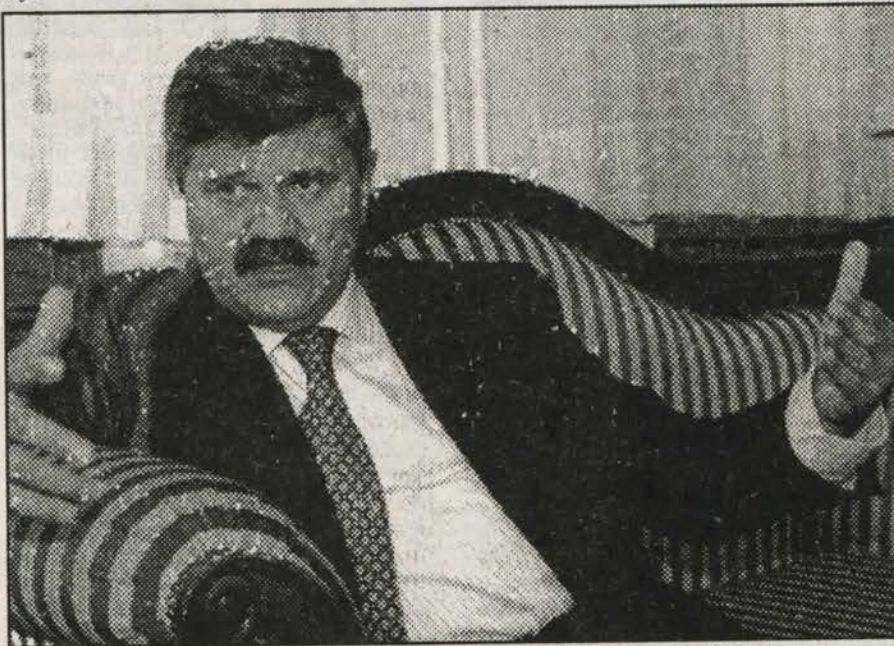
Др Шешељ: Па, ја вам кажем да новине нису забрањиване. Шта је коме одговарало, то је друго питање. Можда је режиму одговарала слобода, а сада је једноумље какво нисмо имали у протеклих десет година. Сад су сви медији истопрени. Нема уопште разлога да сад купујете више дневних новина. Само у Београду излази седам дневних новина. Довољно је једну да купите и све је исто. Има ли разлике. Да ли примећујете неко од вас разлику у дневним новинама.

Новинар: А нашта је личила "Политика" пре?

Др Шешељ: "Политика" је државна новина, нашта је личила, на тоалет папир је увек личила и код Рибникара је личила на тоалет папир. Нећете ми рећи да је 1945. или 1948. или 1956. године "Политика" била боља. Увек је била иста. Мислите да је сад боља, него што је била у време Милошевића. Иста је, само се ага променио. Ништа друго. Потпуно је иста. Шта је сада другачија Политика него што је била у време Милошевића, реците ми?

Новинар: По мени јесте.

Др Шешељ: По чему? Што је онда личила Милошевића, а сад Коштуницу. Толико неукусно сад величају Коштуницу да се ја не сећам текстова о Милошевићу такве врсте. Ово величање Коштунице није запамћено у Милошевићево време, јесте у Титово, у Милошевићево није. "Политика" је била погана према опозицији, увек, и сада је погана према опозицији и у Титово и у Милошевићево и у Коштуничино време. Ако видите сад полтронске текстове ако их мерите, снисходљиве, полтронске текстове онда их је сада више него у Милошевићево време. Ево направите анализу, прелистајте новине, прелистајте старе комплете па ћете видети. Погледајте вашу новину, испала да су још Тарабини предвидели Коштуницу, то је још радио покојни Пијон са Титом. По њему су

Високи функционер УДБЕ: Душан Михајловић (ДОС)

Тарабићи предвидели Тита, по овом нашем "Гласу јавности" Коштуницу.

Новинар: Да, али ви сте у "Гласу" могли да видите и шта мисли господин Дачић и ви, а у "Политици" нисте могли да видите шта каже неко ко им не одговара.

Др Шешељ: "Политика" је била државна новина, на крају крајева, а што се тиче "Гласа јавности" толико сте се огрешили о слободу информисања да је то чудо и толико лажи и сада, с времена на време, лансирасте.

Новинар: Шта ви читате? Како се информисте?

Др Шешељ: Ја се не информисем из ваших новина, али читам све ваше новине. Али када бих се из њих информисао сматрао бих се најглупљим човеком на свету.

Новинар: А које медије пратите?

Др Шешељ: Пратим све медије. Пратим све ове дневне новине, пратим све телевизије, гледам информативне емисије, па чак слушам и "Дојче веле" али не да бих се информисао, него да бих знао шта ми душмани раде и шта ми душмани спремају.

Новинар: И ко је најближи истини?

Др Шешељ: "Велика Србија" увек. Да ли имамо објективних новина? Немамо. Каква је разлика између "Велике Србије" и свих ових медија? Па "Велика Србија" не крије да је страначко гласило, пише - новине Српске радикалне странке, а ови све глуме да су неки слободни медији, а све ДОС-овско. Сви се такмиче ко ће више бити на ДОС-овској линији. Код нас нема глуме, код нас се проводи политика странке кроз наше новине, кроз "Радикалске гласале", кроз "Српску слободарску мисао", мала је она отворена за све. Тамо сарађују припадници разних странака. Има и ДОС-оваца и социјалиста и радикала и свих осталих. То је научни часопис, тамо је отворено за све. "Велика Србија" је строго страначка новина и само политику странке заступа, али бар то не крије, у заглављу пише - новине Српске радикалне странке, је ли то истина? Е овде би требало у "Политици" да пише у заглављу - новине ДОС-а, "Глас јавности" - новине ДОС-а, "Блиц" - новине ДОС-а, "Борба", "Првена Борба" - најпрвенија, најдосовскија, "Вечерње новости" - новине ДОС-а. "Данас" - новине ДОС-а и НАТО-а и тако даље. Је ли то истина? Да ли неко од вас може да тврди да то није истина?

Новинар: Није.

Др Шешељ: Како није? Славите ДОС-овску револуцију и даље, оно зашта би требали као новинари да се слажете да се иде у затвор ви славите. Још се нико од вас није упитао што До багериста није у затвору или онај Богољуб Арсенијевић Маки. Сам је признао да је спаљено зграду Савезне скупштине и још није у затвору. И ухапси га полицијска патрола случајно, лично га Коштуница ослобађа из затвора.

Шта то значи? Да ли ту постоји правни поредак? Онај ко је спаљено Савезну скупштину још не иде у затвор. Онај ко је булдожером ударио на зграду држав-

не телевизије и започео њено уништење још није у затвору. Још је јавно, преко ваших новина, да ли је у питању "Глас јавности", није битно, преко неких од ваших новина, ишла акција да му се купе нове гуме. Па где је то у свету могуће. Да у Америци неко спаљено зграду националног конгреса и да га још славе као великана.

На државној телевизији, мислим неки дан да сам гледао, јавно пореде и хвале се да је наш парламент горео као зграда Рајхстага. То је било у емисији у "ВИН-у". Њима је то лепо што је наш парламент горео као Рајхстаг. Само они заборављају да је Хитлер спаљено Рајхстаг. Није немачки народ спаљено Тајхстаг, него Хитлер. Хитлер је организовао спаљивање Рајхстага, то је историјска истина. Размишљајте мало и о чињеницама.

Новинар: Чињеница је да су избори били покрдени, то сте ви доказали.

Др Шешељ: Па ми и даље доказујемо. **Новинар:** Народ има искуство са изборном крађом где сте ви били...

Др Шешељ: Чекајте, полако. Избори су покрдени 1997. године.

Новинар: Да, то упрво хоћу да кажем.

Др Шешељ: И 1996. године, а 2000. избори нису покрдени, али ко је најзаслужнији што нису покрдени? Српски радикали. Ми смо имали најбољу контролу, јер смо имали најпрецизније податке. Јесу ли све то чињенице? Јесмо ли били најпоштенији, најотворенији, јесмо ли ишта сакривали, јесмо ли ишта фалсификовали? Ништа. И нећемо никада. Али шта то сад значи, да криминал једне политичке гарде може бити оправдање за револуцију коју изводи друга? Не. Сви они који су фалсификовали изборне резултате треба да иду у затвор. Али и они који су спаљили Савезну скупштину треба да иду у затвор.

И онај ко је булдожером јуришао на државну телевизију и он треба у затвор. Па ће један добити 10 година робије, други 7 година, трећи 5 година, свакоме да се одмери. Ево ја се не мешам у то колика ће коме бити казна, али инсистирам да се свима суди за кривична дела која су неспорно починили.

Новинар: На конференцији за новинаре у децембру рекли сте нам да ако је неко из бивше власти, односно неко од ваших бивших коалиционих партнера био умешан у неку криминалну аферу да би требало да одговара. Да ли је могуће да нисте, док сте били у Влади, знали ни за једну криминалну аферу?

Др Шешељ: Знао сам и јавно сам говорио. За сваку за коју сам сазнао одмах сам јавно говорио. За аферу препродаје шверцованих цигарета које је запленила полиција преко компаније "Политика" јавно сам још у мају говорио и на конференцијама за штампу. Бар ви често долазите на наше конференције, да ли се сећате тога? Док сам био потпредседник Владе Србије јавно сам о томе говорио.

Новинар: Како нико није ухапшен због тога, а потпредседник сте Владе?

Др Шешељ: Добро. Није било снаге да се ухапси док је трајала та Влада, али ево променила се Влада, што сад поводом тога нико није ухапшен.

Новинар: То је добро питање.

Др Шешељ: Ево господин Красић је био министар трговине. Он је подносио кривичне пријаве, он је слао инспекцију, па су му најурили инспекторе, па је тражио хапшење, па је тражио асистенцију полиције. Има стотину страна документа о томе и више. Што се тиче крађи на наплатним рамама, господин Тодоровић је, као министар саобраћаја, имао цели пројекат. Променила се власт, али метод злоупотребе власти је остао исти чак је усавршен. Тек је сад израженији. Видите, док смо ми били на власти није било оваквих упада са аутоматским пушкама у Народну банку Југославије, у пословне банке и тако даље. Ко ће бити гувернер? Ко први упадне са аутоматском пушком у Народну банку. Ко ће бити директор царине? Ко први упадне са аутоматском пушком. Да ли је то истина? Јесте смешно, али је истина.

Новинар: Ту је сада други.

Др Шешељ: А сада је други. Сад је поштен дошао за директора. О његовом поштењу се и књиге могу написати.

Новинар: Ви сте само упозоравали на неке шпекулативне радње неких банака, али од епилога ништа.

Др Шешељ: Па, пазите, једно је шпекулативна радња, а друго је пљачка банке. Шпекулативна радња се свуда у свету блаже кажњава, је ли тако господине Красићу, него пљачка банке. Једно је направити неку махинацију полулегално, полуилегално овако онако...

Новинар: Поента је да нико није кажњен.

Др Шешељ: Пазите, а друго је упал са аутоматском пушком у банку. Ја никада нисам негирао да је у ранијој власти било криминалних радњи. На неке смо указивали, за све нисмо ни сазнали, али колико смо могли борили смо се. Ја гарантујем да ниједан радикал није учествовао у тим криминалним радњама бар када је реч о радикалима који су били министри у Републичкој и Савезној влади. Српска радикална странка има скоро 300.000 чланова, не могу да гарантујем да неки од њих није некада нешто негде учинио. Не могу да улазим у то. Нису сад сви ни гласали за нас и било је оних који су гласали за ДОС на прошлим изборима. Значи да не можемо да контролишемо све чланове, али можемо страначке функционере. Ја могу да гарантујем да ниједан наш министар није злоупотребио функцију и учествовао у криминалној афери. То могу да гарантујем за сваког нашег министра. Видите и ови што су чачкали томе, вамо, не вреди, ништа не могу да нађу. На крају су морали да слажу да се мој син запослио са 15 година, што по закону не може, али он се запослио са 16 година што по закону може. Неће да иде у школу, хоће да ради као физички радник, шта је ту проблем. Шта су нашли, дајте један показатељ.

А њихова деца иду да се школују у Лондон. Владета Јанковић своју децу школује у Лондону и сад треба да буде амбасадор да би био ближе својој деци. Мој син ради као физички радник. Има ту неке разлике. И кад са моралног аспекта сагледавате ту разлику, онда вам се намеће питање - одакле њему паре да школује децу у Лондону? Професор универзитета из Београда има паре да школује децу у Лондону.

Има ли код српских радикала криминалних афера? Нема ниједне. Да ли знате за иједну аферу? Кажите отворено. Да ли има иједна? Нема. Тамо где смо сазнали за афере других одмах смо јавно говорили. Нисмо крили никога, нема код нас ни заташкавања туђих афера. За мене износ фотографију да сам потписао да се Милошевићу прода плац на Дедињу. Јесам, али на основу одлуке Владе. Када је поднео захтев Влади, влада је одредила комисију, ја сам био члан те комисије, установили смо да је тај плац суседни са његовим, да је између њега и кинеске амбасале, да је стара резиденција кинеске амбасале, да не може да се прода на јавној лиценцији из разлога безбедности, чак нема приступа том плацу. Разлози његове безбедности налажу да му се омогући да то откупи. И откупио је. Ко је утврдио цену? Министарство финансија према одређеним нормативима. И шта је то онда? Је ли то нека афера у којој сам ја учествовао? Има ли у записнику Владе да је влада донела одлуку? Има. Да ли ја одговарам за своје мишљење? Моје мишљење је и данас да је то требало учинити, да и даље треба предузимати мере да он буде сачуван, да не може неки амерички плаћеник да га отме и испоручи Хашком трибуналу. То ја и данас мислим.

Новинар: Колики је тај плац, 60 ари?

Др Шешељ: Ма није, него десетак ари, колико мене сећање служи, десет и по ари је био.

Новинар: Зар није афера само то што је то продато за 9.000 марака на Дедињу?

Др Шешељ: Слушајте, ако је неупотребљиво у друге сврхе, питање је да ли је то афера, а како је продат, то питање које треба поставити другом државном органу.

Новина: Влада је одређивала цену.

Др Шешељ: Влада није одредила цену, влада је одредила да тај плац може бити продат да би он проширио плац на коме се иначе налази, да би мере безбедности биле проведене. Што се тиче објекта он је био у полурушевном стању и он је могао бити само срушен, неупотребљив је био. То је нека кућа стара више од 100 година. Шта је ту проблематично. Има ли нека афера за српске радикале? Нема. Ево обећавам награду, првом који нађе да је неки радикалски министар умешан у било какву криминалну аферу.

Новинар: Колика је награда?

Др Шешељ: Колико ви кажете. Ево, ако ви нађете, ви одређујете износ.

Новинар: Милион марака.

Др Шешељ: Милион марака. Хајде 10% од тога. Немамо толико, али 10%

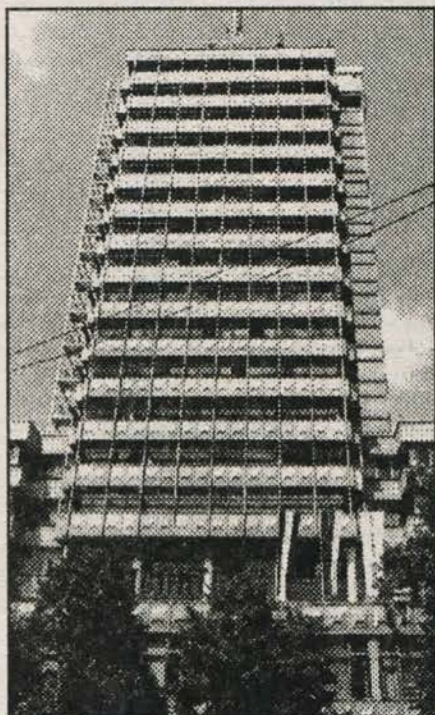
од тога би могли да нађемо. Да ли вам је сувише мало да се трудите? Извините се кога ви радите?

Новинар: За ЈУ ИНФО.

Др Шешељ: За ЈУ ИНФО. Па ви тамо имате добре плате. Могли бисте мало и да се потрудите. Не могу толико, јер немам толико, али ако смањите даћу вам све што имам, па и себе самог на крају крајева. То вам вреди више од милион марака гарантујем вам.

Новинар: Ја не знам по ком основу сте ви постали професор на факултету, министар ваш пријем одбацује, јер како он каже, није био у складу са законом. Прокоментаришите то.

Др Шешељ: Па видите, то је још један доказ самовоље ДОС-овске власти. Министар доноси одлуку саопштава је новинама, а мени још није достављена.

Неукусно величање Коштунице: "Политика"

Сама чињеница да је то министар обелоданио пре него што је то мени уручено као одлука, као решење, довољно би било за његову смену. То је једна велика злоупотреба. Друго је питање да ли то уопште постоји као писани акт, јер не може бити на законит начин саздано. И треће, можда ја не испуњавам услове да будем редовни професор Правног факултета, али дајте ми већ једног постојећег професора који испуњава више од мене. Да видимо има ли иједан који има више научних радова, који има квалитетније научне радове из ове области којом се ја бавим и тако даље. Да видимо има ли иједан. Можда Стеван Лилић.

Новинар: Да ли по Закону о информисању министар има право да некоме одузме звање професора?

Др Шешељ: По Закону о информисању?

Новинар: Пардон, по Закону о универзитету.

Др Шешељ: Па нема, апсолутно нема то право. Министар даје сагласност приликом избора редовног професора. Ту сагласност је министар дао и нема више никаквог начина да се то звање одузме. Постојао би само један начин када би се доказало да сам ја уценом, принудом, поткупљивањем дошао до тог звања. Да сам поткупио чланове комисије да сам поткупио декана или да сам их принудио или да сам их уценио. Е онда се прво судски мора доказати то кривично дело које би евентуално ја почињено, па кад се то судски докаже, када се ја казим за то кривично дело, да та кривична пресуда буде основ за поништење свих правних аката који су на недозвољеној радњи засновани. А ви видите какав је правник Министар за високо образовање.

Новинар: Била би то афера за 100.000 марака.

Др Шешељ: Била би то афера за више од 100.000 марака. Ево пошто се госпођа изјаснила да ја вредим више 100.000 марака у кешу и мене добија плус, а ја вредим 900.000.

Новинар: Нисам се ја изјаснила о томе.

Др Шешељ: Па добро, добијате 100.000 у готову и мене услут, то је милион.

Новинар: Само 900.000 вредите?

Др Шешељ: Па добро, ево ја тако проценујем, можда се испостави да вредим више.

Новинар: Да ли се зна ко ће бити посланици Српске радикалне странке у Републичкој скупштини?

Др Шешељ: Наши окружни одбори су сви донели одлуку и зна се ко ће бити републички посланици. Могли смо можда и списак да вам припремимо, а то су одлучивали окружни одбори према броју освојених гласова. Биће Божидар Вујић из Суботиче, Стева Кесејић из Сомбора, Милорад Мирчић и Игор Мировић из Новог Сада, Витомир Плујаревић из Срема, Бранислав Блажић из Кикинде, Лазар Марјански из Зрењанина, Петар Јојић из Панчева. Из Врања ће бити председник Општинског одбора из Владичиног Хана, затим биће Златан Јовановић из Ужица, Србољуб Живановић из Шапца, Драган Чолић из Смелерева, Драгољуб Стаменковић из Ниша, Наташа Јовановић из Крагујевца, Мирољуб Вељковић из Краљева, он је из Врањачке Бање, из Пожаревца Арсић председник Окружног одбора, из Београда Гордана Поп Лазић, Божидар Вучуровић, Стево Драгишић, Томислав Николић и ја. Да ли је то 23?

Новинар: Можемо ли да добијемо списак?

Др Шешељ: Ево господин Тодоровић може да вам да после конференције.

Новинар: Зашто је мали проценат жена, само сте две жене набројали?

Др Шешељ: Па да смо освојили више мандата било би и више жена пошто очекујемо у ДОС-у да ће све жене кандидати бити посланици.

ДСС СТВАРА ПАРТИЈСКУ ДРЖАВУ

11. јануар 20001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, ДОС-овска власт све отвореније испољава намеру да створи партијску државу. Између ДОС-а као партије и партијске коалиције и државних институција готово да више и нема никакве формалне разлике. Свака партијска иницијатива, уједно је државна и обратно. Такву ситуацију у ранијем периоду нисмо имали. Бар се водило рачуна о формалном разликовању државних институција и партијских органа. Војислав Коштуница, као председник Савезне Републике Југославије, преко ДОС-а подноси иницијативу за расправу о евентуалним уставним променама. То једноставно у држави са модерним правним поретком не би могло да се деси. Може он као председник Демократске странке Србије, преко своје партије или ДОС-а, као страначке коалиције којој припада, да наступи у тој улози, али не може да меша своју функцију шефа државе. Не може шеф државе да гази Устав и да каже да ће се наредни Устав доносити референдумом. Како то може референдумом, кад садашњи Устав прописује јасно начин на који се мењају његове одредбе или евентуално доноси у целости нови Устав.

То је формална страна која указује на недостатке ове иницијативе. Суштинска страна показује да је ДОС спреман, на челу са Коштуницом да заправо укине федерацију. Како они кажу да сведу на минимум функције федерације. Али када погледате шта би остало у ингеренцијама Савезне државе, онда вам се одмах намеће питање, а што би нама уопште требала таква полуфедерација или конфедерација. Или ћемо имати озбиљну државу или нам онда не треба таква квазидржавна заједница. Ако нисмо јединствена држава, што би онда имали јединствену одбрану? Да би Србија финансирала ту одбрану, је ли то разлог? Или ћемо имати озбиљну државу или не треба да глумимо уопште по том питању.

Српска радикална странка сматра да је оно што је прописано садашњим Савезним Уставом минимум функција федералне државе, испод тога нема куда да се иде. Свака умна и рационална иницијатива би ишла у правцу повећања надлежности Савезне државе. На пример, по питању јединственог кривичног законика и тако даље. Све је то садашњом ДОС-овском иницијативом искључено. Наша је намера да јавности укажемо на та збивања и да се супротстављамо.

Медијска сцена Србије је најгора могућа још од 1996. године, то је чињени-

ца. Овакво једноумље није постојало још од Титовог времена, али бар протеклих десет година било је алтернативних медија, дневних листова, локалних телевизија, где се могло чути нешто што је противно идеологији власти. У садашњој ситуацији је веома тешко обезбедити медијски простор, пошто су сви медији у функцији провођења ДОС-овске политике.

Српска радикална странка непрекидно потенцира питање продубљивања економске кризе. И даље скоро ниједна озбиљна фабрика у нашој земљи не ради и даље цене вртоглаво расту, животни стандард се смањује и још нико ништа не покушава да би се ствари поправили да би се привредна иницијатива обнављала. Функционери ДОС-овске власти једино се међусобно расправљају и јагме око тога ко ће учествовати у продаји појединог важног инфраструктурног објекта, Електропривреде или комуналних служби, Нафтне индустрије и сличних фирми које су веома привлачне странним кушима. Таква јагма за утицај у процесу приватизације скупо ће нас коштати, јер ћемо као држава добити веома мало новца за оно што се продаје, посредници у продаји добиће масне провизије, а после кад дођу у те фирме са којима се тренутно преговара, на пример по питању Електропривреде, онда ћемо имати цене комуналних услуга на нивоу средњеевропских. А ми једноставно на то нисмо, ни економски ни социјално спремни.

Противуставна иницијатива:
Војислав Коштуница

Свакодневно нас изненађују поскупљењем цена комуналних услуга, станарина, грејања, одвоза смећа и свега осталог. И наравно, следи велико поскупљење телефонских услуга које је већ најављено. Ви се сећате и онда када је динар већ био на нивоу од 20 или 23 за једну марку, ми смо вештачки држали онај формални курс од 6 динара за једну марку, да бисмо на тај начин избегли обавезе које проистичу из уговора о продаји 49% "Телекома", јер је тим уговором предвиђено да се цене телефонских услуга усклађују са званичним курсом. Сад је званични курс одређен и странци неће много да постављају питања, они траже своје.

Новинар: СПС има формални предлог за федерацију са Македонијом, како гледате на то?

Др Шешељ: Па ми, српски радикали, сматрамо да то није нарочито озбиљан предлог и мислим да је изговорен од стране Зорана Анђелковића, тако у виду једне ироничне досетке, јер по том питању озбиљних преговора до сада није било, ни озбиљних иницијатива. Ми, у принципу, немамо ништа против да се Република Македонија врати у југословенску федерацију. Сматрамо да би то било веома добро и за Србе и за Македонце, али немамо намеру да на томе посебно инсистирамо ако не видимо да постоји интерес код Македонаца, нити бисмо имали намеру да то на силу радимо. То остаје свар нешто даље будућности, у сваком случају када се Американци и НАТО повуку са Балкана. Док су Американци стационирани тако чврсто у Македонији очигледно је да нема неких озбиљних шанси да се то постигне.

Новинар: Молим вас за коментар на одлуку господина министра Кнежевића. Да ли сте добили, видим овде да још није била стигла, али да ли сте можда данас добили његову писану одлуку?

Др Шешељ: Не.

Новинар: И какав је ваш тренутни статус на Правном факултету, јесте ли још у радном односу, јесте ли још редован професор, да ли ћете испитивати студенте?

Др Шешељ: Ја сам још увек редовни професор Правног факултета, у радном сам односу и спремам се да испитujem студенте у јануарско-фебруарском испитном року. А још увек нисам добио писмени отпиривак одлуке министра Гаше Кнежевића. Иако сам на више начина покушао да дођем до тога. Прво, лично у министарству, звао сам телефоном неколико пута. Па сам замолио бившег заменика министра за високо и више образовање, Зорана Аврамовића, да он оде па је разговарао неколико пута Аврамовић са Кнежевићем. Кнежевић му

"Експерт" за приватизацију:
Зоран Бинђић

прво обећао да ће дати копију одлуке, па после рекао да неће дати, па сам онда замолио бившег заменика министра правде, Вјерицу Маљковић, да она оде и Аврамовић и Вјерица Маљковић су описали како се то одиграло у Министарству за високо и више образовање. То само показује природу ДОС-овске власти. Прогон политичких неистомишљеника, репресивних мера и прогона који није забележен још од седамдесетих година, још од Титовог времена.

Замислите, један Гашо Кнежевић за мене да каже да не испуњавам услове да будем редовни професор факултета. Ко то може Гаши Кнежевићу да поверује? Да упореди мој интелектуални опус и његов, резултат научног рада мој и његов, и да извлачи такав закључак. То је крајње смешно. У сваком случају, ваљда ћу ја некад доћи у посед те одлуке, а онда следи вођење управног спора пред Врховним судом Србије. Пошто је Гашо Кнежевић, таквом одлуком коју је дао новинарима у форми саопштења још 28. децембра, а мени је ни до данас није учинио доступном, пошто је он таквом одлуком суштински повредио Закон о општем управном поступку убеђен сам да ће та одлука пасти на Врховном суду. Јер не може орган који је по закону одређен да даје сагласност за избор редовних професора да буде и орган који ће вршити службени надзор да укида такву одлуку. Не може републичко Министарство за високо и високо образовање да укида сопствену одлуку. Министарство је дало сагласност.

Не може то Министарство сада да повлачи ту сагласност или да укида сопствену одлуку. Може неко други, али изнад министарства постоји само суд, пошто је министарство, по дефиницији, највиши орган управе. Изнад министарства нема више органа управе. Одлуке министарства оспоравају се судски. Ако

неко сматра да је валидна аргументација којом располаже Гашо Кнежевић, онда је на основу те аргументације могао да поведе управни спор. И погледајте, професори универзитета не знају шта су то недозвољене радње. То сваки правник зна. Недозвољене радње су заправо кривично дело, уцена, мито, присиљавање на било који начин, превара, фалсификовање докумената и тако даље. Да је било таквих недозвољених радњи онда би то био основ за поништавање одлуке, а овако пошто таквих радњи нема одлука је непоништива, али у сваком случају имамо један веома интересантан судски процес. И као што видите врло интересантни материјали се гомилају о томе.

Новинар: И биће занимљива седница Наставно-научног већа.

Др Шешел: Биће врло интересантна седница.

Новинар: Како коментаришете одлазак Биљане Плавшић у Хаг, односно, подизање оптужнице и покретање поступка?

Др Шешел: Што се тиче Биљане Плавшић, ми смо јој такву судбину годинама предвиђали, ако се сећате, и упозоравали да се издаја не исплати. Ја сам више пута и на политичким митинзима у Републици Српској у изборима 1996. године користио један детаљ из српске историје. Из историје српске Босне, када су Турци у 15. веку кренули у поход на српску Босну, рушили су све пред собом, падале су тврђаве. Њихов освајачки поход готово је био незадржив. И на том походу испречила им се тврђава Кључ где се склонили последњи српски краљ Стефан Томашевић. Кључ је био неосвојива тврђава. Турци су га данима, недељама, месецима опседали и нису могли да га освоје. А онда се међу српским вели-

кашима нашао један издајник који је Турцима омогућио да заузму Кључ.

Турци су заузели Кључ, погубили преостале Србе, погубили српског краља, а онда су тог српског издајника довели пред султана. Султан му је на то рекао: "Да тебе није било ја никада не бих могао Босну освојити, зато сам ти веома захвалан. У знак захвалности узми злата колико си тежак. А зато што си издао свога краља оде ти глава." И тај издајник је погубљен на лицу места. То се дешава и са Биљаном Плавшић. Док је њена издаја била корисна српским непријатељима они су је подржавали, величали, пропагандистички славили, у медијима је имала огромну пажњу, кад им више не треба дошло је време и за њено хапшење. Она још може, вероватно, тамо неку прљаву игру одиграти, као сведок против Караџића, евентуално Милошевића и тако даље, али у историји ће остати жигосана, баш као Вук Бранковић.

Новинар: Има разлика између ставова господина Бинђића, као мандатар нове владе, и неких из привредне Србије. На пример, он је против поскупљења...

Др Шешел: Ко је против поскупљења? **Новинар:** Бинђић.

Др Шешел: Да ли је могуће?

Новинар: Против поскупљења струје, телефона и тако даље. Међутим, ови други инсистирају да мора да дође до тога. Шта показује тај сукоб?

Др Шешел: Реч је о сукобу лобија унутар ДОС-а. Разни људи у ДОС-у су заинтересовани за разне пројекте приватизације. Да лично у томе учествују, да посредују и да добију провизију. Да би се успешно продала Електропривреда морају се створити услови за продају. Јер страни купац неће да купи Електропривреду, а да буде ограничаван ценом

Мастан залогај: Електропривреда Србије

струје кад дође овде као власник, је ли тако? Значи, он мора да постигне гаранцију да ће цена струје бити на нивоу средњеевропске, па онда да уђе на тржиште као купац, да би могао да оствари профит.

Не долази нико са Запада овде да купује наше фабрике зато што нас воли, него зато што жели да нам додатно одере кожу високим профитима које ће извлачити на основу наших економских потенцијала. И Лабус је сам једном приликом рекао да струја треба да поскупи 10 пута. Пошто је код нас уобичајена цена струје пола цента по киловату, он је тражио да то буде пет центи по киловату, а већ је у Румунији три цента, а у Бугарској три и по цента. Тамо је тај процес унапредовао.

Значи, струју ћемо плаћати као Немци, пет центи, а плату ћемо овде имати 100 марака или евентуално 200 марака што најављује ДОС. Најављује за ову годину 170 марака просечну плату. Али видели сте и сада да је код нас и марка девалвирала тим спољним притисцима, мешетарењима, чак и мешетарењима наших пословних банака. Јер у претходном периоду код нас се за 100 марака много више робе могло купити него у Немачкој и то вам је био прави омер вредности, а сад и марка девалвира, сад све мање робе можете купити за 100 марака.

Кренуо је тај процес усаглашавања цена са средњеевропским. Међутим, они имају намеру само цене да усаглашавају због профита. Нико не пада на памет да плате усаглашава. Куповна моћ становништва од септембра до данас пала је више од 50%, реална куповна моћ. Погледајте своје плате, колике су вам биле плате у септембру, колико сте могли да купите за те плате, колике су оне данас и колико за њих може данас да се купи. Можда сада ту има изузетака, али у принципу то је веома упечатљив показатељ.

Новинар: На светској сцени се форсира афера са осиромашеним уранијумом. Шта је позадина томе када се зна да већ дуго причамо овде о томе још од Републике Српске и нико није хтео да слуша, а сад одједном је то интересантно?

Др Шешел: Американци су починили велике ратне злочине на Балкану. То је чињеница на коју ми годинама указујемо. Ту веровано и нема неког озбиљног спора. Али Американци својом насртљивом политиком и агресивношћу све више гуше и Европску унију и Европа би хтела да се убудуће отараси таквих нових Америчких планова, јер загађење Балкана је претња целој Европи. Нико не може да гарантује да кроз храну, да кроз друге производе та радиоактивност неће бити пребачена и у друге земље.

Како ће ова афера на крају бити окончана остаје да се види, али то је добра поука свим Америчким савезницима. Кога Американци бране у принципу му живот после не вреди ништа. Ево бранили су Шиптаре, па сад имамо нову врсту радиоактивних Шиптара. Шиптарима струја вероватно неће ни требати, они ће ускоро сви почети да светле. Нукле-

арна енергија, дакле, на најјекономичнији начин употребљена.

Новинар: Да ли верујете да ће нова америчка власт повући своје трупе са Балкана како најављују?

Др Шешел: Добро би било да их повуче, али не верујем. Зашто? Зато што амерички планови у Европи нису окончани. Све ово што је Америка радила на Балкану било је срачунато за велики поход против Русије и тај поход се наставља. Показује се то на примеру Украјине. У Украјини су Американци почели

Протагонисти ратних злочина на Балкану: Олбрајт и Клинтон

велку кампању против председника Кучме, који се сматра русофилски настројеним, а потпомажу актуелног председника владе чија је жена и по држављанству Американка и који води изразито прозападну политику. Ако се сећате пре неколико конференција за штампу, ми смо управо указивали на то да ће Американци да крену и на Украјину, која је до сада отприлике водила кампању еквиливанце између Русије и НАТО пакта, а поготову се Американци спремају за офанзиву против Белорусије и тамо су ствари већ покренуте, али се надамо да ће Белорусија бити много тврђи орах.

Новинар: Око тог питања сада има неких нових стратешких момента. Прича се да постоји договор, односно спрема се договор, између Немачке и Русије, са се догови Русије према Немачкој уложи у Руске фирме како би Немачка појачала економски потенцијал Русије, а заузврат Русија да појача војни потенцијал Нема-

чкој. То би утицало на будућу сарадњу Немачке са Европом.

Др Шешел: Па ми не можемо сада та правимо тако дугорочне шпекулације о исходу садашње фазе зближавања Немачке и Русије. Очигледно, од Бизмарка па наовамо сви умни Немци су озбиљно ту варијатну разматрали, а кварили су је безумни попут цара Вилхелма или Хитлера или Аденауера и тако даље. У сваком случају Српска радикална странка подржава политичко и економско приближавање Русије и Немачке. Ми сматрамо да је то шанса да се Европа ослободи од Америчког туторства и сматрамо да би то могло имати позитивне реперкусије на балканске прилике.

И та варијанта враћања дуга акцијама у домаћим фирмама је једна добра варијанта. Ја сам први пут о тој варијанти писао још 1987. године у тала забраненој књизи "Демократија и догма" и да је наше тадашње државно руководство било паметно оно је могло прво да искористи ту варијанту и сада би наша привреда била на неупоредиво бољим позицијама. Јер на тај начин увлачите партнера и вежете његов интерес за остваривање профита са судбином ваше фирме и Русија је очигледно сад са Немцима ту постигла поприличне резултате. Да не пренаглимо са закључцима боље да мало сачекамо даљи расплет, да видимо како ће се ствари даље развијати.

Новинар: Имам подпитање око тога. Ако се сећате када су Американци рушили Горбачова преко Јељцина. Сада опет Американци неће на то да гледају мирно. Шта мислите да би могли да ураде?

Др Шешел: Па то је већ питање једне стручније расправе. Лично сам мишљења да Европска унија неће дуго опстати и да ће пропасти пројекат заједничког новца, појекат Евра и то се види и о томе већ отворено пише штампа у западноевропским земљама, нерадо се прима тај Евро. И остаје да видимо до 2002. године да ли ће Европска унија бити у стању да потпуно укине националне новчане јединице и пређе на тај Евра, а у сваком случају Немачки и Француски интереси су у последње време све подвојенији, а да не говоримо о Немачким и Енглеским интересима који се никада нису могли усагласити откако постоји Европска унија.

Вероватно ће даљи развој прилика у Европи ићи у сасвим другом правцу. Немачка ће остварити доминацију над Нордијским земљама, земљама Бенелукса, Аустријом, Чешком, Словачком, Пољском и Мађарском. И евентуално Словенијом и то ће бити најближа зона Немачког политичког и економског утицаја. Те ће земље, практично, у ближој будућности да буду Немачка територија. Шта се тиче осталих земаља Европске уније остаје да се види да ли ће још нека да се прикључи тој новој немачкој империји, а Балкан ће бити простор на коме ће Русија и Немачка или усклађивати своје интересе или се сукобљавати по питању својих интереса. За нас би

била боља варијанта да дође до усклађивања руских и немачких интереса.

А што се тиче Американаца, најбоља варијанта је за све европске народе да се Американци одбију од Европе, јер где дођу Американци редовно се понашају као слон у стакларској радњи. Где год су до сада били нико њима није био одушевљен. Сви су једва чекали да Американци оду.

Новинар: Како сте задовољни исходом поновљених избора? Када очекујете прву седницу скупштине и када ћете одлучити о понуђеном месту потпредседника?

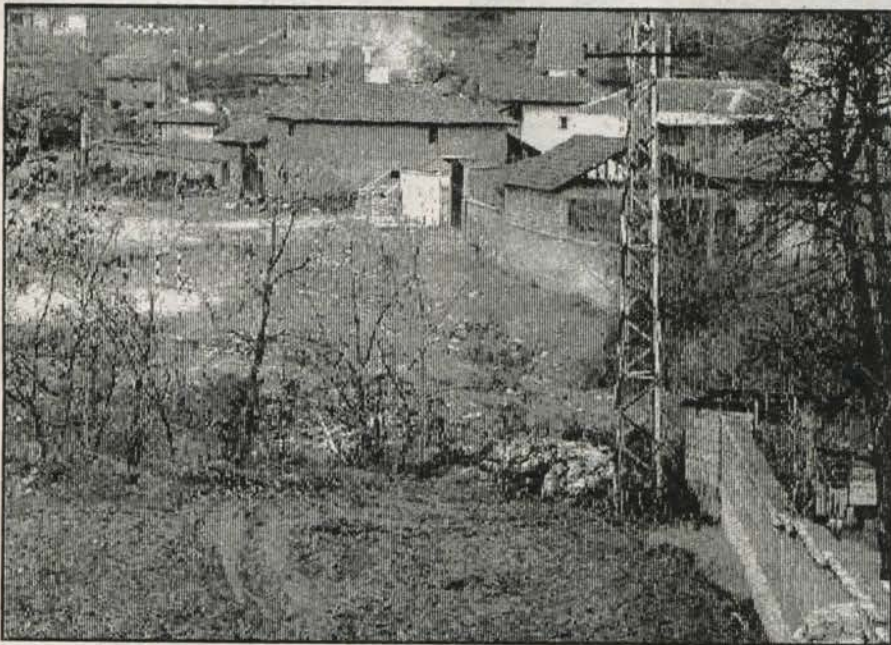
Др Шешељ: Па, за ове поновљене изборе смо углавном сви били незаинтересовани. Није се ту очекивао неки резултат и одзив је био мали. Питање је да ли је и 10% било. Али је требало принцип да се истера до краја, јер је Републичка изборна комисија кршила закон и због тога смо се жалили Врховном суду, због тога смо поднели жалбу Врховном суду. Али и овога пута ћемо поднети

овска пракса је пракса рушења правне државе. Закон мора да се поштује до краја.

Новинар: Нисте одговорили на питање везано за понуђено место потпредседника скупштине?

Др Шешељ: Прво, не знамо шта то значи понуђено место. Када се конституише Скупштина, кад почне процес конституисања Скупштине, онда треба да се састану шефови посланичких група и да поделе структуру скупштинских органа, да прилагоде снази појединих странака у Републичкој скупштини. Нама шта год нуде ми нећемо прихватити осим ако нам то припада по неком принципу.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми сматрамо да нама овога пута припада једно потпредседничко место у Републичкој скупштини, ако се функције буду делиле по принципу пропорционалности. Као што је пракса свуда у цивилизованом свету када је реч о органима законодавне власти, јер управна власт се конституише већински, а за-

ДОС само гледа пресецање Моравско-вардарске долине: бункер терориста у селу Лучани

жалбу, јер данас очекујемо одлуку Изборне комисије, рок нам је сутра да поднесемо и оспораваћемо изборе по питању кршења изборног закона у целости. Ми на овим изборима нисмо имали јединствени бирачки списак. И зато ови избори нису били регуларни.

И друго, како може Републичка изборна комисија да избаци све Шиптаре, држављане Србије, са бирачког списка. Могла је да закључи да у тим и тим општинама, реално, није могуће одржати изборе, али званично избацили Шиптаре са бирачког списка то није могао нико. И доста Срба је избачено са бирачког списка. Ви можете рећи да је то сад нека врста закерања. Не, ми хоћемо да терамо правни принцип до краја. Ако се ДОС закључи у правну државу онда хоћемо да разобличимо пред јавношћу његову сасвим другачију праксу. ДОС-

конодавна власт увек пропорционално. Пошто Српска радикална странка има скоро 10% посланика, а функција председника Скупштине у односу на потпредседничку вреди сигурно пет до шест пута више. По досадашњој нашој пракси Српска радикална странка треба да има једно потпредседничко место. Ако то буде ствар договора шефова посланичких група онда ћемо ми то место прихватити, а ако је то ствар поклона онога ко има скупштинску већину, хвала лепо, ми поклоне не примамо.

Новинар: Како ви сагледавате садашњу и будућу ситуацију у Прешењској долини?

Др Шешељ: Та кризна ситуација ће трајати дуже време, њу су произвели Американци да би пресекали Вардарско-моравску долину, да би се југа одсекли Србију и они неће лако одустати од сво-

јих планова. Стално се играју мачке и миша и просто се смеју глупости појединих ДОС-овских функционера који тамо одлазе укључујући се у преговоре са шиптарским терористима, славоборитно дају изјаве на телевизији, лажу свој народ по питању укушне површине територије која је заузета од стране терориста и тако даље.

Да ли ће ДОС бити у стању да предузме неке озбиљне мере остаје да се види. До сада ниједну озбиљну меру, као владајућа партија, није предузео по том питању.

Новинар: Ви сте критиковали штампу уопште и рекли сте да је за време претходне владе било и опозиционе и државне штампе. Питање које је вама и СПС-у упутила тадашња опозиција, односно критику, зашто ви не формирате неке ваше новине које ће бити независне или да подржавате оснивање неких таквих независних новина, колико новине у ствари могу да буду независне?

Др Шешељ: Смешно је говорити о независним новинама. Новине су увек зависне од воље свог власника. Битно је да имамо слободу штампе, да свако ко жели може да штампа новине. То је принцип који је код нас реализован још 1990. године. Од 1990. године наопако ми имамо потпуну слободу штампе. Али, како ће новина изгледати увек зависи од власника. Што се тиче Српске радикалне странке, ми имамо своје периодично гласило, лист "Велику Србију", имамо и научни часопис "Српска слободарска мисао", а за сад немамо намеру да формирамо дневни лист, јер дневни лист захтева много финансијских инвестиција и једну велику екипу људи која ће на томе радити. А основни проблем који се ту увек испречи је проблем дистрибуције. Проблем дистрибуције је највећи проблем код штампања новина и онај ко издаје новине мора бити спреман да неколико месеци те новине штампа са чистим губитком и да уопште не води рачуна да ли ће му враћати ремитенду и колика је реална ремитенда и тако даље. Поготово што ми имао и даље прилично монополистичку мрежу дистрибутивних институција, односно предузећа која се тиме баве.

Новинар: Да ли сте доставили посланичку листу Народној скупштини?

Др Шешељ: Што да доставимо када избори још нису завршени?

Новинар: Па неке странке су већ доставиле.

Др Шешељ: Па те странке не знају ништа или не знам из ког разлога журе. Ми чекамо да се избори заврше. Како да доставимо унапред листе, а избори нису завршени?

Новинар: Кад очекујете конституисање Народне скупштине?

Др Шешељ: Кад се завше избори. У законском року.

Новинар: У законском року.

Др Шешељ: Прво се заврше избори, па се конституише Скупштина. Не може се Скупштина конституисати док се не заврше избори иако су неки из ДОС-а мислили да и то може.

ПОЛИТИЧКИ ТЕРОР ДОС-а

13. јануар 20001. године

Александар Вучић: Даме и господо новинари, ово је тематска конференција за штампу коју смо заказали због чињенице да медији готово никакву пажњу не посвећују, или на погрешан начин посвећују минималну пажњу једном правно-политичком скандалу који се догодио и који се догађа у Србији и Савезној Републици Југославији.

Наиме, данас ћемо вам доказати чињеницама, наводећи прецизне податке чак и датуме, реченице и изјаве представника ДОС-а у какав политички терор је ДОС кренуо против свих политичких неистомисљеника, пре свега покушајима да са Правног факултета у Београду избаци проф. др Војислава Шешеља. Ми ћемо данас говорити чињеницама, аргументима које нико, видећете, неће ни покушати да обори или да оспори.

Наиме, ДОС-ов министар за више и високо образовање, Гаши Кнежевић, кажу кандидат за новог министра просвете, донео је декрет чији текст још нико није видео у Србији, којим се са Правног факултета наводно избацује редовни професор др Војислав Шешељ.

Да вас подсетим, Гаши Кнежевић је ванредни професор Правног факултета. Тај текст нико у Србији није видео, нигде није објављен, и на многе захтеве истакнутих чланова Српске радикалне странке да нам се текст тог декрета, те његове одлуке, диспозитив било каквог решења достави, он је остао нем и нико га није ни добио, иако је наводно 28. та одлука донешена.

Ја ћу вам прочитати неколико изјава господина Гаши Кнежевића и онога што су написали, како кажу ослобођени ДОС-ови медији, објављивали у претходном периоду који показују и њихову бруку и срамоту, али и бруку и срамоту некога ко себе назива министром. "Вечерње новости" 27. октобар - "Кнежевић изјављује да неће мешати прсте у Шешељев одлазак, али верује да ће чланови комисије Наставно-научног већа Правног факултета одрадити свој посао и да ће Шешељ ускоро отићи са факултета." Да не говоримо о неписмености некога ко себе назива професором и министром, али подсетићу вас само два месеца после тога он је рекао да је лично донео одлуку, односно декрет којим ће уклонити др Војислава Шешеља. Толико о његовој доследности, али и о доследности новина које то објављују.

"Блиц њуз" 1. новембар - "На Правном факултету је формирана стручна комисија и очекујем да Шешељ добије отказ. Немам утицај у рад те комисије, али ако она одлучи да Шешељ остане поново ћу

Говор чињеница:
Александар Вучић

дати отказ." Морам да вас упозорим да Наставно-научно веће Правног факултета није донело никакву одлуку о уклањању проф. др Војислава Шешеља са Правног факултета у Београду, без обзира на то што је Грађански савез годинама регрутовао и асистенте и професоре на Правном факултету у Београду и друге чланове ДОС-а, јер нису могли за такво противзаконито и антиуставно дело да добију већину професора на Правном факултету у Београду.

Он је рекао да се неће мешати да ће чекати да одлуку донесе колектив, а на крају, видели сте, донео је један фантомски, титоистички декрет који још нико нигде није видео.

"Политика експрес" 8. новембар - "По мом мишљењу Правни факултет има довољно снаге да спроведе одлуке своје комисије, додајући да уколико не буде снаге да се заврши са Шешељем да ће он поново отићи са факултета." То је исто као и ово о чему смо мало пре говорили. А зашто би Гаши Кнежевић требало да оде са факултета? Сада ћемо ми говорити о ономе шта је и ко је министар Гаши Кнежевић и ко су министри ДОС-ове владе. Доста је било њихових лажних досијеа, њихових измишљених прича сада ћемо народу да говоримо истину и да

говоримо ко су ти који представљају ДОС, ко су те лажне демократе, а у ствари најгори могући криминалци који су завладали Србијом.

Наиме, упозорићу вас на догађај из 1998. године када су проф. др Милан Пак, проф. др Предраг Шулејић и проф. др Божидар Павићевић, прва двојица редовних професора београдског Правног факултета Универзитета у Београду, а трећи је редовни професор Универзитета у Крагујевцу, а испитивач овде, што знају они који су студирали на Правном факултету у Београду, доносили су одлуку о избору, односно реизбору ванредног професора Гаши Кнежевића.

Њихова закључна реченица 1998. године, дакле сви они који држе Катедру међународног приватног права је била следећа: "Из свега што је изложено произилази да је др Гаши Кнежевић својим укупним наставничким радом у звању доцента и у звању ванредног професора показао низ недостатака које би требало имати у виду приликом избора, реизбора у звање ванредног професора". Дакле, они су још 1998. године донели такав закључак.

Морамо рећи да Гаши Кнежевић у "Времену" од 20. децембра каже: "Истараћемо политику с Универзитета." Ваљда тако што неће бити никога ко ће припадати неком другом политичком блоку и политичкој струји осим ДОС-а, а на Правном факултету никог другог осим из Грађанског савеза Србије. И да би потврдили правило, као изузетак доведше Дејана Поповића, да ли из Демократске странке или из неке друге странке. Пошто он то мења редовно, никада му не можете ући у траг у којој је странци.

"Експрес политика" и "Глас јавности" 29. децембра објављују - "Шешељ остао без катедре" и "Шешељ избачен са факултета". "Глас јавности" се у својој речи дана, на један непримерен и прилично глуп начин рута противзаконитом, готово дивљачком понашању нове ДОС-ове власти.

Шта је то што др Војислав Шешељ није испунио као редовни професор на београдском Правном факултету? За разлику од већине других, а посебно од Гаши Кнежевића и представника ДОС-а који су професори на том факултету, кад закаже испит у 9 часова Војислав Шешељ почне са испитима у 9 часова. Када закаже предавања у 8 сати ујутру, предавање почне у 8 сати ујутру. Ви знате када код проф. Гаши Кнежевића испит почиње у 9, некада га чекате и до 11 и до 12 и до 1 сат поподне да би се појавио, обично није трезан, а и када је трезан касни по најмање 3 до 4 сата. Можда зато што Војислав Шешељ никада није наплаћивао ништа студентима, зато што

их је на коректан и крајње цивилизован начин испитивао. Зато што није имао своје скрипте, као што је имао Гашо Кнежевић па је са извесним Николом доводио студенте у свој стан где су им говорили на који начин могу да положе испит.

То је највиши вид корупције и криминала, и само ако те скрипте са таквим питањима науче могу да полагају, и да се не учи ни из једног другог уџбеника. Могли сте да спремите све могуће уџбенике, уџбеник Милана Пака, било кога другог, није вредело док не научите то што је Гашо Кнежевић у својим одајама наређивао да мора да се научи. Можда је зато др Војислав Шешељ крив. Можда и зато што је на његовим предавањима амфитеатар увек био пун. Можда то смета ДОС-у. Можда то што су долазили студенти са других факултета.

Ви знате да је Политички систем предмет на четвртој години Правног факултета у Београду, а на четвртој години Правног факултета у Београду обично нико, или готово нико, или веома мали број ревносних студената иде на предавања. Ја знам посеби, нисам ишао на предавања у четвртој години, а био сам један од најбољих студената. Код њега су увек биле крилате речи када је држао предавања. Долазили су студенти и са других година, а код Гаше Кнежевића, као ванредног професора, све просторије када држи предавања и вежбе зјапиле су празне. Можда је и у томе проблем.

Можда је проблем што не сме да се дозволи да се укине секта Грађанског савеза Србије на Правном факултету, јер нико осим њихових чланова није могао да постане асистент. Странка за један комби, данас странка за два аудија, ако вам је тако лакше, држи цео Правни факултет и мисли да може да ради шта хоће. Ово што се сада догодило на Правном факултету је правно насиље, то је нешто што се збивало у титоистичком периоду, ако се сећате, када су доношени уставни амандмани 1971. и Устав из 1974. године, када су се угледни професори београдског Правног факултета побунили против Брзовог режима, нешто слично, али много горе од тога данас чини ДОС-ов режим. Ово су вам правно-политичке чињенице.

Други проблем је што су данас медији у горем положају и што је морал код представника власти на много нижем нивоу него што је био чак и у Титово време. Морам да кажем да су на страни проф. др Војислава Шешеља, о овоме говоримо као представници странке, зато што се ради о чистом политичком терору који није забележен у последњих 25, 30 година на српској политичкој сцени, када је реч о српском универзитету, у овом случају и закон и правда, ако хоћете и у келзеновском смислу речи и морал, а на страни ДОС-а и на страни Гаше Кнежевића, такозваног министра, је једино сила, сила безакоња и медији који још нису у стању да довољно измере размере моралне катастрофе које оваква одлука собом носи. Гашо Кнежевић, у изјави "Времену", каже како неће бити никак-

ве политике и како се одувек борио за аутономију Универзитета. Да ли на такав начин што се знало којим политичким странкама из ДОС-а припадају поједини факултети на који нико други никада не сме да привири? Да ли им зато смета један једини српски радикал на Правном факултету?

Да ли зато што можда неће дозволити више да се петиције за одбрану, наводну одбрану Вуковара од српске агресије, неће моћи да пишу тако гласно као што су некада чинили Владимир Волинелић, Гашо Кнежевић, Драгор Хибер и остали? Да ли зато што неће моћи тек тако лако и једноставно да осуђују Србе у Сарајеву, када Срби гину и умиру да су они криви за наводни злочин над муслиманима, па им смета Шешељ што ће то моћи да жигосе? Да ли зато што је открио да је Стеван Јилић плагијатор? Што је доказано на суду, што сви ви знате.

Да ли им смета што факултет више неће моћи да буде легло корупције, да не постоје уџбеници, али зато имају скрипте које се деле на приватним часовима, да се то научи и ти студенти могу да добију добре оцене, а те добре оцене коштају. Цена је између 150 и 300 немачких марака. Па нека то објашњавају народу, како и зашто то раде. А то сви знају на београдском Правном факултету, само што то нико не сме да каже јавно. Е ми ћемо да говоримо. Они се служе лажима, неистинама, отвореним безаконјем, силом, а ми ћемо се служити истином, ми ћемо се служити аргументима, ма како нам право на истину и пра-

Човек опасних намера:
Гашо Кнежевић

во на реч било ускраћено и сигуран сам да ћемо се за то изборити.

Сећам се периода од 1993. до 1996. године. Тада на државној телевизији, као у последња два месеца, ниједна информација, пазите словима и бројем ниједна једина реч о ономе што је рекао неки српски радикал није објављена од 1993. до 1996. године, па је Српска радикална странка на изборима 1997. године замало победила. Исто ће се догодити ДОС-у, јер се служе прикривањем чињеница, перманентним лажима, фалсификатима, а то ће морати да стане једног дана и мораће да се чује и која другачија реч и која реч истине.

Оваква врста фантомских декрета, противзаконитих, за које нико не зна на чему су засновани, потпуно је невероватна. О томе неће нико да говори, осим што ће рећи да је то због политичке припадности, зато што је у то време био потпредседник Републике владе. Па није он постао професор тата. Био је доцент много година раније, па ванредни професор 1991, 1992. године на Приштинском универзитету, па редовни професор, значи једним редоследом је ишао.

Да још једну чињеницу не заборавимо, ДОС-ов режим је упрегао у игру извесног Драшковића, за кога сматамо да уопште не постоји, пошто смо тражили да видимо где је тај његов докторат, покушали смо и у библиотеци Правног факултета, нисмо успели да пронађемо. Он је рекао да у Шешељевом докторату "Политичка суштина милитаризма и фашизма" недостају странице од 53 до 62. У библиотеци Правног факултета установили смо да је то тачно, али смо установили и да је те странице највероватније исцпао Војин Димитријевић јер је Војислав Шешељ у том делу критиковао књигу о милитаризму др Ејуба Кучука, који је лични пријатељ др Војина Димитријевића. А Војислав Шешељ има примерке целог свог докторског рада на тему "Политичка суштина милитаризма и фашизма".

Дакле, ми смо вам сада до краја објаснили и разголитили све оно што су они говорили и показали колико је незаконита њихова одлука, о каквом је политичком прогону реч и шта нас све може очекивати у будућности. Ми у будућности можемо само много, много горе ствари очекивати од оваквог режима и то се до сада у пракси већ показало.

О свом искуству, посебно о томе како је примљен код министра Гаше Кнежевића, као доскорашњи заменик министра за високо и више образовање, рећи ће вам др Зоран Аврамовић, иначе заменик председника Одбора Српске радикалне странке за науку и образовање, и све ће вам око овог фантомског декрета укратко испричати.

Др Зоран Аврамовић: Морам да подвучем своју оцену да се самоуправљање и репресија на широка врата враћају у српско образовање. Један од доказа за ту чињеницу је и понашање садашњег министар за високо и више образовање, Гаше Кнежевића. Морам да истакнем његово неетичко понашање у овој ста-

ри. Ја сам прошлог петка, као бивши заменик министра за високо и више образовање, затражио неку одлуку, решење, или већ шта је, акт о удаљавању др Шешеља са Факултета и он ме је уверио да ће то решење дати у понедељак, прошли понедељак. Наравно, ја сам отишао са уверењем да ће он то обећање да испуни. Међутим, када сам се вратио у понедељак он ме је дочекао са одговором да од тог решења нема ништа и да ће оно

припремамо одговарајућу реакцију на читав овај случај и ми ћемо обавестити целокупну универзитетску јавност, и ширу јавност, о овоме што се догађа са проф. др Војиславом Шешељем, јер је ово само почетак репресије која се припрема.

Александар Вучић: Ја бих само додао на ово што је проф. Аврамовић рекао да би требало, изгледа, да отказ добије и министар саобраћаја, јер та пошта слабо

Дакле, никакав акт, никакав диспозитив решења нити било шта друго. И то је нешто што је заиста невероватно, нешто што говори о поновом увођењу морално-политичке подобности на наше универзитете, у наше образовање и чини нам се да нам предстоји један тежак период, период какав је прошао наш народ, ако хоћете и у Републици Српској, јер сад ће Гаши Кнежевић, осим удаљања свих оних који ће се супротставити њиховом политичком терору на другачији начин, према њиховим најавима, правити и нашу историју и ако хоћете и географију, и филозофију и политику.

Ускоро можемо да очекујемо да искључе и Андрића и Његоша као српске писце. Свашта ћемо још доживети. Али, за нас је готово невероватан некритички приступ појединих медија који су се просто радовали једној таквој противзаконитој и антиуставној одлуци, која јем, заиста, просто невероватна, а чини ми се да смо до сада успели у потпуности да је рашчланимо. Они који нису добили овај сепарат из часописа "Српска слободарска мисао" сада могу да га узму и ту можете да прочитате све детаље, заиста све детаље о расправама на Наставно-научном већу, у потпуности су пренети говори свих оних који мисле другачије од др Војислава Шешеља. Ми за разлику од новина данас, "ослобођених новина", не цензуришемо никога и објављујемо све оне који мисле много другачије од нас српских радикала, али нам се чини да ћете чињенице схватити прилично јасно.

Хвала вам, и ја бих вас молио ако у вези са овим имате било каква питања спремни смо да вам одговоримо.

Новинар: У ових 300 марака, које сте поменули, шта улази? Само скрипте или још неке услуге када је реч о полагању испута?

И друго питање, доста је било речи да није било потребе за ангажовањем др Војислава Шешеља на том предмету?

Александар Вучић: Па, то је бесмислица, зато што је комисија доносила одлуку да ли је било потребно или не. А ви знате да је то један од најзапуштенијих, али и један од најважнијих предмета на Правном факултету у Београду. Друго, знате да је рецимо проф. Јовица Трукуља, који је испитивач и предавач на том предмету, иако је то једносеместрални предмет, написао књигу по којој се полаже, а која нема везе са Политичким системом и са предметом који се изучава. Књига се зове "Освајање демократије", и у њој се говори нешто о цивилном друштву, али она уопште нема везе са Политичким системом као таквим. Ја могу да вас обавестим да др Војислав Шешељ пише обиман уџбеник о политичком систему и да ће то вероватно бити најозбиљнији уџбеник о Политичком систему после оних који су прављени управо у овом периоду од др Јована Ђорђевића и тако даље.

Има предмета на којима је много мање потребно професора. Као, рецимо, Гаши Кнежевић, његов реизбор је био

Пррија ДОС-а:
Правни факултет у Београду

ићи поштом. То је један доказ како не треба да се ради у министарству и дужност је сваког министра да странку упозна са актом који се ње тиче.

И на крају, додао бих једну напомену, ми као Одбор за науку и образовање у Српској радикалној странци, а то је велики број професора и истраживача,

функционише, од 28. децембра до данас, 13. јануара, прошло је 16 дана, ако се ја не варам. За 16 дана ни на адресу Правног факултета, ни на адресу Српске радикалне странке, ни на адресу др Војислава Шешеља никакво писмено није стигло.

потпуно непотребан. Тако је констатовала чак и комисија. И они су установили много недостатака, па видели сте, ја вам говорим чињенице, може неком то да се допадне или не, али то су чињенице. То је суштина.

И што се тиче овога око скрипти, ја стварно не знам. Никада никоме нисам плаћао испите, ја сам полагао све часно и поштено. Ако се не вaram, код Божицара Павићевића сам полагао тај испит, добио сам 10, а углавном сам и из осталих предмета добијао десетке, па не могу да вам кажем. Нисам се тиме бавио.

Новинар: Да ли је то цена скрипти или...

Александар Вучић: Не, није цена скрипти 150 до 300 марака, то знају студенти, али да бисте много лакше положили него иначе, одете у приватне одаје и онда се зна да ви не можете да паднете. Знате већ како се рале ти приватни часови, немојте ја да вам говорим па сви сте...

Новинар: Не знам.

Александар Вучић: Не знате, нисте ишли на факултет?

Новинар: Ишла сам на факултет, али не на приватне часове.

Александар Вучић: И није вам се то дешавало.

Новинар: Не. На Филолошком не.

Александар Вучић: Добро, баш ме чуди. Они који су ишли на Правни факултет знају више таквих професора о којима бих и ја данас могао да говорим, али није то тема конференције, углавном су ти професори из Грађанског савеза Србије. Додуше не могу за све да кажем. Сећам се да сам полагао код Весне Ракић Водинелић, да ме је коректно испитивала и немам никаквих притужби.

Новинар: Рекли сте да Наставно-научно веће није донело никакву одлуку, да ли то значи да је оно расправљало о случају проф. Шешеља?

Александар Вучић: Оно расправља већ неколико седница заредом и новинари који прате овај случај имају ту информацију. Мислим да је на три седнице Наставно-научног већа о томе расправљано, али очигледно да међу професорима Правног факултета, члановима ДОС-а, односно Грађанског савеза и ДОС немају већину за овакву противправну одлуку.

Знате, неки од њих, наравно не сви, стиде се такве одлуке или се не појаве или неће да у томе учествују или се просто склоне људи. Има их много. Ја не бих говорио њихова имена, али је то очигледно свима који се појаве на тим седницама Наставно-научног већа. Али, веома је мали број оних који су на такав начин острашћени и који желе да учествују у једном правном и политичком дивљању. Немојте да заборавите да професори Правног факултета знају о чему се ту ради.

Они могу да буду политички острашћени, али таквих можете да нађете десетак на Правном факултету, а осталима је то и те како јасно и њих нико не може да убеди у то да то није тачно, да овде није реч о политичком прогону и политичком терору. Посебно када узмете

компаративне податке о томе на који начин су они постајали професори, какве су практике имали за ванредне професуре, какве монографије или уџбенике за редовне професуре.

Ако ви сматрате уџбеником "Освајање демократије", књигу Јовице Тркуље, за предмет Политички систем, е онда и ово што сам ја данас говорио можете да преписете и да сматрате уџбеником из било ког предмета на Правном факултету или Факултету политичких наука. С тим што је ово данас било мало стручније. Да то скромно кажем.

Новинар: А ви сте по тој књизи спремали тај испит?

Александар Вучић: Не могу да кажем, наравно, ја сам ту књигу прочитао, али нисам спремао испит по њој. Није то испит који спремате онако да бисте га напамет научили или да је егзактан предмет као што морате да научите Грађанско-процесно право или као што морате да знате Стварно облигационо право и тако даље. То је једна широка материја, али која уопште није обрађена у тој књизи.

Наравно, ја сам знао све и из те књиге, али сам читао много више и много шире тако да није било проблема и баш код Јовице Тркуље сам добио 10, ако ме то питате. Али, наравно, знао сам много више и много шире од тога, а то уопште није био уџбеник за тај предмет и заиста сматрам да је потребно да на Београдском универзитету постоји један озбиљан уџбеник, али да постоји и озбиљан предавач из таквог предмета.

И нисте чули ни притужбе студената на понашање проф. др Војислава Шешеља. Он није злоупотребљавао своју катедру. Увек је говорио о свом предмету, не о дневно-политичким догађајима, већ је говорио о предмету Политички систем, учио студенте и коректно их испитивао на испитима, на најкоректнији могући начин. Ни од кога никада никакву притужбу нисте и нећете чути. И ми смо уверени да оваква одлука Гаши Кнежевића, овакав декрет, оваква фантомска одлука не може да опстане у правном промету. Али видећемо шта ће будућност показати. Наше је било да укажемо јавности на правно политичко дивљање представника ДОС-а, и још кажу – ето то је демократија. Ако је то демократија и слобода о којој нам говорите, тешко Србима и тешко Србији. Али, ја ево апелујем на вас, посебно на вас, госпођице Мијушковић, пошто је ваша новина објавила највише хвалоспева Гаши Кнежевићу из незнатних разлога, а највише покуда на рачун др Војислава Шешеља.

Новинар: Није истина.

Александар Вучић: Па то говорите реалне чињенице, можете да се не слажете, веома сте ми симпатични, али су то реалне чињенице, број шлагфрми и број редова о томе веома јасно сведочи, они се лако измере.

Новинар: Проблем је у томе што господин Шешељ не жели да говори ван конференције за новинаре. Није доступан новинарима.

Александар Вучић: Па му зато конференције за новинаре објавите у два или три реда. Кад смо већ код конференције за новинаре, али у сваком случају ја апелујем на вас, дакле у најбољој намери, да сагледате заиста праву истину и да на један коректан начин објавите и другу страну и да покушате да видите шта су заиста чињенице и аргументи, а шта су политичке одлуке, шта су декрети, шта је оно на шта нам се чини да Србија и наш народ не смеју да пристану.

Јер, осим губитка територија, осим пропадања, односно одласка у економско и социјално безнађе наша земља ће ући заиста у време политичког терора и уклањање свакога ко се супротставља и ко дргачије мисли од ДОС-овог режима.

Новинар: Порука Војислава Шешеља да је још увек редовни професор и да ће испитивати у јануарском року?

Александар Вучић: Наравно да је редови професор. И неће каснити, верујте ми, и биће трезан на испитима, јер никада не пије, а и неће нико морати да га поткупљује да би лакше прошао на испитима.

Новинар: И после јануара?

Александар Вучић: Па и после јануара ће то чинити, јер ми сматрамо да ова одлука не може да опстане у правном промету, али, знате, све је могуће, можда ће ДОС узети пушке па нас пострелати овде испред странке, јер свакојаким смо се ствари наслушали. Тако један дан се пробудим па видим како постајем голубар, како скупљам таване, па онда разне фалсификоване одлуке из 1997. године, фалсификоване у 1999. Па све и свашта можете да видите и свашта можете да чујете. Свакојаке лажи и свакојаке измишљотине. На крају, мало ћу се удаљити од теме, да вас питам, где је оних 12 милијарди, оних којима је Динкић ушао у траг? Не сећате се госпођице Мијушковић?

Новинар: Што стално ја? Којих 12 милијарди?

Александар Вучић: Па, оних што су им ушли у траг, не знам где у Казахстану или не знам где, које је претходни режим изнео и тако даље. Па где је тих 12 милијарди, знате ли ви?

Новинар: Питајте господина Динкића.

Александар Вучић: Динкића. Е то вам је једна од прича ДОС-овог режима, али једна од прича којом је храњен овај народ као и ова прича о мржњи против др Војислава Шешеља коју покушавају да спроведу, али осим тога што ће уништити нашу земљу и уништити наш народ чини ми се да им ништа друго и неће поћи за руком. Али, и те лажи нису дугог века. Знате у лажи су увек кратке ноге. Прошли су избори, прошло је два месеца од те изјаве, а ми ћемо их за 4 године питати: "Како си Гаши постао професор? А где су тих 12 милијарди? А где је оних 6 милијарди што треба да уђу у земљу? Где су те паре, да ли их је неко покراо?"

ИЗБОРИ У АТМОСФЕРИ ЛИНЧА

18. јануар 20001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, Српска радикална странка ће наставити да оспорава легалност избора и легитимитет изборних резултата из децембра прошле године, без обзира на одлуку Врховног суда Србије. Врховни суд је прекршио закон, прекршио Устав, и поред очигледних чињеница на које смо указали и које смо доказали, оглушивши се о те чињенице потврдио прокламоване изборне резултате изборне комисије.

Ми изборе оспоравамо по три основа. Прво, зато што није било јединственог бирачког списка, а имамо доказе да су поједини људи уписани на више места у бирачке спискове појединих градова. Имамо конкретан доказ да је једна особа уписана у бирачки списак у Новом Саду и у Лозници. Таквих примера је огроман број. По закону је морао бити јединствен бирачки списак, није га било, избори не важе.

Друго, Републичка изборна комисија није смела да избаци ниједног грађанина са бирачког списка, а избацила их је неколико стотина хиљада. Нисмо ми оспоравали изборе, како су то неки медији преносили, зато што Шиптари нису гласали. Знали смо ми да је немогуће одржати изборе на неким подручјима Косова и Метохије. У већини Косовско-метохијских општина. Али су Шиптари, држављани наше земље, нису се смели избацивати са бирачког списка. То је проблем, а, такође, поприличан број Срба је избачен са бирачког списка.

И треће, избори су нерегуларни због медијске атмосфере, атмосфере линча, неравноправности странака у медијима, поготово у држаним медијима, која је била више него очигледна и по том питању располажемо званичним подацима многих агенција за истраживање медија којима ћемо поткрепити нашу Уставну жалбу коју подносимо већ следеће недеље Савезном уставном суду.

Многи ДОС-овски политичари су оптуживали Српску радикалну странку да врши опструкцију. Тиме показују своју неукост и незнање и несклоност да поштују принципе уставности и законитости. Неко ко користи своје законско право не може да врши опструкцију. Ако је мени закон прописао извесно право, моја је ствар да ли ћу га користити или не и нећу другога да питам за дозволу да ли да га користим или не. И то што ја користим моје право није никаква опструкција, тиме не дирам у туђа права.

Није Српској радикалној странци био циљ да пролонгира прво скупштинско заседање, чим смо чули да је Врховни суд одбио нашу жалбу, ми смо одмах поднели списак, после сат, два времена. Није то био наш циљ. Наш је циљ да оспоримо изборе као такве и да принудимо Уставни суд да их поништи и да се што пре

закажу нови, који би били регуларни. То је суштина.

Српска радикална странка указује на све већи хаос у друштву, све веће немогућности функционисања политичког и правног система, нефункционисање привреде, поготову великих фабрика. Све је мање фабрика које раде које нешто производе, а са свих страна стижу информације о новим поскупљењима и наговештаји великих поскупљења до којих ће тек доћи. Говори се о 100%, 50% и тако даље, од телефона, струје, па до свих других комуналних услуга. То хаотично стање је све више неиздржљиво грађанима Србије и незадовољство се осећа у свим градовима, на свим подручјима, нема више никаквих могућности да се то незадовољство смањи, оно се из дана у дан повећава. А од обећаних милијарди долара западне помоћи, као што смо и говорили месецима, годинима, неће бити ништа, и сад је то све извесније.

Неки политичари и неки медији који би требало да су подржавном контролом, јер су у државном власништву, воде праву кампању у прилог доношења одлуке да наша земља испоручује своје грађане и Србе уопште Хашком трибуналу. Тај чин би био велеиздајнички и Српска радикална странка ће све учинити што је у нашој моћи да то спречи.

Новинар: Карла Дел Понте долази идуће недеље у Београд. Шта ви мислите о њеном доласку и уопште да ли вас се на било који начин тиче њен долазак у Београд?

Др Шешељ: А што би се нас тичао њен долазак. Њој би најбоље било да не долази. Не знам шта би она имала да тражи у нашој земљи, шта би могла да ради. Ниједан частан Србин се са њом неће сусрести, у то сам сигуран. С њом ће се сусрести само српски издајници. Који су то српски издајници? Видећете кад Карла Дел Понте дође, то су они који се са њом сусретну.

Новинар: Била је конференција за штампу коалиције ДАН, где вас је Небојша Лековић оптужио да сте у задњих четири године фиктивно заказивали посланичке клубове и то до три пута недељно у Републичкој скупштини и односили у кешу 300.000 динара.

Др Шешељ: То су глупости. Прво, немогући су фиктивни састанци посланичких клубова, посланички клубови су заседали нормално по свом интензитету и по свом плану и програму. Када ће се састајати и колико често посланички клубови то је ствар политичких странака које имају посланичке клубове. Ја не могу тачно да кажем колики су износи трошкова заказивања седница, али колико мене сећање служи највећи део тог новца је одлазио на путне трошкове посланика који су живели на Косову и Метохији па су протерани са Косова и Метохије, сад су у Црној Гори.

Значи, њихови путни трошкови су били највећи издатак. А то шта прича Небојша Лековић, то је толико депласира-

но и смешно да није вредно ни коментара, јер да би се подмирили путни трошкови ту се подносе и неки докази, је ли тако, возне карте и све остало. И то није новац који узима странка или посланички клуб, то је новац који индивидуално добија сваки посланик на основу својих личних трошкова. Један добије један износ, други други износ, то није изједначен износ за сваког посланика. И мора тог дана да буде присутан у Скупштини, а сваки од њих има доказ да је тог дана био у Скупштини. Дакле, није ни један примио новац, а да није дошао у Скупштину.

Новинар: Имате ли коментар поводом синоћног сусрета председника Југославије и Црне Горе и Зорана Ђинђића у Београду?

Др Шешељ: А што бисмо ми то коментарисали? Што би тај сусрет заслужио неки посебан коментар, нормално је да се сусрећу, они су некада били у извесном политичком савезу, сад су се мало покарабасили, али што се не би сусретали. Што би нама сметало што се они сусрећу, или што би ми посебно њихове сусрете коментарисали? Колико смо информисани из медија тај сусрет није имао неког конкретног политичког резултата, да су они саопштили да су постигли неки политички резултат онда би тај резултат био предмет нашег коментара, а овако могли су и да хаскају о лепом времену, о добром проводу, о мачкама и другим домаћим животињама.

Новинар: Хоће ли ваша странка дати потпредседника Скупштине Србије?

Др Шешељ: Ми нећемо давати потпредседника Скупштине, ако се постигне договор парламентарних странака онда ћемо кандидовати једног нашег посланика за потпредседника Народне скупштине, јер на то бисмо имали право по укупном броју наших посланика у Народној скупштини уколико се буде примењивао принцип пропорционалности који је до сада у ових десет година увек примењиван.

Новинар: Ко би то могао да буде?

Др Шешељ: И представник наше странке, Гордана Поп-Лазич, данас је на састанку са представницима других странака који је заказан на иницијативу ДОС-а, а из Српске радикалне странке потпредседник Народне скупштине био Златан Јовановић из Бајина Баште, ако тај договор буде постигнут.

И Српска радикална странка наравно имаће своје кандидате пропорционално нашој снази у републичкој скупштини за чланове свих скупштинских одбора. Ми би пропорционално тој снази требало да имамо два председника скупштинских одбора, два потпредседника, а укупно 28 чланова у свим одборима. Пошто имамо 23 посланика, неки посланици би морали да буду чланови у два одбора. Са свим овлашћењима од Председничког колегијума, Гордана Поп-Лазич је отишла на тај састанак.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ
ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Трг победе 3, Земун
Све информације на телефон: 011/316-46-21
Књиге су у тврдом повезу са златотиском

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

Часопис се може набавити у седишту
Српске радикалне странке
на Тргу победе 3, Земун,
или у свим општинским
одборима странке
по цени од 100 динара

**Излази
двомесечно**
Све информације
на телефон:
011/316-09-00